

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/16, syyskuu-lokakuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Suunta uusliberalismista kansanrintamaan !

Helsingissä Joukkovoiman tapahtumassa 3.9. tuhannet ihmiset vaativat eläke-inkseksien palauttamista, julkisen terveydenhuollon kehittämistä ym. (kuva).

EU:n hajoaminen ei alkanut Brexitistä s. 2
Syvä kumarrus länteen s. 3
Ydinvoima kuilun partaalla s. 5
Lähi-idän kaaoksesta s. 6
SOS-hallituksen budjettiesitys s. 8
Fidel 90 vuotta s. 10-11
Venezuelassa ei ole nälänhätää s. 15

Kiky merkitsi ihmisten aseman heikennystä, lisäsi voittoja ja heikensi ay-liikettä. Tämä onnistui ay-liikkeen johdon tuella. SOS-hallituksen politiikka on kikyn mukaista. Tuloverojen alennus on hämäystä. Se otetaan monin tavoin takaisin. Köyhää isketään rajusti mm. indeksien jäädytyksillä. Otetaan suunta kansanrintamaan. Nykyinen uusliberalismi tulee kumota ja luoda sille uusi poliittinen vaihtoehto.

Sivut 2 ja 8

Sivut 2-3

- Alennustilasta noustaan vain toisenlaisella politiikalla
- EU:n hajoaminen ei alkanut Brexitistä
- EU ja sen ongelmat
- Syvä kumarrus länteen
- Ranteita pakottaa

Sivut 4-5

- UPI:n raportti pelottelee Venäjän uhalla
- Selvä luokkataistelulinja
- Ydinvoima kuilun partaalla
- Ei enää palaakaan keskuspuistosta

Sivut 6-7

- Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana
- Uusi selviytymisstrategia
- SOS-pelastakaa meidän sielumme

Sivut 8-9

- SOS-hallituksen Budjettiesitys vahvistaa uusliberalismia
- Hyvinvointiyhteiskunta oli kansallisuusvaltioprojekti
- Sipilän hallituskaudella työllisyys heikkenee
- Ulosoton suojaosuutta korotettava

Sivut 10-11

- Fidel Castro 90 vuotta

Sivut 12-13

- Irlannin pääsiäiskapinasta 100 vuotta
- Nationalismeissa on eroja
- Vallankaappauksia 25 vuotta sitten hajotti Neuvostoliiton
- Pohjois-Korea ei syyllistynyt verkko-uhkaukseen

Sivut 14-15

- Emme tarvitse "hybridi turvallisuus"-laitosta
- Keinoälyn mahdollisuudet ja dialektinen materialismi
- Venezuelassa ei nälkää

Sivut 16-17

- Venäjällä äänestetään syyskuussa
- Erdogan-ystävyyden uusi kierre
- Niille, jotka fanittavat Trumpia

Sivut 18-19

- Kansan ääni muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Viikingit Suomen Hämeessä
- Viikingit ja historiallinen materialismi
- Kapitalistinen Eurooppa sai tällin

Bolivaarinen ohjelma toteutetaan Venezuelassa

Venezuelan ystävät muistuttivat 19.4.-16, miten pääomapiirejä kiinnostavat vain maan luonnonvarat ja halpa työvoima. Bolivaarinen hallitus ei ole syyllinen öljyn hinnan romahdukseen maailmalla.

Latinalaisessa Amerikassa kamppaillaan USA:n ylivaltaa vastaan, josta ensimmäisenä 50 vuotta sitten Kuuba vapautui. Pääoma organisoi sotilaskaappauksia, salakuljetusta ym. Nyt sen kohde on bolivaarinen Venezuela, jota syytetään mm. ruokapulasta. Rikkaat viljelivät plantaaseilla aiemmin vain vientituotteita ja kaikki elintarvikkeet tuotiin maahan. Bolivaarinen hallitus palauttaa ruuantuotannon omavaraisuutta ja takaa kaikille kohtuuhintaiset elintarvikkeet. Tätä eivät Venezuelan ja maailman kapitalistit nyt hyväksy.

Sivut: 10,11,15 ja 16

Valheet ja töykeys leimaavat ulkopoliitiikkaamme

Rauhanmarssilla 14.5. vastustettiin Natoa ja todettiin, että "Venäläiset eivät ole minun vihollisiani."

Suomen johdolla on ongelma. Kansa vastustaa Nato-jäsenyyttä. Venäjä-suhteissa vetäytään EU:n taakse. Sotilasysteistyötä Amerikan suuntaan kehitetään. Naapuria syytetään juonittelusta sen hyväksyessä presidenttimme liennytykseen tähtäävän esityksen. On pöyristyttävää, että UPI:n Venäjä-raportissa alennutaan sanomaan Venäjän voiman kyseenalaistaa itsenäisyytemme. Tämä ei voi olla kärjistämättä tilannetta Itämeren alueella. Rauhanliike vaatii irtaantumaa Nato-suuntauksesta ja normalisoimaan suhteet Venäjään.

Sivut: 3 ja 5

Kaikkien maiden proletaarit-liittyykää yhteen!
Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 5.9.2016
Alennustilasta nousta
vain toisen-
laisella politiikalla

Juha Sipilän johtama SOS-hallitus on esittänyt tavoitteekseen 110 000 uutta työpaikkaa sekä työllisyysasteen noston 68 prosentista 72 prosenttiin. Hallituksen luulisi itsek in käsittävän, että tavoite on täysin utopistinen ja vailla todellisuuspohjaa. Tällaisilla puheilla hallitus pyrkii todennäköisesti vain ylläpitämään yhteiskuntarauhaa ja kansalaisten tulevaisuuden uskoa.

Tavoite on mahdoton siksi, että hallitus on vapaaehtoisesti luopunut kaikista niistä keinoista, joilla työllisyyttä ja taloutta voitaisiin oikeasti tuntu- vasti kohentaa. Uusliberalistinen nykykapitalismi edellyttää, että valtiolla ja kunnilla ei saa olla merkittävää roolia taloudessa ja yritystoiminnassa. Tästä seuraa, että työpaikkojen synty jää hallituksen yrityksille esittä- mien toiveiden varaan.

Yrityksille ja suurpääomalle on työllisyyden edistämisen veruk- keella tehty viime vuosina myönnytyksiä toisensa jälkeen. Esimerkiki- si työnantajan Kela-maksun poiston ja yritysveron alennuksen lupailtiin tuovan kymmeniä tuhansia uusia työpaikkoja, mutta työttömyys on vain pahentunut. Ainoa seuraus näistä työnantajille tehdyistä myönnytyksistä on ollut budjetin tulopuolelle jäänyt ammottava aukko. Tätä aukkoa puo- lestaan on paikattu vähävaraisia kansalaisia kurittavien regressiivisten ve- rojen kuten arvonlisäveron korotuksilla.

Koska hallitus on hylännyt toimivat keinot työllisyyden paranta- miseksi, on jäljelle jäänyt työntekijöiden – ja työttömien – kurittaminen. Hallitus ilmeisesti kuvittelee, että työpaikkoja syntyy, kun työttömyyskor- tistossa kituvien ihmisten työn vastaanottovelvollisuutta kiristetään. Tai että yritykset työllistävät lisää ihmisiä, kun nykyisten työntekijöiden palk- kaa leikataan ja työaikaa pidennetään. Jopa SOS-hallituksen ministerei- den pitäisi ymmärtää, että ostovoimaa leikkaavat toimenpiteet vain pa- hentavat talouden ahdinkoa ja heikentävät työllisyyttä.

Hyvinvointivaltiota on ajettu alas sillä verukkeella, että huolto- suhde heikkenee tulevaisuudessa, kun vanhusten määrä kasvaa ja työtä- tekevien määrä vähenee. Kuten tässä lehdessä on useasti osoitettu, ovat viralliset väestöennusteet suuren luokan huijausta. Mielikuvitukselliset ennusteet on valjastettu palvelemaan hyvinvointivaltion murentamiseen tähtäävän politiikan tarpeita.

Syy maamme nykyiseen alennustilaan löytyy politiikasta, jota on harjoitettu viimeistään 1990-luvulta lähtien riippumatta hallituksen koos- tumuksesta. Jopa jotkut näennäisesti edistyksellisetkin ovat viime aikoina hakshtaneet äärioikeistolaisen populismin ansaan ja kuvittelevat ongel- mien johtuvan turvapaikanhakijoista ja maahanmuuttajista. Internetissä keskustelupalstat ja eräät julkaisut pursuavat vihapuhetta, joka kohdis- tuu erityisesti turvapaikanhakijoihin. Tämä palvelee suoraan vallanpiti- jjiä, jotka myhäilevät varmasti tyytyväisinä, kun ihmiset purkavat oikeu- tettua suuttumustaan syyllisten sijasta muihin uhreihin.

Kautta maailman on edistyksellisen vasemmiston tehtävänä ja- kaa kansalaisille oikeaa tietoa yhteiskunnasta, kapitalismista ja sen olemuksesta. Tämä on todettu myös Britanniassa, missä sinänsä menes- tyksekkään Brexit-äänestyksen jälkeen edistysmielisten haasteena on osoittaa ihmisille heidän ahdinkonsa todellinen aiheuttaja: raaka, uusli- beralistinen kapitalismi.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan
Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus- maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh- dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä si- nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansa- naani@gmail.com.

EU:n hajoaminen ei alkanut Brexit:stä

Britannian EU-kansanäänestys 23.6.2016 päättyi Ei-puolen voittoon 52/48. Tämä laittoi suurten kapitalistien ”korttipakan sekaisin”, mut- ta vain vähäksi aikaa. Nopeassa tahdissa 13.7. David Cameron jätti paikkansa. Konservatiivipuolueen uudeksi puheenjohtajaksi valitiin ”kovanahkaiseksi todettu” entinen sisäministeri Theresa May, josta automaattisesti tuli Britannian uusi pääministeri.

Kansanäänestys lähti ka- pitalistien tarpeista

Kolme vuotta sitten Kansan ääni (KÄ 1/13, MN/sivu 5) muistutti Camero- nin uhkauksesta järjestää kansanää- nestys brittien EU-jäsenyydestä. Sil- loin taustalla oli ajatus lypsää myön- nytyksiä EU:n työelämä-, ympäristö- ja finanssisääntelyyn. Englannin hal- litus oli jo heikentänyt palkansaa- jien irtisanomissuojaa, tapaturma- vakuuksia ja oikeussuojaa. Uhkaa- malla kansanäänestyksellä haluttiin vaikuttaa EU:n Englantiakin sitovaan työelämän lainsäädäntöön.

Konservatiivit omaksuvat Brexitin

Monet ajattelivat, että kansanäänes- tyksen tulos voidaan ”vesittää”. Nyt Theresa May totesi Brexitin tarkoit- tavan Brexitiä ja lupasi yhdistää kon- servatiivien ei- ja kyllä- puolen uu- den politiikkansa taakse. Hän sanoi myös, että toista äänestystä ei tule. ”Britannia kohtaa suuren haas- teen ja luo jättäessään EU:n itsel- leen uuden uljaan positiivisen roolin (IS 13.7.). Markkinaehtoisesta uusli- beralismista Britannia ei eroa. Kon- servatiivien käsissä se vain vahvis- taa otettaan.

Britanniassa EU-ero tuskin muuttaa mitään

Voimme ennakoida, että Englannin asema ei tule paljoakaan muuttu- maan. Englannille jää nyt enemmän poliittista ”pelivaraa” USA:n, eri EU- maiden ja muun maailman suhteen (Venäjä, Kiina) ja se jää ulos suo- rasta EU-byrokratiasta. Tämä osoit- taa EU:n olevan edeltäjänsä Euroo- pan hiili- ja teräsyhteisön tapaan en- nen kaikkea poliittinen unioni, jossa muut kysymykset ovat neuvotelta- vissa. Koska Englanti on säilyttänyt oman rahansa, ero EU:sta ei johda ylipääsemättömiin ongelmiin suh- teessa muuhun maailmaan. Britan- nialla olisi nyt mahdollisuus luopua ns. neljän vapauden periaattees- ta ja suojata kotimaista tuotantoa. On nähtävissä, että konservatiivien

johdolla näin tuskin tulee tapahtu- maan. Pelottavinta ovat kiristykset, joita Britannian kapitalistit kaavaile- vat nyt tavallisen kansan asemaan.

Maahanmuuton vastusta- minen ei ole ratkaisu

Vaalikampanjassaan ei-puoli piti yl- lä vahvasti maahanmuuton rajoit- tamista. EU:n keskeisiä periaatteita on kuitenkin ollut ns. ”neljän vapau- den periaate”. Tästä syystä EU-maat tuskin hyväksyvät ns. EU-kansalais- ten maahanmuuton erillistä rajoit- tamista, mikäli Englannin kapitalis- tit haluavat säilyttää pääomien, pal- velujen, tavaroiden ja työvoiman va- paan liikkuvuuden. Englanti on neu- votellut poikkeuksia moniin maa- hanmuuttoa koskeviin sopimuksiin. Lisäksi useita näitä kysymyksiä sää- televät kansainväliset lait, joihin Bri- tannia ei voi vaikuttaa.

EU:n vastustajat toimivat ”sammutetu in lyhdy in”

Brexitin alla ei käyty ollenkaan kes- kustelua uusliberalistisen politiikan demokratisoinnista eikä mie- titty minkäänlaista vaihtoehtoa ny- kyiselle markkinakapitalismille. Bre- xit-oloissa vallanpitäjillä on edel- leen työkalupakissaan vain ne työ- kalut, joita Euroopan uusliberalis- tinen suuntaus myös EU:iin kuulu- mattomien maiden osalta on luo- nut. Keskustelu ennen kansanää- nestystä käytiin nykyistä yhteiskun- tapoliitiikkaa säilyttävistä lähtökoh- dista. Tätä osoittaa se, että keskei- sin aihe oli maahanmuuton rajoitta- minen. Olisi olettanut, että EU-eron puolesta eniten kampanjoinut Itse- näisyyspuolue (UKIP) olisi miettinyt vaihtoehtoja EU:n jälkeistä linjaa. Näin ei tapahtunut. Tässä suhteessa Britannia jäi tyhjän päälle. Lisäksi he- ti vaalien jälkeen UKIP:n puheenjo- htaja Nigel Farage petti kaikki EU:n vastustajat eroamalla puolueen pu- heenjohtajuudesta, koska ”oli mu- ka tehtävänsä suorittanut”. Meidän logiikan mukaan tehtävien olisi tul- lut vasta alkaa tästä. Brexitin tuomia mahdollisuuksia ei ole valmistau-

duttu toteuttamaan.

Tulee irtaantua uuslibera- lismista

EU:n Vastainen Kansanrintama ja Kansan äänen järjestöt ovat koko ajan tuoneet esiin, että EU on uus- liberalistisen markkinakapitalismin synonyymi. Se on kovan kapitalis- min valtiollinen organisaatio (katso esim. KÄ 3-4/13, siv. 2). Siksi olem- me kaikissa yhteyksissä esittäneet, että EU:sta eroaminen ei tapahdu vain eroamalla EU-organisaatiosta, kuten Britanniassa nyt tapahtui. Tulee erota ennen kaikkea EU:n ko- vasta talous- ja yhteiskuntapolitiika- sta eli uusliberalismista. Olemme painottaneet, että tätä varten mei- dän tulee liittoutua. On järjestettävä kansalaisten ja demokraattisten jär- jestöjen yhteisrintama, jolla on yksi yhteinen päämäärä. Uusliberalis- tiselle politiikalle on luotava poliitti- sesti kestävä ja uskottava vaihtoehto, jonka toteuttamiseen sitoudum- me pitkällä ajanjaksolla.

EU:n hajoaminen ei ole vielä alkanut

Yhteisrintama on välttämätön siksi, että meillä ei ole sellaista järjestöllis- tä organisaatiota, joka yksin kykeni- si organisoimaan yhteiskunnallisen muutoksen. Luja joukkoliike tarvi- taan myös siksi, koska ero EU:n uus- liberalismista ja sen korvaaminen vaihtoehtoisella politiikalla on val- lankumouksellinen muutos ja koh- taa pääomapiiriin taholta kovaa vastarintaa. Monissa maissa mm. Suomessa ja Ruotsissa jotkut kom- munistitkin ”hehkuttivat” EU:n ha- joamisen alkaneen. Työkansan kan- nalta ratkaiseva muutos syntyy sit- ten, kun meillä on joukkoliike, joka kykenee pakottamaan yhteiskun- nan irti EU:n uusliberalismista. Bri- tannian esimerkki osoittaa, että oi- keistolainen ero EU:sta todennäköi- sesti ohjaa kansan vielä kovempaan uusliberalismiin. Britannian kaltai- nen EU:sta irtaantuminen ei ollen- kaan merkitse irtaantumista kapi- talismin tuhotaloudesta. Uuslibe- ralismin vastainen joukkovoima on rakennettava kaikkialla, jossa aio- taan irtaantua kapitalismin tuhotal- loudesta. Muulla tavoin ajattelevat vain huiputtavat itseään.

Kansan ääni/toimitus
Lähde: Lehdistö ja YLE uutiset

EU ja sen ongelmat

Loviisan Sanomien kolumnisti ”valaistunut valittaja” (2.8) lyttäsi brittien eropäätöksen EU:sta ja fb-keskustelun tietämättömyyden piikkiin. Kun 80-luvun alussa YK:ssa lopullisesti tyrmättiin UKTJ (Uusi kansainvälinen taloudellinen järjestys), tiesi jokainen maail- maa seuraava, ettei maailmaa voida rakentaa kansainvälisesti oi- keudenmukaisuuden periaatteelle, ei maailmaa eikä Eurooppaa. Taustana tietysti monetarismin nousu ja uusliberaalin ajattelun lä- pimurto, friedmanilaisuus. UKTJ jäi elämään kolmannen sektorin ”Reiluna kauppana”. Kuitenkin eurooppalaiset saatiin uskomaan, että Eurooppa pystyy rakentamaan hyvinvoinnin suljetun kehän. Näin ei ole käynyt, on saatu aikaan pahoinvoinnin syvenevä kierre.

Kolumnistin mielestä on ymmärtämättömyyttä, että ih- miset syyttävät EU:a yksittäisistä asioista esimerkiksi pakolaisuuden syistä. Eikö EU ole Natomaidensa myötä itse synnyttämässä pako- laisuutta, direktiiviensä ja sotako- neidensa myötä? Kansanäänestyk- sessämme (-94) olisi viimeistään tullut ymmärtää, että kysymys ei ole sosiaalisesta projektista vaan

finanssikapitalismin suuroperaatio- ta, joka on murentanut kansalaisyhteiskunnat EU:n ulkopuolellakin. Eurooppalainen työväenliike ei ole kyennyt ymmärtämään, että finans- sitavarataloissa eikä pörssisaleissa kansojen tarpeita tyydytetä eikä ko- konaiskysyntää kasvateta.

Vaikka ihmisten EU-kriitiik- ki kohdistuu yksittäisiin asioihin, niin jokaisen vastuullisen kirjoittajan

velvollisuus on koettaa sel- ventää niitä syitä, mistä tämä kriittisyys löytyä syynsä seurauk- sille. Epäilemättä kysymys on ”ymmärtämättömyydestä ja tie- tämättömyydestä”, koska ihmisten on vaikea hahmottaa kokonai- suuden kuvaa. ”Direktiivein meitä kuitenkin johdetaan”, joten jos- tain EU:n suunnasta tulevat yksit- täisetkin komennot ja nämä ”ko- mennot” kansalainen ymmärtää. EU:n oma historia ja kansain- välisen talouden historia kertovat siitä, mitkä syyt ovat meidät tähän tilanteeseen tuoneet. Vastuuton- ta on nimimerkin takaa arvostel- la ihmisiä, jotka omalla nimellään ja omalla tavallaan ymmärtävät ”EU:n olemassaolon”.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj
Liljendal

Ulko- ja turvallisuuspoliittinen selonteko: Syvä kumarrus länteen

Hallituksen uusi ulko- ja turvallisuuspoliittinen selonteko annettiin eduskunnalle 21.6.2016. Edellinen oli hyväksytty vuonna 2012. Selonteossa oli uutta selkeä suuntautuminen länteen. Vanhan geopoliittisen sanonnan mukaan ”kun kumarrat länteen, pyllistät itään”. Näin Suomen hallitus nyt tekee.

Selonteon länsisuuntaus hämmästyttää jo sisällysluettelossa. EUta vahvistetaan turvallisuusyhteisönä, yhteistyötä syvennetään Ruotsin ja muiden Pohjoismaiden kanssa ja kahdenvälistä yhteistyötä tiivistetään Yhdysvaltojen kanssa ja lisäksi Naton kanssa. Tämä länteen suuntautuva yhteistyö vie selonteosta monen sivun verran. Naapurimme Venäjän kanssa ei mitään yhteistyötä haluta, vaan arvioidaan vain Venäjä-suhteiden merkitystä. Viime mainituksa kappaleessa todetaan, että EU:n yhteiset Venäjä-linjaukset ovat Suomen toiminnan perusta. Kädet on siis sidottu.

Todetaan, että ”Venäjän eristäytyminen ei ole kenenkään etu”. Mutta eihän Venäjä pyri eristäytymään, päinvastoin, mutta sitä eristetään länsimaiden toimesta. Venäjä on viimeksi tehnyt liennytysaloitteen länteen päin ilmoittamalla kutsuvansa Itämerta ympäröiviä maita ja Naton neuvottelemaan syyskuussa Itämeren turvallisuustilanteen parantamiseksi.

Liennytys ei kelpaa lännelle

Venäjän ehdotukseen keskusteluita Itämeren turvallisuudesta liittyy myös presidentti Sauli Niinistön aloite transpondereiden käytöstä Itämeren lentoliikenteessä. Sotilaskoneet, jotka ovat vakoilutehtävissä, eivät mielellään pidä päällä näitä

koneen tunnistamista helpottavia ja aikaistavia laitteita.

Kovin oli nuivaa ja epäluuloista suhtautuminen siihen, että asiasta mentäisiin keskustelemaan Moskovaan. Ylen uutistenluki oli kutsunut oikein asiantuntijan vastaamaan kysymyksiin: ”Mitä Venäjä aikoo? Miksi juuri nämä maat? Haluaako Venäjä hajottaa EU-rintamaa?” Asiantuntija ei osannut vastata, että Venäjä haluaa tällä aloitteella parantaa Itämeren turvallisuutta – kuten asia on. Miksi ihmeessä kaivetaan jotain muuta tarkoitusta?

Hämmästyttävää oli se, että aluksi Niinistön aloite transpondereista oli mediassa oikein hyvä ja rohkea, mutta heti kun Venäjä siihen tarttui, se muuttui epäilyttäväksi. Helsingin Sanomat oli melkein lyömässä ”putinisti” -leimaa Sauli Niinistön otsaan. Väitettiin, että Venäjä ”käyttää hyväkseen” aloitetta. Niinistö joutui kirjoittamaan vastineen ko. lehdelle.

Näillä näkymin Baltian maat, Puola ja Ruotsi torppaavat tapaamisaloitteen. Surullista. Näissä maissa on tänä vuonna pidetty massiivisia Naton ja USA:n sotaharjoituksia maalla, merellä ja ilmassa. Ja näissä samoissa maissa kohkataan Venäjän uhkasta. Keskustelujen tarkoituksena olisi myös ollut hälventää perusteettomia, länsimedian rummuttamia uhkakuvia.

Miksi presidentti Niinistö sei-

soo aloitteensa tekemisen jälkeen tumput suorina? Niinistöllä olisi ollut tuhannen taalan paikka ryhtyä toimiin ETYKin hengessä ja ilmoittaa kutsuvansa Itämeren maat (mukaan lukien Venäjä) ja Naton Helsinkiin keskustelemaan transpondereista ja muusta turvallisuudesta. Mutta ammattitaito ja rohkeus ei riittänyt siihen.

Krimin merkitys

Selonteossa syytetään Venäjää Itämeren alueen turvallisuustilanteen kiristymisestä, koska ”Venäjä valtaisi Krimin ja synnytti Itä-Ukrainassa konfliktin”. Tämä on täysin väärä johtopäätös täysin väärin perustein.

Krimin liittymisellä Venäjän federaatioon ei ole vaikutusta Itämeren turvallisuustilanteen kiristymiseen. Päinvastoin saattaa olla niin, että Krimin laivastotukikohdan säilyminen Venäjällä vakauttaa tilannetta koko Euroopassa. Jos Krimille olisi tullut Naton tukikohta kuten Yhdysvallat suunnitteli, se olisi aiheuttanut kriisin. Se olisi merkinnyt sitä, että Venäjän laivojen pääsy Välimerelle olisi Naton kontrollissa – ja estettävissä milloin tahansa. Se tilanne ei sovi Venäjälle.

Mustanmeren ja Välimeren blokaamisen myötä olisi Venäjän kaupalaivaston vapaa pääsy Itämerelle tullut entistä tärkeämmäksi Venäjälle. Krimin jääminen Venäjän hallintaan siis vakautti turvallisuuspoliittista tilannetta.

Itämeri on Venäjälle tärkeä

Selonteosta tekemässään arviossa valtioneuvos Risto Volanen toteaa: ”Seurauksena olisi vuosien tai vuo-

kymmeniä kestäneiden rajujenkin työtaistelujen ja poliittisen toiminnan tuloksia. Nyt väestön poliittinen köyhyys sallii hallituksen ja kapitalistien aggressiiviset toimet niiden mitätöimiseksi.

Ilmapiiri on ollut otollinen yritysten ja suurituloisten suosimiselle. Vuoden 1990 jälkeen yritysvero on kevennetty. Viimeisen verotilaston mukaan kapitalistit saivat siitä lahjana 11,6 miljardia euroa. Myös suurokapitalistien tuloveroaste on alennettu. He, 9 prosenttia tulonsaajista, saivat lahjana 7,8 miljardia euroa. Kaikkia näitä lahjoja on perusteltu työllisyyden parantumisella, mutta nyt työttömiä on enemmän kuin koskaan, joten menetykset on leikattu koulutuksen, sosiaaliterveyden- ja sairaanhoidon jne. menoista.

Nyt ja kaikesta huolimatta pääministeri Sipilä kehtaa julistaa (HS 12.8.16), että yritysten viivan alle ei jää verotettavaa tulosta. Hän on röyhkeä valehtelija. Hän pohjustaa uusia yritysverohelpotuksia. Viime vuonna yrityksillä jäi viivan alle hurjat 21,5 miljardia euroa, 8,1 prosenttia liikevaihdosta. Että näin!

Kaikki viimeisen neljännesvuosiansadan aikana tehdyt päätökset ovat muuttaneet Suomen vääraän suuntaan, avuttomaksi ja jatkuvasti köyhytyväksi. Vuonna 2008 tuotanto romahti 90-luvun tapaan, eikä nou-

Kuva: Heikki Mannikko

Hangossa muistutettiin 6.6.2016 päättäjiä, että USA-johtoisen sotaharjoituksen tuominen Suomen alueelle heikentää todellisuudessa turvallisuuttamme. Nato-johtoisen sotilaallisen toiminnan lisääminen Itämeren ympärysvaltioissa kiristää sotilaallista jännitystä tällä alueella.

sikymmenien kriisi, jos Itämeren alueen nykyiset ongelmat yritetään ratkaista toteuttamalla täällä Baltia-Pohjola-USA-hegemonia.”

Tätä juuri USA on alkanut toteuttaa johtamalla sotaharjoituksia Puolassa, Baltiassa, Ruotsissa ja Suomessa. Lisäksi Baltiaan ja Puolaan on siirretty Naton kalustoa ja sotilaita. USA/Nato on myös lisännyt sotalaivojensa liikehdintää sekä lentotoimintaa Itämerellä. Venäjä ei mielellään suostu tähän hegemoniaan. Iso osa Venäjän kaupasta kulkee Pietarin kautta ja edelleen Itämeren laivoilla. Venäjä haluaa turvata tämän reitin.

Risto Volanen sanoo: ”Pietari, Murmansk ja pohjoiset liikenneyhteydet ovat Venäjälle ainakin yhtä tärkeitä kuin Krimin niemimaa, ja tämä on viimeinen alue, missä se menee polvilleen.”

Unohtuiko rauha?

Volanen otsikoi arvionsa selonteosta näin: ”Selonteosta puuttuu tärkein, rauha”. Totta on, että selonteko keskittyy läntiseen yhteistyöhön turvallisuusuhkien torjumisek-

si. Mutta on siellä kappale myös rauhavälityksestä. Se sisältää paljon silkkaa sanahelinää, jota Suomen nykyhallitus ei alkuunkaan toteuta. Lause ”Rauhavälitys ja dialogit ovat Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan vahvistuva painopiste” ei vastaa todellisuutta. Ulko- tai puolustusministeriemme toiminnassa ei ole mitään viitettä siihen suuntaan.

Uutta selonteossa on myös se, että se ei sulje pois sotilaallista voimankäyttöä Suomea vastaan. Kuka Suomeen haluaisi hyökätä? Sitä ei selonteossa mainita. Mutta tässä kohtaa onkin se varsinainen pyllistys itään eli ”sotilaallisella voimankäytöllä” viitataan Venäjän suuntaan.

Venäjä ei uhkaa Suomea millään tavoin, tämän ovat eräät korkearvoiset sotilaatkin todenneet. Uhka on siis vain hallituksen korvien välissä. Nyt hallituksella on tekeillä myös puolustuspoliittinen selonteko. On mielenkiintoista nähdä, mitä sotaministerimme siihen kirjaa.

Marjaliisa Siira

Ranteita pakottaa

Poliitikot ja valtion virkamiehet eivät ole idiootteja, he ovat tietämättömiä, typeriä ja valehtelijoita. Rahaa meillä on niin, että ranteita pakottaa, mutta valtio on ottanut ne pienituloisilta ja antanut ne yrityksille ja suurituloisille. Yksimielisesti he leikkaavat paitsi yritysten ja suurituloisten veroja ja pienituloisille tärkeitä koulutuksen sekä sosiaaliterveyden- ja sairaanhoidon menoja.

Työväenliikkeen, erityisesti radikaalin vasemmiston, poliittisen voiman heikentyessä henkiseen ilmapiiriin syntyi tyhjiö. Se täytettiin oikeistolaisella uusliberalismilla, joka on kaunis ilmaisu riistopolitiikalle, jota kovempi on mahdollista vain fasismiin oloissa. Kun siirryttiin uusliberalismiin, siirryttiin pääomien ja tavaroiden vaapaaseen liikkumiseen. Tehtiin pankikriisi, supistettiin tuotantoa, lopetettiin 50 000 kotimarkkinayritystä ja kaikki mahdolliset yritykset saaneerattiin. Syntyi jättimäinen työttömyys.

Itse asiassa Suomi tuomittiin lisääntyvään kurjuuteen. Sen tänään todistavat viimeisen kahdenkymmenenviiden vuoden kansantalouden kehitystrendit. Ne osoit-

tavat kapitalistien ja työväenluokan toimeentulon kehittyneen eri suuntiin. Palkkatyöläiset köyhtyivät taloudellisesti ja henkisesti. Uusliberalistinen vapaakauppa on synnyttänyt tilanteen, jossa kapitalistit voivat toimia mielensä mukaan erittäin aggressiivisesti.

Siitä todistavat kilpailukyky-sopimus (Kiky), jolla leikattiin palkkatyöläisten työllä ja tuskalla saamia tuloksia. Nyt suunnitellaan orjamarkkinoita osaamisnäytön ilmaistyyllä. Sitä osoittavat sosiaaliterveyden- ja sairaanhoidon (Sote) uudistus, pyrkimykset yritysverojen alentamiseksi ja jatkuva eläkejärjestelmän heikentäminen.

Lisäksi EU-eliitin ajatushau-
tomot ovat keksineet väestön ikääntymisen. Keksintö vaatii, että vuonna 2040 iäkkäiden 80 täyttäneiden määrä kaksinkertaistuu ja että kaikki 1961–75 syntyneet ovat silloin elossa, siis nekin, jotka ovat jo nyt kuolleet. Ennuste on joka suhteessa pöyristyttävä. Tavoitteena on säilyttää koskemattomina satojen miljardin eläkerahastot, sillä muuttaman mutkan kautta ne tukevat rikkaiden rikastumista.

Toinen mielipuolinen asia on saavutetut edut, joista puhutaan ikään kuin ne olisi saatu hyvään hyvyttävä lahjaksi yhteiskunnalta ja työnantajilta. Saavutetut edut ovat kuitenkin työväenliikkeen vuosi-

sua ole näköpiirissä. Ehkä vuoden 2008 tuotannon taso saavutetaan vasta 2020–2022 paikkeilla. Se ei lisää työllisyyttä, sillä kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin työ vähenee.

Kaikki niin sanotut asiantuntijat kuitenkin selittävät, että kyllä tästä heikkouden tilasta päästään, kun vienti alkaa vetää. Silloin työllisyysaste, joka on nyt 68,5 prosenttia, saadaan hallituskauden aikana 72 prosenttiin. Se on kiven takana ja kivi todella suuri, kun työllisyysaste Yhdysvalloissa on vaivaiset 62,8 prosenttia ja EU:ssa samaan tapaan vain 65,6 prosenttia.

Kun suurilla markkinoilla työllisyysaste on hurjasti huonompi kuin Suomessa, niin mitä ovat ne taikatempot, joilla niiden työllisyysaste nousee ja tavaroiden kysyntä paranee? Voi perustellusti epäillä, että asiaa hoitavat taikurit eivät ole vielä edes syntyneet, eivätkä synnykään. Kapitalismi näyttää ajautuneen umpikujaan.

Meille todistellaan, että talouden kasvua jarruttaa yksinomaan, palkkatyöläisten hulvattomat edut ja haluttomuus tehdä töitä. Todellisessa maailmassa tuotanto riippuu yksin kapitalistien kyvyistä, tahdosta ja taidoista löytää ja luoda tavaroiilleen kysyntää, sillä ilman sitä, vaikka tavarassa ei olisi senttiäkään

palkkoja, tavara ei mene kaupaksi. Mutta, kun kapitalistien elämä on tehty helpoksi, työläisten tilanne on toivoton.

Siksi ajatuksia ohjataan kauemmas kotoisista ongelmista. Niihin kuuluvat yhä sotaisemmat tempot. Isäntämaasopimus tekee Suomesta Yhdysvaltojen silanpääaseman Venäjää vastaan. Sitä on tuettu USA:n ahkerilla sotaharjoituksilla lähellä Venäjän rajaa. Lisäksi Venäjän syyksi on vyörytetty kaikki ne synnit, jotka Yhdysvallat ovat jo toteuttaneet.

Kapitalismin määräävän aseman perusta on palkkatyöläisten henkinen köyhyys ja heikko ryhti huolehtia omista eduista. Siksi poliitikot antavat jatkuvasti verolahjoja yrityksille ja suurituloisille. Joten kun rahat vähenevät pitää säästää ja palveluja leikata. Tässä kokoomus-keskusta vetoisessa poliitikassa ei ole järjen häivää.

Yhdysvallat on tiennyt iät ja ajat, että kansojen siihen kohdistama positiivinen suhtautuminen on sen suurpääomalle korvaamaton asia. Siksi sen opit kopioidaan, vaikka se itse on huonossa hapesa. Siksi kapitalistien aggressiivisen politiikan ja kasvavan kurjuuden vuoksi, työväenluokan, sinun ja minun, on pakko ryhdistäytyä vastaiskuun, sillä rahaa on niin, että ranteita pakottaa.

Kai Kontturi

UPI:n raportti pelottelee Venäjän uhalla

Ulkopoliittinen instituutti (UPI) julkisti 30.8.2016 haastatteluraportin ”Venäjän muuttuva rooli Suomen lähialueilla”. Se on valtioneuvoston tilaama eli me veronmaksajat maksamme tuosta pelkkiä ontoja väitteitä ja vihjailuja sisältävästä raportista. Mieli pidekokoelman yleistunnelma on, että Venäjä ei saa tuntea olemassaoloaan uhatuksi, mutta Venäjä uhkaa muita yhä enemmän. Naton aseet ja jatkuvat massiiviset sotaharjoitukset Venäjän rajoilla eivät ole uhkaavia, mutta Venäjän aseet uhkaavat jo pelkällä olemassa olollaan ja ovat ”voimapolitiikka”.

UPI:n, YLE:n, lehdistön ja päättäjien tietoinen ja työkeä Venäjän vastainen valheellinen esiintyminen sekä näkyvä kumartelu ”Setä Samulin” suuntaan on saanut rauhanväen liikkeelle. Rauhanplokki esiintyi 3.9. suurmielenosoituksessa hyvin näkyvästi.

Venäjän epävakautta lisäävänä tekijänä raportissa pidetään sitä, että Venäjän hallinnolla on jonkinlainen ”verkosto”. Oletteko koskaan kuulleet suomalaisista Hyväveliverkostoista? Missä kuplassa UPI oikein elää, kun siellä ei tiedetä, että erilaiset verkostot ovat osa jokaisen valtion ja valtaa omaavan instituution vallankäyttötapoja?

Aika paha floppi raportissa on väite, että pakolaisten tuleminen Venäjältä Suomen rajoille oli Venäjän hallituksen hybridisotaa Suomea vastaan. Sattui niin, että raportin julkistamispäivänä julkistettiin myös norjalaisen Fridtjof Nansen -instituutin tutkimus, jonka mukaan pakolaisten tulo ei ollut Venäjän hybridisotaa Suomea eikä Norjaa

vastaan. Turvapaikanhakijoita houkutti tänne halpa matka ja meren ylitystä turvallisempi reitti.

Foliohattu on jo pistetty päähän, kun vihjaillaan Venäjän voivan peruuttaa Suomen itsenäisyyden, koska sen antoi Neuvostoliitto. Tämä vihjailu menee vainoharhaisuuden puolelle.

Huitaistujen uhkakuvien pohjalta raportissa tehdään hallitukselle toimenpidesuosituksia. Suositellaan, että ”nyt ei kannata tehdä Venäjälle suoria strategisia investointeja, koska Venäjästä ei ole Suomen viennin pelastusrenkaaksi edes pakotepolitiikan loppumisen jälkeen.” Hurja suositus, jolla Suomen taloutta vedetään suohon. Suosituksissa kökköyden huippu on, että Suomi ei saisi tehdä kahdenvälistä yhteistyötä Venäjän kanssa. EU:n pitäisi aina olla takapiruna. Tällä suosituksella annetaan kova korvatilikka presidentti Sauli Niinistölle.

Raportti on pyrkimys vai- kuttaa kansalaismielipiteeseen. Se pyrkii myös vahingoittamaan Suomen ja Venäjän kahdenkeskiä neuvotteluita sekä liennytystä Itämeren alueella. Sen tekeminen syylienee tässä suosituksessa: ”Suomen on järkevää tiivistää puolustusyhteistyötä läntisten kumppaneiden kanssa kaikilla tasoilla”. Suomen on siis liitettävä Natoon ja lisättävä USA-yhteistyötä. Suositus on turha. Suomen hallitus on jo pitkään toteuttanut tätä politiikkaa.

Marjaliisa Siira

Vaalien siirrosta

Jatkosodan aikana eduskunnalle annettiin jatkoaikaa. Olojen vaikeuden takia vaalien siirtäminen oli ymmärrettävää. Nyt kuntavaaleja siirretään loka-kuulta ensi vuoden huhtikuulle. Siirto voi olla laillinen, mutta moraalisia ongelmia se tuottaa ainakin meikäläiselle kaupunginvaltuutetulle.

Tilinauhassani lukee: luottamusmies ajalla 1.1.2013–31.12.2016. Nykyisen valtuuston toimikausi jatkuu toukokuun 2017 loppuun. Totean olevani 5 kuukautta valtuustossa ilman äänestäjien valtakirjaa. Vaalien siirto olisi ymmärrettävää, jos kuntavaaleihin liitet-

täisiin esimerkiksi neuvoa antava kansanäänestys EU:sta eroamisesta. Tai voitaisiin vaihtoehtoisesti kysyä: haluatteko palauttaa Suomen itsenäisyyden? Tätähän kumpikin kysely tarkoittaisi.

Tosin epäilen kansanäänestyksiä tulevan kovin harvoin, sillä niissä on aina uhkana äänestäjien väärin äänestäminen. Vaalien tarpeellisuuskin epäilyttää aina enemmän, koska ei mikään tunnu tavallisen kansalaisen kohdalla muuttuvan paremmaksi.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsä/Jämsänkoski

Joukkovoiman SOS-hallituksen vastaiseen protestiin osallistui 3.9.2016 n. 3000 mielenosoittajaa. Plokkimme ”Uusliberalismista kansanrintamaan” tavoite ei ole vain korjata kosmeettisesti nykyistä politiikkaa. Se tulee muuttaa pysyvästi ja luoda sille selkeä poliittinen ja demokraattinen vaihtoehto. On myös varmistettava, ettei pääoma enää koskaan pääse toteuttamaan kansanvastaista politiikkaansa. Siksi tulee valita myös sosialistinen kehityslinja.

Selvä luokkataistelulinja

Ruotsalainen lehti Proletären julkaisi 16.6.2016 tietoja MAL:n (Maailman ammattiyhdistysten liitto - World Federation of Trade Unions WFTU) toiminnasta. WFTU:n pääsihteeri George Mavrikos vieraili äskettäin Tukholmassa kertomassa MAL:n toiminnasta. Kokouksen oli kutsunut koolle ammattiliitto SEKO:n ammattiosasto 111, joka toimii Tukholman Metrossa. Ammattiosaston puheenjohtaja Janis Konstantis lausui yleisön ja MAL:n edustajan tervetulleeksi. Aikaisemmin aamulla oli vieras laskenut seppeleen Kansainvälisen prikaatin La Manon muistomerkille. Puheessa käytiin läpi historiallisia yhteensattumia. Ruotsin työmarkkinajärjestöt olivat hiukan ennen Espanjan sodan päättymistä 1939 tehneet ns. Saltsjösovimuksen. Suomessa vastaava ”tammikuun kihlaus” tapahtui v. 1940.

Vastoin ruotsalaista ammattiyhdistysliikkeen luokkasovintopoliittikkaa MAL ajaa jyrkkää luokkataistelupoliittikkaa. MAL:illa on selvät sosialistiset tavoitteet ”yhteiskunta ilman riistoa”. Mavrikos teki selväksi, että nyt tarvitaan taistelevaa ammattiyhdistysliikettä luokkasovun asemasta. Hän kuvasi sosialidemokraattista ammattiyhdistysliikettä herrahisiksi. He yrittävät tehdä heidän ammattiyhdistysliikkeestään vakuutusyhtiöitä. Mavrikos muistutti kahden vastakkaisen luokan työväen- ja kapitalistiluokan olemassaolosta. Hän korosti, että työväenluokalla tulee olla omat organisaatiot kuten kapitalisteilla on esimerkiksi IMF.

Työväenluokan yhtenäisyys ja kansainvälinen solidaarisuus

Ammattiyhdistysliikkeen tulee olla demokraattinen ja se ei saa olla valtion tai kapitalistien talutusnuorassa. Ammattiyhdistysliikkeen tulee taistella sotaa, köyhyyttä ja työväenluokan riistoa vastaan. Nämä kaikki kuuluvat MAL:n perusperiaatteisiin, kuten myös taistelu yksityistämistä, karriärismiä, byrokratiaa ja korruptiota vastaan. Mavrikos kertoi uhrautuvasta taistelusta ja vas-

tasi kysymyksiin. Koska Ruotsissa ei ole jäsenjärjestöjä, niin on perustettu ystävyysjärjestöjä. Ystävyysjärjestö sai tehtäväkseen ottaa yhteyttä Keskusammattijärjestöön (LO) ja vaatia eroa EU:sta.

George Mavrikosin haastattelu: ”Päivittäinen taistelu kauaskantoisin tavoittein”

George Mavrikos on pääsihteeri MAL:ssa, jolla on 92 miljoonaa jäsentä. Hän on ollut kreikkalaisen ammattiyhdistysliikkeen PAME:n aktivisteja ja istunut myös parlamentissa KKE:n edustajana. MAL:n seuraava liittokokous on Etelä-Afrikassa syksyllä. Edellinen liittokokous oli Ateenassa 2011. Silloin jäseniä oli 74 miljoonaa. Linjat ovat nyt kovenneet luokkataistelun suuntaan.

Mitä ajattelet nykykehityksestä maailmassa?

Leimaa antava on ollut tilanteen monivivahteisuus. Kapitalismin kriisit ja siirtomaasodat leimaavat nykykehitystä. Siksi tarvitsemme vahvaa vastavoimaa puolustaaksemme työväenluokan oikeuksia. Imperialistiset sodat aiheuttavat pakolaisvirtoja ympäri maailmaa. Monet pakolaiset

Mavrikos saapui Ruotsiin Ranskasta Marseillessa, jossa hän osallistui 45000 työläisen työlakien huonontamista vastustavaan protestiin.

tulevat Kreikan kautta Eurooppaan. Porvarit sanovat röyhkeästi, että he puolustavat demokratiaa ja vapautta Lähi-idässä. Kuitenkin tarkoituksena on rajojen muuttaminen ja taloudelliset tavoitteet. Siksi meidän tulee taistella pakolaisten oikeuksien puolesta. Fasistiset piirit käyttävät sekasortoa hyväkseen ja luovat vakavia probleemoja luokkataisteluhenkisille ammattijärjestöille.

George Mavrikos tuli Ruotsiin Ranskasta, jossa hän puhui Marseillessa kymmenilletuhansille työläisille. He protestoivat El Khomri -työlakia vastaan, jolla saman niminen työministeri oli huonontanut työläisten oikeuksia. ”Kun olin pari päivää sitten Marseillessa, niin 45000 työläistä protestoi siellä. MAL:in puolesta ilmaisimme solidaarisuutta protestoihin kohtaan. Heidän ei tule tuntea olevansa yksin taistelussa. Koko työväenluokan maailmassa tulee olla siskoja ja veljiä keskenään. Poliittinen lämpötila on korkea Ranskassa. Ja Kreikassa on ollut jatkuvasti lakkoja ja mielenosoituksia kriisin alusta saakka.

Miltä näyttää kehitys Kreikassa?

Ranskassa on vahvoja MAL:n ammattiliittoja öljyteollisuudessa, rautatielaisten ja elintarviketyöläisten keskuudessa. Kreikan tilanne on monimutkaisempi ja ammattijärjestöt ovat jatkuvien hyökkäysten kohteena Syriza hallituksen, EU:n ja IMF:n taholta. Palkkoja on alennettu ja myös eläkkeitä. Nyt Syriza on päättänyt myydä suurimman lentokentän. Tästä myyntipäätöksestä käyvät ilmi EU:n tavoitteet. EU on

luonteeltaan kansan vastainen. Käsitäkseni mukaan Kreikan ei tulisi olla mukana EU:ssa.

Uskotko, että EU kaatuu sisäisiin ristiriitoihin?

Mitä merkitsee Brexit Englannille? Englannin heikkoutena on luokkatietoisien työväenliikkeen puute. EU:n hajoamiselle ei tarvita vahvaa työväenliikettä, mutta vaihtoehdolle sosialismille kylläkin vahva työväenliike on tärkeä. Porvaristo haluaa, että olisimme uudeenaikaisia orjia. Mavrikos näkee MAL:n kehittämisessä ratkaisun yhteiskunnallisiin probleemoihin myös Ruotsissa.

MAL:n historiaa

Järjestö perustettiin 1945 Pariisissa. Neljä vuotta myöhemmin Länsi-Euroopan sosialidemokraatit erosivat MAL:sta ja perustivat Vapaiden ammattiyhdistysten kansainvälisen liiton VAKL, jossa olivat mukana sosialidemokraattiset ja kristilliset ammattijärjestöt. Tällä hetkellä MAL:illa on 92 miljoonaa jäsentä 126 maassa. MAL:illa on vakituinen edustus kansainvälisissä järjestöissä kuten ILO ja YK. MAL:n seuraava 17. liittokokous on lokakuussa Etelä-Afrikassa Durbanissa.

Proletären lehdestä käänsi:
Wainö Pietikäinen

Sanotaan ”karttuista on kansan käsi”

Näin saa todeta ainakin osinkomarkkinoilla, kun laskutaidoton Ay-liike lahjoittaa 30000 työvuoden tuloksen palkattomana työnä.

Keskipalkka on tilastojen mukaan 3400 euroa kuukaudessa ja vuodessa 40800. Tämä kun ei riitä, niin annetaan bonuksena 3,5 prosentin elä-

ke- ja työttömyysvakuutusmaksun helpotus työnantajalle, joka tietysti jää työntekijän maksettavaksi.

Julkisen alan lomaleikkauksiahan ei tarvitse edes noteerata, sillä niillä Eloranta lunasti SAK:n puheenjohtajan paikan ja EK:n luottamuksen.

-pe-

Ydinvoima kuilun partaalla

Juhani Tanski

Ydinvoiman suosio lieväsä laskussa

Euroopassa rakennetaan vain kahta uutta reaktoria, toista Ranskaan ja toista Suomeen. Saksa aikoo luopua ydinvoimasta kokonaan ja sähköstään kolme neljäsosaa ydinvoimalla tuottava Ranskakin aikoo sulkea yli 20 reaktoria vuoteen 2050 mennessä. Erityisesti länsimaissa uudet projektit ovat törmänneet kustannus- ja kannattavuusongelmiin. Rakentamisen kustannuksia ovat lisänneet yhä kalliimmiksi käyneet ras-kaat turvatoimet.

Tshernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen uusien reaktoreiden rakentamisen tahti hiljeni selvästi edellisistä vuosista. Atlantin toisella puolen rakentaminen loppui jo aiemmin. USA:ssa ei uskota ydinvoiman kannattavuuteen. Saksa päätti luopua ydine energiasta v. 2020 mennessä ja kaksi belgialaista reaktoria suljettiin tilapäisesti reaktoriastioiden halkeamien takia. Ruotsi on aloittanut ydinvoiman alasajon. Siemens luopui ydinvoiman rakentamisesta kokonaan ja Areva arvioi ydinvoimateollisuuden tulevaisuuden kriittiseksi.

Britannian ydinvoimahanke jäihin

Brexit-äänestyksen jälkeen pääministeriksi noussut Theresa May määräsi ensi töikseen aikalisän pitkään suunnitellulle Hinkley Pointin voimalahankkeelle. Projekti on lykääntynyt jo yhdeksällä vuodella, eikä investointipäätöstä ole kyetty tekemään, vaikka hallitus on luvannut tuotetulle sähkölle vuosikymmeniksi noin 110 € takuuhinnan/MWh. Pelkkä takuuhinta on monin-

Suomi on harvoja maita, joissa rakennetaan ydinvoimaloita. Useat maat ajavat voimaloitaa alas, koska uusiutuva energia on tullut viime vuosina edullisemmaksi. Monet vanhat reaktorit ovat tulleet käyttöikänsä päähän, eikä niitä ole korvattu uusilla. Ydinvoimalla tuotetun sähkön määrä maailmassa on ollut lievässä laskussa viimeiset kymmenen vuotta. Joka kolmas rakenteilla oleva ydinreaktori sijaitsee Kiinassa. Seuraavina tulevat Venäjä ja Intia.

Rakennuslupaa Fennovoiman Pyhäjoen rakennustyömaalle ei ole vielä annettu. Siitä huolimatta alueella tehdään koko ajan maanrakennustöitä. Mikäli ydinvoimalahanke menisi myttyyn, niin alueen luonnon ja ympäristön ennallistaminen tuskin olisi enää mahdollista.

kertainen sähkön nykyiseen markkinahintaan verrattuna. Takuuhinta on keskeinen syy, miksi May haluaa tarkastella hanketta vielä uudelleen. Toinen syy empimiseen liittyy laitostoitimittaja Arevan osaamiseen. Britanniassa epäillään vahvasti, kykeneekö Areva ylipäättään toimittamaan toimivaa laitosta.

Areva konkurssin kynnyksellä

Ranskalaisen voimalaitostoitimittaja Arevan luottokelpoisuus on roska-luokkaa ja valtio on joutunut antamaan sille miljarditukia jo vuosien ajan. Yhtiö on tehnyt 5 vuotta jättimäisiä talous- ja mainetappioita ja

se pilkottiin kesällä kolmeen osaan. Yhtiö aikoo myös kerätä sijoittajilta jopa 8 miljardia euroa. Arevan reaktorivalmistusyhtiö puolestaan siirretään Ranskan valtion voimayhtiö EDF:lle.

EDF:n sisällä Arevan pelastaminen on herättänyt vastustusta. EDF:llä itsellään on kädet täynnä töitä muutenkin, sillä Ranskan omat ydinvoimalat ovat tulossa käyttöikänsä loppupäähän. EDF tarvitsee-kin valtavasti pääomia pelkästään omien laitostensa modernisointiin. Britannian hallituksen lisäksi ydinvoimaprojekti on herättänyt suurta vastustusta hankkeen operaattorina toimivassa EDF:ssä. EDF:n hal-

ta monet lenkkeilijät ja kuntoilijat säännöllisesti hyödyntävät. Tämä on suositusta siksi, että alueella on säilynyt edelleen aarniometsän tunnelma. Turhaan aluetta ei sanota "Stadin keuhkoiksi."

Kaupunkibulevardeja on liikaa

Helsingin uudessa yleiskaavaehdotuksessa kaavoitetulle Keskuspuiston alueelle on suunniteltu asunto-rakentamista ja Hämeenlinnan väylä muutettaisiin kaupunkibulevardiksi. Keskuspuiston pilkkomista on perusteltu Helsingin kasvulla ja siitä johtuvalla liikennemäärien lisääntymisellä. Siksi halutaan rakentaa keskustasta ulos eri suuntiin johtavia ns. kaupunkibulevardeja. Kaupunkisuunnittelussa rakentamistarvetta on "varmuuden vuoksi" ylimitoitettu.

Periksi ei anneta

Keskuspuistoryhmä jatkaa kamppailua Keskuspuiston puolesta. Keski-ikäkköinä 7.9. klo 18 järjestää Keskuspuisto-ryhmä Annantalolla yleiskaavaan liittyvän keskustelutilaisuuden. Siellä kuullaan asiantuntijoita ja valtuustoryhmien kantaa Keskuspuiston suojeluun. Yleiskaavaehdotus, johon sisältyy rakentamista Keskuspuistoon 50 hehtaarin alueelle, tulee kaupunginhallituksen syyskuun alkupuolella ja valtuustoon näillä näkymin lokakuun alussa. (KÄ/toim)

litus hyväksyi 18 miljardin punnan tarjouksen teon äänin 10–7! Arevalle Iso-Britannian sopimus on kohtalon kysymys. Jos sopimusta ei synny, on vaarana, että koko laitostyyppin kehittäminen ajetaan alas. Suomella on asiassa paljon pelissä, sillä Olkiluotoon rakenteilla oleva EPR-reaktori uhkaa jäädä pilotiksi. Tässä tilanteessa laitoksen ylläpitäminen, kehittäminen ja huoltaminen tuottaisivat sen omistajalle Teollisuuden Voimalle paljon päänvaivaa.

Onko ranskalaisilla paukuja tehdä Olkiluoto 3 loppuun?

Arevalle EPR-laitokset ovat osoittautuneet katastrofiksi. Niin Olkiluodossa kuin Ranskan Flamanvillessä rakennettavat voimalat ovat vuosia myöhässä ja molemmissa maisa kustannukset ovat karanneet moninkertaisiksi alkuperäiseen verrattuna.

Areva on ollut konkurssin partaalla jo pitkään ja Ranskan valtio on syytännyt miljardeja sen pelastamiseksi. Kyse on siitä, pystytäänkö tällä järjestelyllä konkurssi estämään. TVO:n ja Suomen säteilyturvakeskuksen STUK:n edustajat uskovat, että Arevan rahojen loppuessa voisi löytyä joku rakentaja viemään hanke loppuun.

Miljardien korvausvaatimukset

Areva ja TVO ovat vaatineet toisiltaan useiden miljardien eurojen korvauksia Olkiluodon rakennustöiden viivästymisestä. Olkiluodon kolmosreaktorin piti tuottaa sähköä valtakunnanverkkoon jo vuonna 2009, mutta uuden arvion mukaan voimala valmistuisi vuonna 2018. Reutersin arvion mukaan neuvottelujen keskeytyminen vaikeuttaa merkittävästi Ranskan valtion suunnitelmaa, jossa Areva siirrettäisiin osaksi toista ranskalaista valtionyhtiötä EDF:ää. EDF ei halua ottaa Arevan mahdollisia miljardivastuita kantaakseen. Tiivistävi neuvottelut ovat umpikuja, ja katkenneet Arevan pilkkomisen takia.

Olkiluoto 3:sta tulee maailman kallein rakennus

Olkiluoto 3:n arvioidaan maksavan 8–8,5 miljardia euroa, kun alkuperäinen hinta-arvio oli vain 3 miljardia

euroa. Jos ennuste toteutuu, niin tämä "lisäkin kirkko" on maailman kallein rakennus. Olkiluoto 3:lla on kilpailija - samanlainen EPR-reaktori Ranskassa. Myös sen kustannusarvio on loikannut 8,5 miljardiin euroon. Jos jompikumpi voimala joskus valmistuu, jää nähtäväksi onko toteutunut hinta Pii (3,14) kertaa alkuperäinen budjetti vai g (9,81) kertaa alkuperäinen budjetti. Mikäli Britanniaan haikailtu 19 miljardin euron ydinvoimala rakennettaisiin ranskalais-kiinalaisella rahoituksella, se menisi kirkkaasti kärkeen.

Arevan maine sai tahrn

Ydinvoimaloille osia valmistavassa Arevan omistamassa terästehtaassa on väärennetty laaduntarkkailun raportteja. Teräksen mekaanisesta, kemiallisesta ja lämmönvaihtelun kestävydestä tehdyissä testeissä saatuja tuloksia on muunneltu kauan. Kun testi-arvo päättyi sallitun rajoille, se muutettiin "normaalkiksi". Ydinvoimaosaamisen piti olla ranskalaisen korkean teknologian viennin terävintä kärkeä. Areva luotiin voimalayhtiöiden fuusioiden avulla kärki-yhtiöksi.

Rosatom toista maata?

Teknologiamurroksen myötä ydinvoimaloille uhkaa käydä kuin dinosauroksille, jotka eivät kyenneet muuttamaan ympäristön mukana. Venäläisen ydinaseiden ja reaktorien toimittajan Rosatomin Fennovoimalle toimittama ydinvoimala tuskin kykenee tuottamaan sähköä halvemmalla kuin Arevan laitos.

Meppi Olli Rehn, nykyinen elinkeinoministeri, totesi syksyllä 2014: Fennovoimasta uhkaa tulla teollisuuspolitiikan "uusi teollisuuspolitiikan pohjakosketus"... "Uuteen venäläiseen ydinvoimaan tehtävä, taloudellisesti epävarma ja poliittisesti rujo investointi, tulee myös syrjäyttämään vuosikausiksi tarpeelliset investoinnit uusiutuvaan, vihreään energiaan"... "Tätä menoa Suomesta uhkaa tulla epäonnistuneiden ydinvoimahankkeiden ulkomuseo, joka samalla putoaa kelkasta vihreän talouden kehittämisen saralla." Syyskuussa 2014 Rehn oli vielä valmis hautaamaan koko ydinvoimalan: "Ehkä tämä ei olisi vielä-kään liian myöhästä, jos järki nyt voittaisi."

Brexitistä vauhtia EU:sta irtautumiseen?

Brexit Englannissa aiheutti myös riemuhuudot Ruotsissa EU:n vastustajien keskuudessa. Kuitenkaan en ole havainnut, että kukaan olisi vetänyt mitään johtopäätöksiä asiasta. On sanottu, että Ruotsilla on helpompi päästä vapaaksi EU:n kahleista. Teoriassa tämä on mahdollista, mutta "taivasten valtakunnan" odottaminen ei auta, vaan jottain pitäisi myös tehdä.

Mielestäni tulisi kutsua koolle niitä, jotka äänestivät euron nurin Ruotsissa ja pohtia yhdessä, että miten loputkin kahleet saataisiin murrettua. Vallankumoukset tapahtuvat tavallisesti vaiheittain ja siksi ei tarvitse pelätä, että porvarillinen vallankumous on puolinaainen. Kun omistussuhteet eivät muutu, niin valta on edelleenkin porvaristolla, mutta kun yksilön vapautta EU rajoittaa merkittävästi, niin silloin saattaa myös porvarin mitta olla täysi.

Tästä nimenomaan oli kysymys. Kansa ei voinut elää EU-kahleissa. EU:n direktiivit rajoittavat yksilöiden vapautta eri tavoin. Kaikki eivät edes tajua, minä-ikä kaiken takana on EU-mörkö. Esimerkkinä voisi mainita digitalisoinnin, joka kehittyy joka tapauksessa, mutta EU on

katalysaattori ja rationalisoinnin vauhti on raju. Siinä jäävät jalkoihin esimerkiksi vanhukset ja sairaat. Lainsäädäntöä ja käytäntöä muutetaan ajattelematta seuraamuksia. Minulla potilasyhdistyksen toiminnanjohtajana on laajat kokemukset tästä hölmöilystä. Erikoisesti olen huomannut miten Ruotsin suomalaiset ovat joutuneet sorron kohteeksi.

Veren vähyyttä kärsivät myös porvarilliset järjestöt ja lisävahvistusta on haettu mm. homo-liikkeistä. Huomasin yhden "Soldiers of Odin" – tarran Vaasan keskustassa, joten siinä meni toteen erään "Tammisaaren yliopiston" vangin luento, kun hän totesi, että "kananhoidosta puheen olen yhtä kanaa vähempää ei kannata pitää".

Wäinö Pietikäinen

"Ei enää palaakaan keskuspuistosta"

Yli 100 vuotta pääkaupunkiseudun asukkailla on ollut käytössä laajat virkistysmahdollisuudet Helsingin keskustaan ulottuvassa Keskuspuistossa. Keskuspuistoa uhkaa katkaiseminen Haagan ja Pirkkolan kohdalla. Yleiskaavaehdotuksessa 50 hehtaarin alue on kaavoitettu rakentamiselle. Kaupunkisuunnittelulautakunnassa myös SDP ja vasemmistoliitto hyväksyivät Keskuspuiston pilaamisen. Asukkaita puolustamaan noussut "Keskuspuiston puolesta" ryhmä keräsi Keskuspuiston puolesta 15 000 allekirjoituksen adressin.

Keskuspuiston puolesta kamppaillaan. Jos tämä hävitään, 100 vuotias keskuspuisto on pilattu. Puiston puolesta 27.8. kokoontunut asukkaiden ketju ulottui Pirkkolasta Maunulan majan kautta Kivihakaan. Lisäksi Laakson alueella kokoonnuttiin.

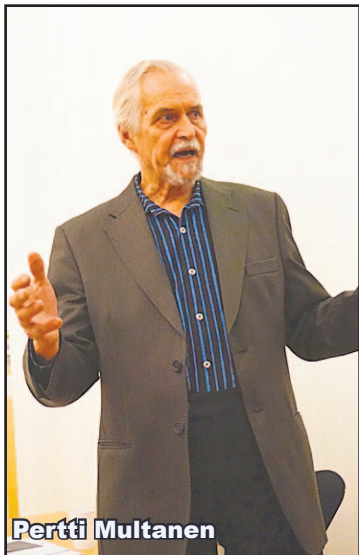
Asukkaat kokoontuivat 7.6.2016 Helsingin Kaupunkisuunnittelulautakunnan edustalle mielenosoitukseen Keskuspuiston puolesta. Samalla evästettiin lautakunnan jäseniä. Ylimielisyyttä heiltä ei puuttunut. Kaupunkisuunnittelulautakunnan puheenjohtajalta Rautavalta kysyttiin, että "miten asukkaiden mielenpiteet on huomioitu Keskuspuiston osalta?" Silmäkään räpättämättä Rautava ilmoitti, että "varsin hy-

vin", vaikka puistoa aiotaan naker-taa yli 50 ha.

"Ei leikata Stadin keuhkoja!"

Suomen luonnon päivänä 27.8.2016 järjestettiin Keskuspuiston puolesta ihmisketju vastustamaan alueen pilaamista. Keskuspuiston puolesta ihmisketju keräsi toista tuhatta osan-ottajaa. Keskuspuistossa ovat oival-liset ulkoilumahdollisuudet, jo-

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (4)

Pertti Multanen

”Kolonialismin perinne hajottaa ja hallita on luonut vaikeasti hallittavia malta, joiden todellinen itsenäisyys on jäänyt haaveeksi”

Näinhän se on, kun rajat piirrehtiin siirtomaavallan aikana emämaiden strategisten intressien pohjalta. Tämä oli nimenomaan sitä mainitsemaani hajota ja hallitse politiikkaa, vanha siirtomaavallan ja Euroopan ylivoimainen vuosisadoilta periytyvä tapa hallita. Se on myöskin arabimaiden ainakin muodollisen itsenäisyyden kaudella ollut syy siihen, että näitä vahvasti kansallismielisiä ja omista eduista ja myöskin palestiinalaisten eduista - ainakin sanoissa - kiinnipitäviä arabihallituksia on haluttu jatkuvasti kurittaa, demonisoida ja hallintoja syrjäyttää. Tämä on ollut myöskin itsenäisyyden vuosikymmeninä jatkunut politiikka Lähi-idässä. En tiedä kuinka moni uskoo, mutta jos luette vaikka brittiläisen, nykyisin Pohjois-Irlannissa työskentelevän Belfastin yliopiston professorin Beverley Milton-Edwardsin teoksia ja kirjoituksia mm. Hamasin historiasta, niin käy selväksi, että Israelin miehityshallinnolla oli keskeinen osa islamistisen organisaation synnyn mahdollistajana.

Islamisteja tarvittiin tuolloin PLO:n, Palestiinan vapautusjärjestön, vastapainoksi. Näistä islamisteista sitten muodostui Hamas, jota aluksi johti sheikki Ahmad Yasin, jonka toiminnan Israelin sotilashallinto oli aiemmin sallinut. Vasta palestiinalaisten ensimmäisen kansannousun eli intifadan aikana 1980 -1990 lukujen taitteessa Hamas muuttui Israelin silmissä terroristijärjestöksi. Israelille myös ”terrorismi” on aina ollut tarpeen nimenomaan siitä syystä, että se on voinut perustella jatkuvaa hyökkäävää politiikkaansa Lähi-idässä. Hamasin luominen Israelin miehityshallinnon toimin oli vähän samanlainen kuvio, kun Egyptissä aikanaan oli brittien tuki islamistiselle veljeskunnalle ja monet muut tässäkin jo käsitellyt operaatiot. Israel tarvitsi uskonnollista islamistista liikettä vastapainona Palestiinan Vapautusjärjestö PLO:lle, jonka johtaja Jasser Arafat oli tuolloin ”pääterroristi” tai ”arkiterroristi” – kuten Israelin nykyisen pääministerin Netanjahun mielestä tuntuu olevan edelleenkin. Taisi Pariisissa käydä sanomassa Charlie Hebdo-lehteen kohdistuneen terrori iskujen jälkeen, että nyt te ymmärrätte millaisten terroristien naapurustossa elämme ja miksi toteuttamme nykyisenkaltaista politiikka-

Jatkuuko sota ja pakolaistulva? Miltä näyttää Lähi-idän uusi vuosi? Näitä aiheita käsitteli kansainvälisten suhteiden historian dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistolta Vallilan kirjastossa 12.1.2016 järjestetysä luentotilaisuudessa. Järjestäjänä toimi Demokraattinen Sivistysliitto DSL. Kansan ääni julkaisi luennon useammassa osassa. Ensimmäiset kolme osaa ilmestyivät KÄ:n numeroissa 1-3/16. Nyt julkaistava viimeinen osa sisältää luennoitsijan näkemykset keskustelun yhteydessä esille nostetuista teemoista.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Libyan puolesta tilaisuus EU:n edustuston luona Kampin torilla Helsingissä 1.9.2011. Libyan operaatio oli petos koko maailmaa kohtaan. Siivien suojelun verukkeella muodostettiin YK:n päätöksellä lentokieltoalue. Nopeasti selvisi, että kyse olikin sotilaallisesta vallanvaihdoksesta. Libyan vastainen liittouma myösikin, että kyseessä onkin Gaddafin syrjäyttäminen. Seurauksena operaatiosta oli yhteiskunnallinen sekasorto ja pakolaistulva Eurooppaan.

kaamme. Terrorismi oli taas tarpeen kovaotteisen, hyökkäävän politiikan perusteluna. Tosiasiaa aggressiivinen, hyökkäävä politiikka toimii juuri terrorismin ja ääriliikkeiden synnyttäjänä.

”Pitkäaikainen yhteiskunnallinen epävarmuus pakottaa jättämään kotimaan ja entisen elämän taakseen ja synnyttää omat lieveilmiönsä. Monet hyötävät pakolaisista”

Minulla ei kyllä varsinaista kovin analyyttistä faktatietoa ole erilaisista mafioista ja rikollisjärjestöistä pakolaisten kuljettajina. Se on kuitenkin selvää, että kun näin isoista pakolaismääristä puhutaan, niin kyllä varmasti siellä on taustalla myös tällaisia ihmisiä, jotka haluavat käyttää ja käyttävät hyväksi myöskin ansaitakseen toisten hädänalaiseita asemalla. Kysyttiin myös, että miksi tulee näitä nuoria miehiä? Mielestäni sille on varsin yksinkertainen ja selkeä syy. Se on se, että heidän on yksinkertaisesti kaikkein helpoin lähteä sellaisista kaaottisista olosuhteista, jotka sodat ja viha ovat luoneet. Nuoret miehet voivat myöskin paeta sotaan joutumista. Monet heistä sitten tulevat totta kai, vaikka Suomeen tai muualle Eurooppaan, ajatuksenaan kutsua myöhemmin perhe, vanhemmat, aviopuoliso, lapset, suku. Nämä toiveet eivät välttämättä toteudu haaveillulla tavalla ja siitä pitävät meidänkin viranomaisemme visusti huolta. Monella lähtijällä se on kuitenkin keskeinen toive, vaikkakin usein epärealistinen. Tarvitaan joka tapauksessa varsin vahvat syyt, kun lähdetään ensin hengenvaaralliselle matkalle usein meren yli ja tullaan sitten Euroopan läpi aina näille ”raukoille rajoille”.

Mutta kyllä sinänsä on selvää, että niin pitkään kun Lähi-idässä käydään jatkuvasti jossakin päin aluetta sotia, niin eiväthän pakolaisvirrat tule loppumaan. Ei kukaan ihminen, ei Suomestakaan, ei luovutetusta Karjalastakaan vapaa-

ehtoisesti lähtenyt, vaan vasta sodan saneleman pakon edessä. Samalla tavalla se on Lähi-Idässä, että vasta sitten lähdetään, kun on sota tehnyt riittävän mahdottomaksi elämisen ja elinolosuhteet ja tuhonnut sekä omat että lasten ja suvun tulevaisuuden näkymät. Kaikki tulevaisuuteen suuntautuvat toiveet romahtavat, kokonaisia sukupolvia menetetään. Siinä tilanteessa tietenkin syntyy hyvin vahvoja voimia, jotka sitten pakottavat lähtemään ulos näistä sodan runteleista maista etsimään mahdollista toimeentuloa tai ”onnea” jostakin muualta. Siinänsä tällaiset ilmiöt ovat ihmiskunnan historiassa ikivanhoja. Aina on lähdetty sotia pakoon. Aina on ollut monenlaisia siirtolaistulvia ja pakolaisvirtoja. Tällä hetkellä Lähi-Idä on niin kaaottisessa tilanteessa, että on täysin ymmärrettävää, että sieltä on monien yksinkertaisesti pakko lähteä pakoon.

”Kaikkien ongelmien ”punaisena lankana” ovat jatkuvat ulkoiset interventiot, imperialismin ottama oikeus itsenäisten maiden ”hallinnon vaihtamiseen” ja näistä syntyneet seuraukset”

Kyllä minulla aika paljon oli kontakteja amerikkalaisiin Lähi-Idän tutkijoihin. Monet vähänkin kriittisemmän näkemyksen USA:n Lähi-Idän politiikasta tai erityisesti Israelin roolista omanneet tutkijat savustettiin ulos yliopistoista jo George W. Bushin hallinnon aikana. Sama puhdistus tehtiin myös Yhdysvaltain ulkoasianhallinnossa, jossa myös oli aiemmin ”arabisteiksi” haukuttuja tasapuolisempaa näkemystä Lähi-Idän politiikasta edustaneita virkailijoita. Ei se sananvapaus ole niin täydellistä siellä Yhdysvalloissa, ei tutkijankaan vapaus.

Amerikan Lähi-idän politiikassa sisäläisessä Foreign Officessa, ulkoasianministeriössä, on ollut kaksi hyvin pitkään vaikuttanut toisistaan aika tavalla eroa-

vaa traditiota. Toisen juuret menevät ihan 1800-luvulle, jolloin amerikkalaiset lähettivät lähetysasarnaajia Lähi-Idään ja perustivat lähetysasemia mm. Kairoon ja Beirutin. Nykyisin monet näistä lähetysasemista tunnetaan amerikkalaisina yliopistoina esimerkiksi Kairon amerikkalainen yliopisto tai amerikkalainen yliopisto Beirutissa. Ne ovat kaikki tämmöisten vanhojen lähetysasemien pohjalta rakennettuja yliopistoja. Tämän perinteen pohjalta Amerikassa pitkään vaikutti ulkoministeriössä sellaisia virkamiehiä, jotka tunsivat Lähi-Idää ja arabivaltiota, tunsivat Israelia ja osasivat paikallisia kieliä. Heillä oli paljon maltillisempi ja tasapuolisempi asenne Lähi-Idän kiistoihin kuin ns. haukoilla tai uuskonservatiiveilla, ”neokoneilla”. He varottivat hyökkäämästä Irakiin. Varottivat Amerikassa termillä ”Collateral Damage” tunnettavista oheisvahingoista ja kaikista siitä mitä yllättäen voi tapahtua sotaan lähdeäessä. Heidätkin lähes kaikki savustettiin ulkoministeriöstä pois. Sinne jäivät vain nämä tällaiset uus-konservatiivista hyvin tiukkaa linjaa ja hallinnon vaihtamisen sekä sotilaallisten interventioiden hyökkäysten politiikkaa kannattavat.

Irakin sota oli monella tavalla vedenjakaja myös Yhdysvaltain ulkopoliitikassa. Tällä hetkellä sieltä ulkoministeriön eliitin keskuudesta on vaikea löytää sellaisia henkilöitä, jotka yhtään maltillisesti pystyisivät suhtautumaan Lähi-Idän tilanteeseen ja tähän interventio politiikkaan. Totta kai siellä on erilaisia mielipiteitä. Käydään väittelyitä ja on kädenvääntöä, mitä tehdään. Sitä on myös Obaman hallinnon aikana ollut jatkuvasti. Se seikka mistä jo alustuksessani sanoin ja joka mielestäni osoittaa USA:n Lähi-Idän politiikan maan presidentistä riippumattoman vahvan jatkuvuuden on esimerkiksi se, että Obama on pitänyt kiinni nimenomaan tästä hallinnon vaihtamisen periaatteesta. Ja nyt se kohdistuu Syyriaan. Nyt se on Assadien dynastia, joka siellä pitää syrjäyttää hinnalla millä tahansa, vaikka tässä jälleen ”oheisvahinkona” tuhoittaisiin yksi Lähi-Idän aiemmin vakaimmista maista. Kun päämäärä on ”hallinnon kumoaminen” niin silloin ei juuri katsota kenen kanssa liittoudutaan. Liittolaiset hallinnon kumoamisessa voivat olla näitä islamistisia ääriryhmiä tai hyvinkin epädemokraattisesti hallittuja Lähi-Idän perhedynastioita, esimerkiksi Persianlahden monarkioita, tai lähes mitä tahansa ”oppositioksi” nimettyjä voimia.

Ja kyllähän tämä tausta myöskin Syyrian sodan vuosina on selkeästi näkynyt. USA:n luotettavat liittolaiset Persianlahden arabivaltiot, erityisesti Saudi-Arabia ja Qatar sekä NATO-maa Turkki ovat kaikki hyvin vahvasti tukeneet Syyriassa taistelevia aseellisia islamistijoukkoja. Ne ovat aseistaneet ja rahallisesti sekä poliittisesti ja sosiaalisesti tukeneet näitä. Ne ovat suoranaisesti muodostaneet ja kouluttaneet Syyriassa Assadin hallintoa vastaan taistelevia aseellisia islamistisia ryhmiä. Lähi-Idän monarkioiden ja nykyisen Turkin kannalta katsottuna myöskin tällainen aikanaan sotilashallitusten pohjalta rakentunut ja sitten Syyriaa vuosikymmeniä hallinnut dynastia on saatava syrjään. Syyrian nykyhallinnon synty on ollut ja on, että se on rakentunut sekulaarin, maallisen, ei siis uskonnollisen islamin sharia-

lain hallinnon periaatteille. Se on taannut Syyrian monille etnisille ja uskonnollisille vähemmistöille Lähi-Idän oloissa suhteellisen turvatun aseman. Ilman muuta tällainen ”pakanahallinto” ja maallisen hallinnon periaatteita noudattava dynastia on saatava syrjäytettyä, jos asioita katsotaan Persianlahden teokraattisten, uskonnollisten, hyvin epädemokraattisten ja yhden perheen hallitsemien imperialismin liittolaisten kuten Saudi-Arabian ja Qatarin näkökulmasta. Syyrian sotkussa kietoutuvat hyvin monenlaiset asiat ja tavoitteet keskenään ja kaikki tämä on mahdollistanut ISIS-järjestön näin voimakkaan esiintulon.

Varsinainen ”avain” ISISin menestykseen varsinkin alkuvaiheen aluevaltauksissa oli kuitenkin Irakissa miehityksessä tehdyissä virheissä. Erityisesti siinä, että kun nämä Saddamin vanhan armeijan irakilaiset irtisanotut ja syrjäytymään heitettyt upseerit lähtivät tukemaan Isisin levittäytymistä, niin he pystyivät vaikuttamaan myöskin amerikkalaisten sinne miehityksen aikana viemän aseistuksen kohtaloon. Aseet ja koko tänne koottu sotateknikka, jotka siirtyivät ISISille varuskuntien ja asevarastojen valtauksen myötä. Nyt kun päivittäin katsotte lehdistä kuvia Irakin ja Syyrian sota-alueilta, niin eivät ne islamistisoturit huonolla kalustolla ajelle. Totta kai myöhemmin valtavien maa-alueiden Syyriassa ja Irakissa siirtyessä ISISin kontrolliin tilanne muuttui. Tällöin erityisesti öljyn, mutta myös varastettujen antiikkivaroiden myyntitulot ovat olleet valtava resurssi, jonka varassa on voitu näitä ISISin valtaansa alistamia alueita hallita.

”Venäjän mukaantulo on muuttanut alueen tilannetta ja kuvioita”

Tiedän, että varsinkin nykyisessä hyvin vahvasti Venäjän vastaisessa ilmapiiirissä maan toimintaa Syyriassa arvioidaan kovin monesta näkökulmasta. Saatte vapaasti olla taas ihan mitä mieltä tahansa arvioistani. Minun mielestäni Venäjän sotilaallinen operaatio Syyriassa on kyllä hyvin vahvasti heikentänyt ISISin etenemisen mahdollisuuksia. Tämä on mahdollistunut erityisesti pureutumalla juuri näihin ISISin öljybisneksen toteuttamisen mahdollisuuksiin. Mutta kyllä Venäjä tietää omasta kokemuksestaan ja myös Afganistanin kokemuksesta, että sillä on hirvittävän suuri kynnys maajoukkojen viemisestä sinne. Kaikkiaan me tiedämme, että ei mitään sotaa ole pelkillä ilmavoimilla voitettu. Ei niitä ISISin jokoja pelkillä ilmapommituksilla voiteta tuolla Syyriassa ja Irakissakaan. Eri asia on tukeudutaanko sitten kurdijoukkojen, Peshmerga-joukkojen tai sitten nykyisin Syyrian pohjoisosien kurdialueilla olevien joukkojen tukeen. Nämä armeijat taas ovat monen mielestä, myöskin EU:n ja Amerikan mielestä terroristijoukkoja. Sillä ne liitetään PKK:hon Turkin kurdien kansallista vapautustaistelua käyvään, mutta lännessä terroristiseksi luokiteltuun organisaatioon.

Tässäkin tulevat poliittiset kuviot hyvin ristiriitaisesti mukaan. Vanha toteama siitä, että toisen ter-

“UUSI SELVIYTYMISSTRATEGIA”

Poliittikkona tunnettu entinen ministeri, Suomen pankin johtokunnan jäsen, pankinjohtaja ja valtiotieteen tohtori Ele Alenius on vihdoin ryhtynyt ajattelemaan. Hän kirjoittaa (HS 23.7.2016), että ihmiskunta tarvitsee uuden selviytymisstrategian. Se tarkoittaa, vaikka hän jättää sen sanomatta, että ihmiskunta tarvitsee kapitalismia korvaavan uuden selviytymisstrategian. Tässä Alenius on oikeassa.

Alenius korostaa, että uusi strategia ei edellytä tuotannon eikä yksityisen yritystoiminnan lopettamista. ”Se edellyttää kuitenkin, että kehitykselle välttämättömän henkisten ja aineellisten investointien rahoitusjärjestelmä siirtyy yksityisten pankkien ja sijoittajien hallinnasta yhteiskunnan vastuulle”. Selkokielellä: yksityiset pankit ja pääomat on siirrettävä yhteiskunnan haltuun ja vastuulle.

Yksityinen pääoma

Mitä se tarkoittaa käytännössä? Viime vuonna oli pääomaa tuotantovälineinä ja tavaravarastoina yhteensä 707,1 miljardia euroa. Jos yksityistä yritystoimintaa on ronskisti arvioiden 20 %, niin sijoittajilla olisi tuotantopääomaa 566 miljardia euroa. Tämän päälle tulevat sijoitusrahastojen, vakuutusyhtiöiden ja pankkien todelliset ja virtuaaliset pääomat, joiden mieletöntä määrää tuskin kukaan tietää. Lienee selvää, että näilläkin sijoittajilla on omistuksessaan valtavat pääomat.

Alenius ei edes yritä selittää, kuinka koko ”kehitykselle välttämätön rahoitusjärjestelmä” voisi siirtyä yhteiskunnan vastuulle.

Suostuisivatko omistajat ihan vain hyvän hyvyttään luopumaan omistuksistaan uuden yhteiskuntafilosofian, humanin sivilisaation rakentamisen ja maapallon suojelemisen, planetaarisen ajattelun - planetarismen vuoksi? Sellaista päivää tuskin tulee, eikä tule.

Suurmestari Marx

Hän sanoo, että ajatellessa ihmiskunnan tähänastista historiaa, tiedettä ja teknologiaa on syytä ottaa peruslähtökohdaksi uusi yhteiskuntafilosofia. Hyvä! Mutta entä se ihmiskunnan tähänastinen historia, siitä hän ei suostu sanomaan mitään. Saksan juutalainen Karl Marx totesi aikanaan, että koko ihmiskunnan tähänastinen historia on luokkataistelun historiaa. Englannin BBC Radion 4 vuoden 1999 kyselyn mukaan Marx on vuosituhannen suurin ajattelija. Seuraavan vuoden 2005 kyselyyn vastasi yli miljoona radion kuuntelijaa, joiden mukaan Marx on kaikkien aikojen suurin filosofi.

Marxin filosofia on dialektisen materialismi. Sen mukaan maailma on materiaallinen ja kehittyy vastakohtien taisteluna alem-

Aleniuksetta ilmestyi 1969 kirja ”Sosialistiseen Suomeen.” Luki-jälle jäi käsitys, että hän ei kenenyt viemään mitään ajatusta loppuun saakka. Hän ”pätkäili sosialismia rakentamista parlamentaarista tietä. Kansallistaminen oli hänelle tärkeä tavoite, mutta hän ajatteli sen toteutuvan korvaamalla kapitalisteille kansallistettava omaisuus. Hän toteaa, että ”nykyaikaisen demokratian tulee voida ottaa vastuulleen koko raha- ja luottajärjestelmä” esittämättä kuitenkaan, miten se tapahtuu (KÄ/toim.).

masta ylempään. Ihmisten välinen vastakohtaisuus perustuu materiaan omistamiseen ja omistamattomuuteen, pääoman omistajiin ja palkkatyöläisiin. Ne muodostavat kapitalistisen yhteiskunnan pääluokat, jotka taistelevat tuotannon tulonjaosta.

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (4) ...

Jatkoa sivulta 6

roristi on toisen vapaustaistelija tulee myös konkreettisesti esille. Ja sama on tietysti myöskin Syyrian arabitavallan armeija, eli Syyrian presidentin ja hänen hallintonsa komentama armeija, joka nyt miesvoimaltaan ja aseistukseltaan pitkän sodan heikentämänäkin on vahvin vastavoima myös ISISin leviämislle. Sitähän ei voida tietenkään tukea, koska se on tämän demonisoidun ihmisyöjä Assadin armeija. Tämä on pitkälti politiikkaa, mitä halutaan tehdä tai jättää tekemättä ja mikä sopii kunkin osapuolen tavoiteisiin ja strategisiin intresseihin.

Jos ISIS olisi haluttu kehtoaan tukahduttaa, niin se olisi voitu hyvin helposti tehdä. Mutta siinä pelataan jatkuvasti likaista peliä. Syyrian sota on hyvin likainen sota, koska siellä on niin monta osapuolta mukana jatkuvasti sotkemassa sitä kattilaa. Venäjän asenne on koko konfliktin ajan ollut tukea Syyrian laillista hallintoa eli Assadin hallintoa ja lienee aika turvallista sanoa, että ISIS-terroristit ovat nyt ensi kertaa joutuneet vetäytymään ja siirtymään puolustuskannalle hyökkäyksen ja laajenemisen asemesta Venäjän sotilaallisen operaation paineessa.

”USA:n imperialismin politiikan käytännön taustalla ovat raha ja talouselämä”

Pistit minut aika vaikeaan tilanteeseen. Nuo ei ole enää mitään pieniä kysymyksiä, jotka esitit. Me olemme eläneet jo niin pitkälle, että jotkut teistä ehkä muistavat Yhdysvalloissa olleen toisen maailmansodan jälkeen presidentin, jonka nimi oli Dwight D. Eisenhower. Hän oli sotilas, joka toisen maailmansodan rin-

tamalla oli johtamassa Yhdysvaltain ja liittoutuneiden joukkoja ja sodan jälkeen hänet valittiin presidentiksi. Klassinen on se Eisenhowerin puhe, jonka hän jäähyväispuheenaan presidentin viran jättäessään piti Yhdysvalloissa. Hän presidenttinä varoitti sotilasteollisesta yhteenliittymästä, sen vaarasta Amerikan arvoille ja koko Amerikan ns. perustajaisien luomalle pohjalle rakennetulle valtiolle. Hän taisi olla aika oikeassa siinä arviossaan, koska jokainen sota hyödyttää aina joitain ja samalla rapauttaa sotia käyvien maiden yhteiskuntia, arvoja ja moraalia. Aseteollisuus selkeästi sekä testaa, että tarvitsee testipaikkoja. Sodan tarjoavat niitä. Aseteollisuus valmistaa ja myy aseita. Ne ovat kultakaivoksia aseeteollisuudelle.

Yhdysvalloissa aseeteollisuus on hyvin merkittävä kansantalouden tukiranka. USA:n aseeteollisuus on sitä paitsi aika ovelalla tavalla jaettu eri osavaltioihin. Lähes joka osavaltiossa on joku aseeteollisuuden välttämätön tuotantolaitos. Kun näin on tehty, niin on hyvin vaikea löytää sellaista senaattoria tai kongressimiestä tai -naista, joka nousisi vastustamaan aseeteollisuuden etuja. Oman osavaltion talous kärsisi siellä olevan aseeteollisuuslaitoksen romahduksesta ja siksi niiden jatkoa joka osavaltiossa puolustetaan henkeen ja vereen. Aseteollisuus tarvitsee markkinat ja sodat ovat juuri sen tarvitsemia kultakaivoksia. Kyllä minun on henkilökohtaisesti vaikea nähdä niitä yhteisiä arvoja, joita usein suomalaistenkin poliitikkojen kohdalla toistellaan tällaisen hallintojärjestelmän ja globaalia imperialismia harjoittavan valtion kohdalla.

Sitten propagandassa ja informaationsodassa usein käytetty on kaunis lause, että ”kukas meistä vastustaisi demokratiaa”. Mutta jos demokratia on sitä mitä Lähi-

Idään viedään pommikoneilla, tiputetaan pommit maahan ja demokratian tulisi syntyä näistä siemenistä, niin minun demokratiakäsitykseni on aika erilainen. Demokratia ei missään päin maailmaa synny eikä ole syntynyt myöskään sillä tavalla, että itsenäisen valtion lippu vedetään suoraan. Todellisen demokratian synty on aina pitkä yhteiskunnallinen ja polveileva sekä kansanliikkeiden taistelua vaativa historiallinen prosessi. Tarvitaan monta sukupolvea, että kypsyttään demokraattisen toiminnan käytäntöön puhumattakaan siitä, että kansallaisilla olisi tasavertaiset mahdollisuudet osallistua demokraattiseen prosessiin. Taitaisi joku täälläkin olla eri mieltä, jos vaikka väittäisin, että Euroopan unionin päätöksenteossa demokratia toteutuu täydellisesti. Kuvitelmat, että demokratia voidaan viedä jossakin valmiuslaukussa jonnekin Afganistaniin tai Irakiin, ovat aika absurdeja, todellisuudesta irti olevia. Ei demokratia ole vientituote, sen täytyy nousta ja kasvaa oman maan historiasta, taustasta, uskonnoista, kulttuureista ja koko käytännöistä. Demokratian täytyy vahvistua näille arvoille voidakseen vahvistua pysyväksi.

”Demokraattisten arvojen mukaista ei ole torjua terrorismia vastaamalla siihen terrorismilla”

Mielestäni olen jälleen tällainen tieteen toisinajattelija. Aikanaan Jyrki Kähkönen Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan professori täytti 60 vuotta. Tämä tapahtui jo vuonna 2003. Hänen juhlakirjaansa kirjoitin artikkelin, jonka otsikko kuului, että ”Torjutaanko terrorismi terrorismia lisäämällä?”. Idea oli se,

Aleniuksen ajattelun keskenäisyys

Jos valtiotieteen tohtori Ele Alenius olisi ajatellut asian loppuun, hän olisi tunnustanut sen tosiasian, että rahoitusjärjestelmä siirtyy yksityisten pankkien ja sijoittajien hallinnasta yhteiskunnan vastuulle vain siinä tapauksessa, että palkkatyöläiset

luokkana niin päättävät. Sitä ajatusta Alenius ei hyväksy, kun se on valankumouksellinen. Näin Aleniuksen ajatus uudesta selviytymisstrategiasta muuttuu vastakohdakseen. Se ei salli tuotannon eikä yksityisen yritystoiminnan lopettamista, joten se on osa kapitalismin kuvitteellista selviytymisstrategiaa.

Kai Kontturi

SOS - pelastakaa meidän sielumme

Kokoomusideologiaa toteuttava hallitus sai itseään kuvaavan tunnuksen, sillä sen politiikka tuottaa orpoja ja leskiä.

Kommunisteilla on ollut jo vuosia sama ongelma omien tunnustensa ja nimensä kanssa kuin Hamletilla: ollako vai eikö olla? SKP:lle osa tovereista haluaa punaisen työkalulipun sijaan valkoisella pohjalla punaisen Israelin tähden. Kreikan kommunistien lipussa on vanha sirppi ja vasara -kuvio. Siitä huolimatta puolueen vaalikannatus on suurempi kuin Suomen kolmen kommunisteiksi itseään nimittävän puolueen yhteenlaskettu kannatus.

Vasemmistoliiton tavoite

Vasemmistoliitto sai nuoren naisen Li Anderssonin uudeksi puheenjohtajakseen. Hän esitti tavoitteekseen Vasemmistoliiton viemisen hallitukseen. Saman tavoitteen ovat esittäneet ja toteuttaneet kaikki hänen edeltäjänsä. Vasemmistoliitto on eräs sovellutus demaripolitiikkaa. Demarien

emäpuolue SDP odottaa Perussuomalaisten kuihtumista päättäkseen sen paikalle hallitukseen toteuttamaan oikeistopolitiikkaa, sillä muunlaista politiikkaa se ei voi eikä halua toteuttaa kokoomusideologian läpikutkumassa yhteiskunnassa. Ilman demariutta porvaristo ei voisi toteuttaa niin oikeistolaista politiikkaa kuin nykyinen on.

Demarien asenne Kokoomuksen johtamaan ja Kes-kustan myötäilemään Venäjän vastaiseen sotilaalliseen provokaatioon Suomen alueella on kuvaava. Ei saa esittää mitään vastalauseita Naton isäntämaan itsensä kutsumana tuloon melastamaan maamme alueelle sota-koneineen.

Kapitalismi ilman sotaseikkailuja ei olisi kapitalismia. Tulonsiirrot köyhiltä rikkaille on vain puolet kurjuudesta. Tarvitaan vielä leskiä ja orpoja, että kuva olisi täydellinen.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 11.6.2016

Lähi-idässä heijastuvat kapitalismin todelliset kasvot yhä voimakkaammin. Kuva 10 vuoden takaa 19.3.2007. Silloin protestoimme mm. lännen aikomusta ulottaa hyökkäyksensä Iraniin.

että myöskään Yhdysvaltain WTC- ja Pentagon-iskuihin (ns. 9/11) sota ei ollut oikea vastaus. Siihen olisi tullut vastata aivan eri tavalla, kuten joku Johan Galtung rauhantutkimuksen emeritusprofessori myös esitti, kun hän aikanaan Suomen Kuvalehteen antoi haastattelun. Hänen kritiikkiinsä siitä, että sota oli väärä vastaus, monet kriitikot haukkuivat, että Galtung on jo seniili vanhus. Ehkä minäkin olen jo sitä, kun ajattelen samalla tavalla. Terrorismia ei koskaan sodan keinoilla voida torjua. Terrorismi voidaan torjua ihan toisilla menettelytavoilla. Terrorismi on ideologiaa, sitä vastaan täytyy taistella ajatuksilla, ei aseilla. Jos terrorismista halutaan eroon, niin silloin täytyy saada yhteiskuntien tilanne vakiinnutettua ja ihmisarvo palautettua. Väestön mahdollisuudet saada toimeentulo täytyy turvata.

Ideaa terrorismin vastaisesta sodasta valitettavasti myös Ranskan presidentti Hollande heti Pariisin iskujen jälkeen julisti. Hänen näkemyksessään iskut Pariisissa olivat sotatoimi. Holland julisti Ranskan olevan nyt terrorismin vastaisessa sodassa, johon hän sitä paitsi pyysi kaikkien EU-jäsenmaiden tukea. Sehän ei poista terrorismia. Nyt jos katsoo terrorismin esiintymistä, niin YK:n ja muutamien kansainvälis-

ten järjestöjen tilastojen mukaan – nämä eivät ole mitään tarkkoja tilastoja – viime vuonna terrorismin uhreina kuoli muistini mukaan globaalitasolla noin 80 kertaa enemmän ihmisiä kuin vuonna 2001, kun nämä Yhdysvalloissa toteutetut WTC-iskut tai 9/11-iskut toteutettiin. Terrorismin uhrien määrä on kasvanut hyvin nopeasti koko vuoden 2001 jälkeisen ajan. Kymmenen vuotta sitten puhuttiin tuhansista uhreista. Nyt puhutaan kymmenistä- ja sadoistatuhansista uhreista vuosittain.

Terrorismin uhrit ja myös islamilaisen terrorismin uhrit ovat nimenomaan islamilaisissa maissa eläviä ihmisiä. Siellä kuolee kymmeniä tuhansia ihmisiä. Länsimaissa uhrien määrä on laskettavissa kymmenissä tai sadoissa. Irakis- sa on hyvin luotettavien tutkimusten mukaan jo vuosien 1990-91 ns. Persianlahden sodan jälkeen ja erityisesti vuoden 2003 sodan alkamisen jälkeen toista miljoonaa ihmistä menetetty sekä sodan uhreina että myös taloussaarron ja siihen liittyvien terveydenhuoltojärjestelmän täydellisen romahtamisen uhreina. Tässä voidaan puhua jo kansanmurhasta. Eteläisen pallonpuoliskon maissa puhutaan hyvin suurista lukumääristä. Meillä ne ovat, vaikka ovatkin dramaattisia tapah- tumia, suhteellisen harvinaisia. Glo- baalitasoon terrorismissa vain jää- vuoren huippu näkyy meillä.

Pertti Multanen
toim. Heikki Männikkö/KÄ

SOS-hallituksen budjettiesitys vahvistaa uusliberalismia

Työnantajat hyötynneet kolme miljardia

Tässä kiky-sopimuksessa sovittiin: Työntekijäpuolen työeläkemaksu- ja nostetaan vuosina 2017-2020 1,2 % ja vastaavasti työnantajien työeläkemaksuja alennetaan. Palkansaajien työttömyysvakuutusmaksua nostetaan v. 2017-2018 0,85 % ja vastaavasti työnantajien maksuja alennetaan. Työnantajien sotu-maksuja alennetaan v. 2017-2019 n. 1 % ja vuodesta 2020 alkaen alennus on pysyvästi 0,58 %. Kokoaikatyössä vuosittaista työaika pidennetään 24 tuntia ja julkisen sektorin lomarahoja pienennetään v. 2017-2019 30 %. Nämä myös ay-järjestöjen hyväksymät leikkaukset alentavat kapitalistien työvoimakustannuksia n. 3,45 %, joka tekee lähes kolme miljardia

Lääkkeeksi työttömyyteen tarjotaan vain uusia leikkauksia

Sipilän uusi SOS-hallitus julkaisi 12.8.2016 esityksensä ensi vuoden (2017) talousarvioksi. Ensimmäinen mielikuva sitä tutkiessa syntyy, että "toisella kädellä otetaan ja toisella annetaan". Työllisyyden kohentaminen on ollut kaikkien edellisten hallitusten "suurin huolenaihe". Kuitenkin pitkäaikaistyöttömyys, eri-arvoistuminen ja velkaantuminen kasvavat. Nyt uutta velkaa otetaan 5,9 miljardia. Budjettiesityksen loppusumma oli 5,2,mrd, jossa lisäystä vuoteen 2016 oli 0,8 mrd. Työllisyyden kohentaminen on edelleen hallituksen keskeisin teesi budjettia laadittaessa. Ellei se onnistu on tarjolla ainoastaan uusia leikkauksia. SOS-porukan piiristä on jo väläytelty, että keväällä voi tulla uusia leikkauksia.

Pienituloisille leipä kuu-kaudessa

Ensimmäinen huomio kiinnittyy verotuksen ympärillä käytävään keskusteluun. Kiky:n vastineeksi hallitus lupasi työntekijöille kompensatioina 500 milj verohelpotukset. Kiky-sopimukseen perustuen ns. vero-vastaantulo kaventaa palkansaajien verotusta 415 milj. euroa, joka voi kasvaa, mikäli kiky:n kattavuus kasvaa tämänhetkisestä 87 %:sta yli 90 %:ttiin. Esityksen mukaan tämä merkitsisi palkansaajille noin 0,36 % verohelpotuksia. Alle 2900 euron tulo-

"Kusetusta ja vedätystä" kerrakseen

Työnantajat ja hallitus ajoivat jo v. 2015 alusta saakka "yhteiskuntasopimusta", jonka tarkoituksena oli kilpailukyyn parantamisen nimissä suorittaa 5 % "kilpailukykyloikka". Sillä tarkoitettiin työvoimakustannusten 5 % alentamista. Ammattiliitot eivät uskaltaneet suoraan torjua työnantajien vaatimusta, vaan "vedättivät ja mulkkasivat" asiaa eteenpäin. Suuri ay-liikkeen mielenosoitus järjestettiin 18.9.2015. Siellä puhuneet ay- pomot vaativat ainoastaan, että "leikkaukset ja supistukset tulee tehdä oikeudenmukaisesti ja yhteistyössä". Myöhemmin syksyllä SAK teki oman "kriisiosopimus"-esityksensä. Siinä esitettiin palkkojen osalta vuodelle 2017 0-ratkaisua, työnantajan sairausvakuutusmaksun alentamista 1,72 %, työnantajan työttömyysvakuutusmaksun osittaista siirtämistä palkansaajille ja ettei paikallisen sopimisen kehittämisessä puututtaisi yleissitovuuteen. Työttömyysturvasta SAK esitti, että hallituksen esittämiä työttömyysturvan leikkauksia pienennetään. Kaikesta huolimatta kiky sovittiin 29.2.2016. Liittokohtaisissa käsitellyissä Metallin osalta neuvottelut katkesivat, mutta Sipilän, Lylyn ja Häkämiehen vetoamuksesta niitä jatkettiin uudelleen ja 10.6.2016 Metallin valtuusto hyväksyi sopimuksen.

Opiskelijat protestoivat jo 9.3.2016 opintotukien leikkauksia vastaan. SSS-hallitus oli jo aiemmin 2015 ilmoittanut leikkaavansa koulutuksesta yli puoli miljardia. Orpon budjetissa näitä koulutusleikkauksia ei peruta. Ne kohdistuvat painotetusti ammatilliseen koulutukseen, josta leikataan 190 miljoonaa eli 10 %. Opintojen rahoituksesta leikataan myös indeksijäädysten kautta. Näin kapitalisteja lihotetaan.

luokan tuloissa yläpäässä helpotus olisi 10 euroa/kk ja keskimäärin tässä tuloluokassa n. 5 euroa kuukaudessa. Suurimmissa tuloluokissa esimerkiksi 8000 euron kuukausitulolla hyöty olisi lähes 30 euroa kuukaudessa jne. Näin tuloterot edelleen kasvavat, "verokevennysten" kohdistuessa suurituloisille. Työllisyyden kannalta näillä ei juurikaan ole merkitystä. Suurituloisten kulutus kotimaan markkinoilla ei tästä tulonlisäyksestä kasva ja pienituloisten viidellä eurolla saa vain yhden leivän. Sillä ei talous juuri piristy.

Miten käy palkansaajien ostovoiman ?

Veronmaksajien Keskusliitto piti esi-

tystä oikean suuntaisena, koska verotus ensimmäisen kerran seitsemän "korpivaellusvuoden" jälkeen alenee. Siellä todettiin myös keskituloisen ostovoiman (3300 euroa/kk) kohentuvan noin 150 euroa kuussa. Samaa mieltä oli eduskunnan tietopalvelu, jonka mukaan ostovoima v. 2017 pysyy ennallaan vuoteen 2016 nähden. Tätä on vaikea ymmärtää. Hallitus leikkaa "juustohöylälä" lukuisia indeksiin sidottuja tuloja. Budjettiesityksen mukaan työntekijöiden työeläkemaksut ja työttömyysvakuutusmaksut kohoavat. Inflaation ennakoidaan olevan 1,2 % ja palkkakehitys tullee noudattelemaan 0-linjaa. Kun palkansaajien ennakoitujen tulonlisäykset koostu-

vat pelkästään em. veropaketesta, on vaikea ymmärtää palkansaajan ostovoiman pysyvän ennallaan. Alkukesällä Kansan ääni jo totesi, että jos valtion tulokertymä pienenee 500 miljoonaa ja työllisyys odotetusti ei nouse, niin tulee varmasti lisäleikkauksia. Ihmetystä silloin alkukesällä herätti ay-liikkeen vaatimus verokevennyksistä ilman, että osoitettiin, miten vastaavasti valtion kassaan syntynyt vaje katetaan. Mitä "asiantuntijat" tarkoittavat keskituloisella? Alle 2900 euroa ansaitsevia Suomessa on kaikista tulonsaajista 72 % ja heidän keskiansionsa ovat 1686 euroa/kk. Viisi euroa kuukaudessa jokaiselle ei taloutta paranna.

Vero-alella ei voi korvata ostovoiman kasvua

Verojen alennukset eivät ole keino tulojen ja kulutuksen lisäämiseen, koska se vähentää julkisten palvelujen rahoitusta. Tämän olettaisi ay-liikkeen johdonkin ymmärtävän. Pääomapiireille vero-ale on ideologinen keino vähentää valtion tuloja, joka antaa oikeutuksen vaatia verojen puutteeseen vedoten palvelujen yksityistämistä ja kapitalisointia. Se puolestaan johtaa palvelujen kallistumiseen sekä niiden laadun ja valvonnan heikkenemiseen. Oikeasuuntainen vero-ale saavutettaisiin korottamalla pääomatulojen, osinkojen sekä isojen palkkatulojen verotusta ja vastaavasti annettaisiin helpotuksia pienimmille tulonsaajille. Tämä nyt toteutettu vero-ale ei juurikaan piristä kotimaista kulutusta, joka laman oloissa on ollut merkittävän taloustoiminnan ylläpitäjä. Näitä 5 euron "tulonlisäyksiä" köyhäkään ei huomaa.

Tietojemme mukaan rahasta ei ole puute

Talousarviossaan hallitus leikkaa myös lapsilisiä. Keväällä SSS-hallitus haki korvaavia säästöjä, jolloin lukuisia indeksiin sidottuja tuloja ja korvauksia leikattiin 0,85 %. Näitä ovat lapsilisien ohella mm. kansaneläkkeet, takuueläkkeet, kotihoidon tuki, työmarkkinatuki jne. Koulutukseen tehtiin opintotuen "indeksijäädysten" ohella muitakin leikkauksia. Ammatillisesta koulutuksesta leikataan mm. 10 %. Ensi keväälle uhataan jo lisää leikkauksia. Hallitukset ovat viime vuosina vannonneet työpaikkojen luomisen nimiin. Valmistaa ei näytä tulevan, vaan aina tarvitaan lisää leikkauksia. Otettaisiin kerran kapitalisteilta. Sipilä väittää, että kapitalisteille ei jää viivan alle mitään. Meillä on tästä toisenlainen tieto. Viime vuonna heille jäi voittoja 21,5 miljardia euroa eli 8,1 prosenttia liikevaihdosta. Yritykset maksavat voitoista nyt 4,3 miljardia, 20 % verona. 50 % toisi 10,7 miljardia siis 6,4 miljardia lisää. Työpaikkoja tällä rahalla syntyisi, jos niistä esimerkiksi puolet sijoitettaisiin puutteellisten julkisten palvelujen kehittämiseen.

Toimitti ja kokosi: Heikki Männikkö

Hyvinvointiyhteiskunta oli kansallisvaltioprojekti

Kansallisvaltioiden synty on aina liittynyt kansallisen hyvinvoinnin etsintään tulleeen ja veroineen, kansallisen tuotannon turvaamiseen, työllisyydestä ja toimeentulosta huolehtimiseen. Tälle pohjalle rakentui hyvinvointivaltio ja keynesiläinen ajattelu kasvusta niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. Kapitalismi valjastettiin palvelemaan ihmistä ja ihmiskuntaa eikä päinvastoin niin, että ihmiskunta palvelisi kapitalismia. Kansallisvaltioiden aikakautena on luotu nykyisen kaltainen hyvinvointi, joka on lyhyt aika ihmiskunnan historiassa, ehkä 200 vuotta.

Takaisin vapaakauppaan

Vapaakaupan voidaan sanoa eläneen ennen kansallisvaltioiden aikaa ja nyt tuota aikaa ollaan rakentamassa uudelleen eli ollaan hakeutumassa tilaan yli tai ohi kan-

Hyvinvointiyhteiskunnan isäksikin mainittu lordi J.M. Keynes rakensi kehitysteoriaansa kansallisvaltioiden olemassaolon pohjalle lujittamaan kansallisvaltioiden olemassaoloa ja niiden itsenäisyyttä. Häntä voinee pitää viime vuosisadan vaikuttavimpana taloustieteilijänä. Hänen ajatustensa pohjalta syntyivät ne rakenteet ja instituutiot, joiden tuli lujittaa kansojen itsemääräämisoikeutta kuten esim. Kansainvälinen valuuttarahasto IMF tai Maailmanpankki WB alkuperäisine tehtävineen.

sallisvaltioiden, ohi niiden poliittisten rakenteiden, joiden tulisi hyvinvoinnista huolehtia. Ollaan siis palaamassa menneeseen, jossa poliittiset demokraattiset rakenteet menettävät merkityksensä. Nämä ovat rakenteet, jotka kansallisvaltiot ovat luoneet tasa-arvoineen ja yhdenvertaisuuksineen. Barbarian aika on jo monissa asioissa näyttänyt itsensä: "kaveri on jätetty".

Maailmanlaajuiseen vapaakauppa-ajatuksen kytkeytyvät ne rakenteet ja instituutiot, jotka toimivat kansallisvaltioiden

ja niiden itsemääräämisoikeuden hävittämiseksi. Mainitut IMF, WB, nytemmin EU ja muut mantereelliset liittymät kuten esim. Pohjois-Amerikan vapaakauppasopimus NAFTA toimivat tässä kansallisvaltioiden ja niiden itsemääräämisoikeuden hävitystehtävässä. Niiden ehkä tiedostamattomana pyrkimykseenä on saattaa maailma tilaan ennen kansallisvaltioiden ja demokraatioiden syntyä.

Kansallisvaltioiden tuho

Ajatus, että vapaakaupan myötä voisi syntyä jotain mantereellista tai

globaalia hyvinvointia on osoittautunut mahdottomaksi, koska se on kaikkien sotaa kaikkia vastaan. Siinä kansakunnat tuotantovoimineen eivät voi suojautua eivätkä täysipainoisesti kasvattaa omaa sekä kansakuntien yhteistä kakkua. Tämän keynesiläisen totuuden olemme saattaneet havaita alkaen 1980-luvun puolivälistä, jolloin maailman talouden kasvu alkoi hidastua.

"Globalisaation haasteet" tai "lintukotojen loput" ovat vapaakauppa-airueiden sotahuutoja kansallisvaltiota ja sen kansalaisten itsemääräämisoikeutta sekä kansallista demokratiaa vastaan kansainvälisen rahavallan puolesta. Onko EU pystynyt vastaamaan mainittuihin "haasteisiin" paremmin kuin Euroopan enemmän tai vähemmän itsenäiset valtiot Sveitsistä Norjan kautta Islantiin? Tuonut turvaa jäsenmailleen? Rakentanut "sosiaa-

lista perhettä"? Kansallisvaltioiden aikana (200 v) eli "lyhyenä aikana ihmiskunnan historiassa" synnyttiin tuo kaikki hyvä demokratiasta tasa-arvoon ja jonkinlaiseen yhdenvertaisuuteen. Kuinka lyhyt on se aika, jona pystytään tuhoamaan kansallisvaltiot aikaansaannoksineen?

Englanti on äänestyksen jälkeen eroamassa EU:sta ja siirtymässä mainittujen "enemmän tai vähemmän itsenäisten valtioiden" joukkoon. Lordi Keynes oli englantilainen käytännön läheinen kansantaloustieteen nationalismiteoreetikko. Kuinka hän olisi äänestänyt?

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj
Liljendal

Sipilän hallituskaudella työllisyys heikkenee

Kapitalismiin ja sen hallintojärjestelmään kuuluu määrätietoinen todellisuuden, tilastojen ja tulevaisuuden ennusteiden kaunisteleminen. Useimmat sanoisivat sitä väärentämiseksi. Hurjimpia yleisiä maailmalla ja meillä käytettyjä väärennöksiä ja salailua ovat bruttokansantuote (bkt), työn tuottavuus, työvoima, työllisyys ja työttömyys, sekä talous- ja väestöennusteet.

Luovan ja taiturimaisen tilastoinnin edelläkävijänä USA:ssa on otettu 1990-luvun alussa käyttöön bkt-tilastoinnissa ns. hedoninen järjestelmä. Viimeisimpien arvioiden mukaan sillä USA:n bkt näytti vuonna 2014 hedonisen lisän ansiosta peräti 31,7 prosenttia todennäköistä suuremmalta.

Meillä työvoima määritellään tarpeen mukaan aina todellisuutta pienemmäksi. Viime vuonna se oli virallisesti 15–64 vuotiaista 2,6 miljoonaa, 74,5 prosenttia. Todellisuudessa se on kuten Tanskassa 81 prosenttia eli yli 2,8 miljoonaa. Näitä kahtasataa tuhatta pidetään vaikeasti työllistettävänä, joten ne on kylmästi siirretty työvoiman ulkopuolelle. Siis, vaikeuksien edessä pitää antautua.

Yliä yksi konkreettinen esimerkki: 2000-luvun lopun väestöennusteiden mukaan vuonna 2040 jokaisen kaudella 1961–75 syntyneen pitää olla elossa ja maassa. Lisäksi 80 vuotta täyttäneiden määränkin pitäisi lähes kaksinkertaistua. Ennusteessa tilanne pahenee koko ajan. Vuonna 2070 se ylittää kaikki mielikuvituksen rajat.

Työn tuottavuus on yksi yritysten tärkeistä mittareista, ellei suorastaan tärkein. Sama pätee koko kansantalouteen. Helsingin Sanomat (HS) julkaisi 10.6.16 jutun otsikolla Työllisyysaste jää toivotusta. Jutun Fakta-laatikossa sanotaan, että ”työn tuottavuus lasketaan jakamalla bruttokansantuotteen määrä tehdyillä työtunneilla.” Näinhän sen pitäisi mennä, mutta eipäs mene. Työn tuottavuus on ihan määrätietoisesti ehkä eniten sotkettu ja väärennetty termi. Saatua sotkua ja väärennöstä pahennetaan myös työtunteja työvoimatutkimuksella ma-

nipuloimalla.

Kilpailukyky sopimus ei tuo talouskasvua eikä työpaikkoja

Suomen Pankki (SP) antoi ennusteessaan todellisen tyrmäysiskun Sipilän hallituksen kilpailukyky sopimukselle. Sen mukaan hallituskauden loppuvuosina kasvu olisi 1,2 prosenttia, joten vuonna 2019 bkt:n arvo olisi 198,4 mrd euroa. SP ei näe maailmalla mitään sellaista kysyntää, joka synnyttäisi Suomelle oikeaa talouskasvua. Se lienee yleisempikin asiantuntijoiden ajatus.

Ollakseen tyystin munaamatta Sipilää ja hänen runnomaan tuotavuushyppyhaaveilla kyllästettyä kilpailukyky sopimusta, SP on keksinyt oman uskomattoman selityksen työllisyyden kasvulle. SP sanoo, että kaikesta huolimatta 25 000 uutta työpaikkaa syntyy, ”koska työikäisen väestön supistuminen jatkuu”.

Ajatus on vähintään kummallinen. Ensinnäkin sen vuoksi, että Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan ainakin vuoteen 2060 työikäistä väestöä on 100 000 enemmän (!) kuin vuonna 1990. Siis sinä vuonna, kun työtuntien määrä oli 10–12 prosenttia suurempi kuin nykyään. Toiseksi sen vuoksi, että työikäisen väestön väheneminen ei vaikuta mitenkään työllisyyteen. Jos se olisi tosi, vaikutus olisi tasan päinvastainen kulutuksen, ostovoiman ja supistumisen vuoksi.

Vuonna 2015 työn tuottavuus oli 47,30 euroa tunnissa. Että SP:n ennustamat noin 25 000 työpaikkaa syntyy, vuonna 2019 työn tuottavuuden pitää olla 49,97 euroon tunnissa. Neljässä vuodessa siinä olisi kasvua alle 1,0 prosentin vuodessa sillä edellytyksellä, että työtunti-

huijaus pysyy nykyisellä tasolla. Jos työtunteja kuitenkin lisätään entiseen tapaan, työn tuottavuus laskee.

Tilastokikkailuilla ylläpidetään yhteiskuntarauhaa

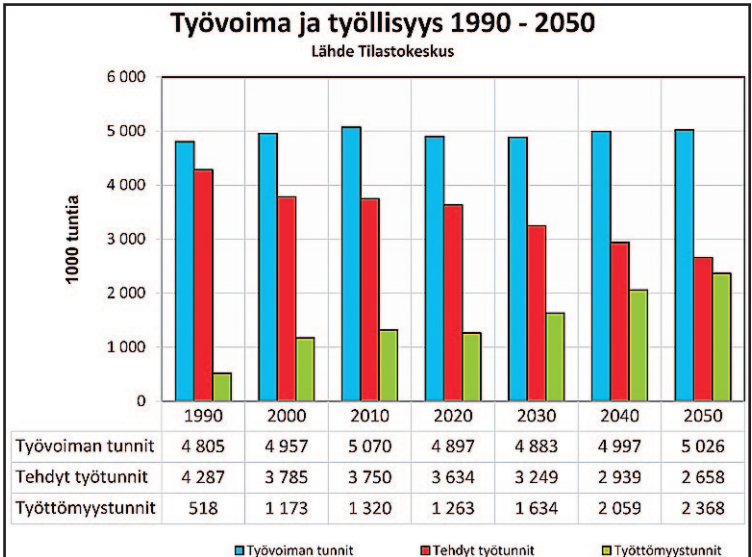
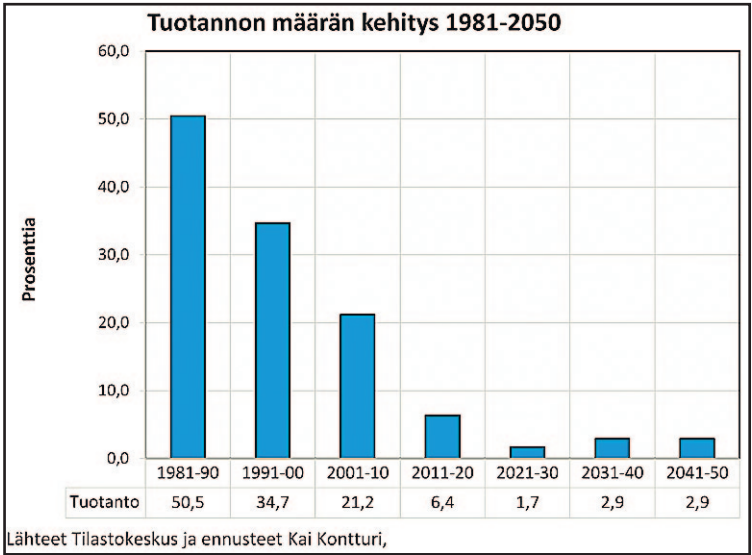
SP laskee, että päästäkseen hallituskaudella 110 000 uuden työpaikan tavoitteeseen, talouden pitää kasvaa keskimäärin 2,5 prosenttia vuodessa. Silloin vuonna 2019 työn tuottavuuden on oltava 50,87 euroa tunnissa. Siinä olisi kasvua keskimäärin 1,4 prosenttia vuodessa.

Mikäli kävisi niin, että SP keskimääräinen tuotannon kasvu 1,2 prosenttia ja hallituksen työn tuottavuuden kasvu 1,4 prosenttia toteutuisivat, silloin työ vähenee 19 323 työvuodella. Tätä mahdollisuutta voi pitää hyvinkin todennäköisenä, sillä työn tuottavuus on tärkein tekijä yritysten välisessä kilpailussa. Se on myös asia, jolle hallitus eikä mikään kilpailukyky sopimus voi mitään.

Kansantalouden virallisilla tilastonikkareilla ei ole kivaa, kun sen pitää luoda perusta, jolla säilytetään yhteiskuntarauha. Siksi sen on yhtäältä näytettävä mahdollisimman suuria työtuntien määriä, että työllisyys vaikuttaisi paremmalta ja samaan aikaan toisaalta mahdollisimman pieniä, että työn tuottavuuteen saataisiin tuottavuushyppy. Hallituksen tuskaa helpottaa se, että se ei ole luvannut kuin työpaikkoja siitä piittaamatta tehdäänkö niissä 2, 5, 10 vai 37,5 tuntia viikossa.

Kapitalistiseen järjestelmään kuuluu määrätietoinen todellisuuden, tilastojen ja tulevaisuuden ennusteiden kaunisteleminen. Työn tuottavuuden osalta todellisten työtuntien kerääminen lopetettiin lähes kaksikymmentä vuotta sitten ja siirryttiin työvoimatutkimukseen, joka nimensä mukaan on muka tutkimusta. Se on kuitenkin vain tutkimuksen kaapuun verhottua väärentämistä.

Kai Kontturi

Huom.!

- 1) Henkilötyövuosi 1765 tuntia.
- 2) Työvoima on Tilastokeskuksen ennusteen (2012) työikäisistä 81 %.
- 3) Tuotannon kasvu edellytyksellä, että 2020- ja 2030-luvuilla kummassakin on kaksi lyhyttä taantumaa vuotta. Taantumien syklit näyttävät pitenevän. Vuonna 2008 alkanut taantuma näyttää päätyvän vasta joskus 2020 tinoilla.
- 4) 2020 tuotanto hieman vähenee, mutta työn tuottavuus on matala joten työttömyystunnit poikkeuksellisesti hieman vähenevät.

Lähdeaineisto:

Tilastokeskus ja Työministeriön ”Työvoima 2025”
Työvoimalaskelma, työn tuottavuusennuste, taulukko ja kaavio Kai Kontturi

Ulosoton suojaisuus korotettava 800 -900 euroon

Pekka Tiainen, 20.8.2016 VTT (Kansantaloustiede) Neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Ulosoton suojaisuus on räikeän alhainen. Se on 22,6 euroa päivässä eli 678 euroa kuukaudessa. Ensimmäisenä ongelmaksi lakia olisi muutettava siten, että tähän tulee tasokorotus. Jos suojaisuus olisi 26,7 euroa päivässä, se olisi noin 800 euroa/kk. Jos se olisi 30 euroa, suojaisuus olisi 900 euroa/kk. Korotus voisi olla suuri, jos se tulisi esimerkiksi puolen vuoden tai vuoden ulosoton jälkeen tai olisi kaksi porrasta. Se vaatisi lakiin lisälauseen.

Suojaisuus alle kaikkein pienituloisimpien tulorajan

Ulosoton suojaisuuden alhaisuus näkyy siitä, että pienituloisuuden rajana on 60 prosenttia mediaanitulosta. Raja on nyt 1190 e/kk. Kaikkein pienituloisimpiin lasketaan heidät, joiden tulot ovat alle 40 prosenttia mediaanitulosta, jolloin raja on 794 e/kk. Mediaani on taso, joka jakaa väestön puoliksi suurempi- ja pienempituloiseen osaan. Ulosoton suojaisuus on vain 34 prosenttia mediaanitulosta ja alle kaikkein pie-

Ulosotossa oli vuoden 2015 lopussa 212 000 ihmistä ja vuoden 2015 aikana liki 500 000 eri ihmistä. Siitä on tullut suomalaisen yhteiskunnan suurongelma ja kipu kohta massatyöttömyyden rinnalla. Se pahentaa pienituloisuuden ja pienipalkkaisuuden ongelmia. Lisäksi ulosotossa on oikeushenkilöitä kuten yrityksiä. Näitä on noin 10 prosenttia yksityishenkilöiden määrästä. Ulosotossa on 4 miljardia euroa. Summa ei vuosittain muutu, koska tulee uusia ulosottoja yhtä paljon kuin ulosotetaan.

nituloisimpien rajan.

Suojaisuus on sidottu kulutajahintaindeksiin. Se on uuden ulosottokaaren voimaantulosta vuonna 2008 noussut 19,9 eurosta 22,6 euroon päivässä. Korotus on 13,6 prosenttia. Samalla aikavälillä ansiotasoindeksi on noussut 25,2 prosenttia ja työmarkkinatuki 33,3 prosenttia. Työmarkkinatuen nousua selittää se, että vuoden 2012 alusta siihen tehtiin tasokorotus. Se oli jäänyt pitkän ajan kuluessa jälkeen ansiopäivärahan kehityksestä.

Ulosottoloukku

Ulosottoon sisältyy loukku, joka on samalla työllistymisen este: suojaosuuden ylittävistä tulosta menee veron jälkeen ulosottoon 2/3. Yhdessä veron kanssa tämä saa aikaan, että tulon lisäyksestä menee ulosottoon noin 75 prosenttia. Kun työllis-

tyessä edut kuten asumistuki ja toimeentulotuki vähenevät, työllistyminen ei välttämättä lisää käytettävissä olevia tuloja lainkaan tai lisää niitä hyvin vähän.

Silloin kun viivästyskorot ovat enemmän kuin ulosotto, velka kasvaa ulosotosta huolimatta. Työntekijä ei kannata siksi, että käteen ei tule juuri mitään lisää ja velka kuitenkin vain kasvaa. Työhön menossa ei ole taloudellista mielekkyyttä, jos tulojen pienuus saa aikaan, että tulee uusia maksuja ulosottoon ja lainojen irtisanomisista. Ulosottovelat kasvavat lisäksi viivästyskorkojen takia. Perustelu, että ulosotto olisi omaksi hyväksi, kun velkaa maksetaan, ei toimi, koska velka kuitenkin kasvaa. Seurauksena tästä on, että harmaa talous lisääntyy, koska ainoa tapa saada lisää tuloja on tehdä työ pimeästi.

Suojaisuuden alhaisuuden lisäksi muitakin ongelmia on suuri määrä. Yhtenä niistä ulosoton nykyinen porrastus, ulosottoloukku, joka aiheuttaa, että tulon lisäyksestä verojen kanssa menee aluksi kolmeneljäsosa. Kun tulot verojen jäl-

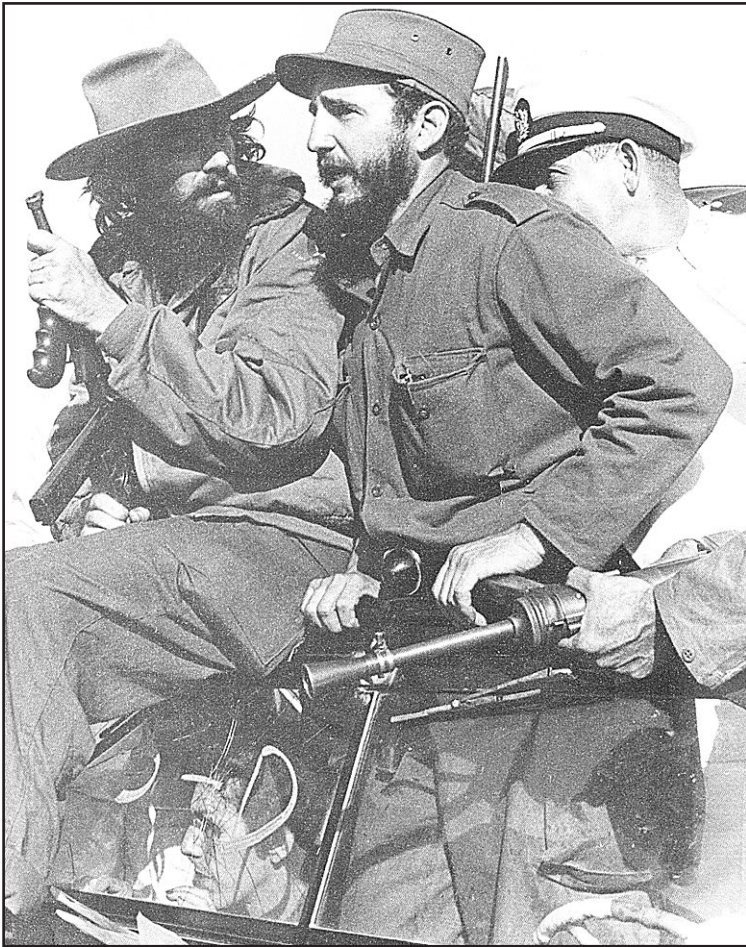
keen nousevat yli 1356 euron, menee tulonlisästä kolmannes, 2712 euron jälkeen menee 90 prosenttia ja suurimmissa tuloissa 70 prosenttia siitä asteittain alentuen. Suojaosuuden korotus esimerkiksi 800 tai 900 euroon korjaisi näitä ongelmia.

Ulosotto- ja perintäjärjestelmän korjaustarpeita

Ulosottoa helpottavat toimet
1. Ulosoton suojaisuuden alaraja 678 eurosta kuukaudessa 900-1000 euroon. Sen alittavista tuloista ei ulosoteta. **2.** Rajan ylittävissä tuloissa verot ja ulosotto eivät saa viedä 75-90 % millään tuloalueella. **3.** Ulosottomaksut tulee kohdistaa ensin pääomaan. **4.** Korkeiden viivästyskorkojen korvaaminen normaalikoroilla. **5.** Ulosottovelkoja tulee voida korvata lainoilla normaalein maksuehdoin. **6.** Lyhennysvapaiden lisääminen ja ulosoton keston rajaaminen. **7.** Nykyisen kaltaisesta omaisuuden, asuntojen, muiden kiinteistöjen, ajoneuvojen ja muiden esineiden pakkorealisointi-järjestelmästä luopuminen. **8.** Luopuminen luottohäiriömerkintöjen käytöstä vahinkoa aiheuttavalla tavalla ja virheellisten luottohäiriömerkintöjen rangaistavuus. **9.** Oikeudenkäyntikulujen ja asianajajien palkkioiden alentaminen. **10.** Ulosottomiesten ja voutien ulosotosta, pakkorealisoinneista ja tilityksistä saamien bonusten lopettaminen väärinkäytösten ehkäisemiseksi

Väärin tuomioiden oikaiseminen ja vahinkojen korvaaminen väärästä velkomisesta
1. Määrältään virheellisten velkatuomioiden oikaisu. Ulosoton ja perinnän keskeyttäminen virheen selvittämiseksi kun se havaitaan. **2.** Velkojan vastuun toteuttaminen ja vahingonkorvausten käyttöönotto väärästä velkomisesta.

Sosialistinen Kuuba ihmiskunnan su

Vallankumousjohtajat Fidel Castro ja Camillo Cienfuegos yhdessä 1959 heti Kuuban vallankumouksen voiton jälkeen

Tutkija Jyrki Käkönen arvioi v. 1991, että "Yhdysvaltain silmissä Kuuba ei ollut vaarallinen toimija vain sosialismin vuoksi, vaan ennen kaikkea siksi, että se omaksui kansallisen kehitystien. Kuuba asettui erilaiseksi ja Yhdysvaltain politiikka ei ole hyväksynyt eikä hyväksy edelleenkaan erilaisuutta kansainvälisessä järjestelmässä. Erilaiset leimataan tarvittaessa uhkatekijöiksi joko Yhdysvaltain turvallisuudelle tai maailman rauhalle." (Cuba Si 4/91)

Kriittinen amerikkalainen, Noam Chomsky irvaillee osuvasti maansa Kuuba-politiikkaa kirjassaan "Valta ja terrori" seuraavasti: "Sodankäynti Kuubaa vastaan on jatkunut v. 1959 lähtien. Vuoteen 1989 asti tekosyy sodalle oli, että meidän piti puolustautua tätä Venäjän valtakunnan lonkerota vastaan, joka oli kuristamaisillaan meidät. Tästä syystä meidän oli tuettava Kuubaan kohdistuvaa terroria ja taloudellista sodankäyntiä. Vuonna 1989 tekosyy menetti merkityksensä ja me vaihdoin sen silmääkään räpäyttämättä toiseen. Aiempi tekosyy unohtui ja kauppaosasto kiristi. Kävi ilmi, että uusi syy oli rakautemme demokratiaan."

Vallankumousfilosofi Fidel Castro

New Mexicon yliopiston sosiologian professori Nelson Valdés arvioi Fidel Castron vallankumousfilosofian ominaispiirteitä seuraavasti: "Kollektiiviset tarpeet menevät yksilön oikeuksien edelle. Toiminnan motiivina pitäisi olla vallankumouksellinen tietoisuus eikä raha. Epäitsekkyys on myönteinen arvo, ahneus ei ole. Valtio voi tehdä rationaalisia päätöksiä, markkinat ovat irrationaalisia. Alikehittyneen maan tulisi kiinnittää enemmän huomiota tuotantoon kuin kuluttamiseen." Kapitalisteille tällaiset ajatukset ovat suorastaan vandalismia!

Valdésin mukaan Kuubassa massojen mobilisointi on tärkeämpää kuin hallinnolliset me-

netelmät. Poliittisen johdon suora kontakti väestöön on demokratian todellinen mittapuu. Yhdenvertaisuus ja oikeudenmukaisuus ovat tärkeämpiä kuin yksilökohtaiset kansalaisvapaudet ja poliittiset oikeudet. Valdésin arvion mukaan Fidelin varsinainen oikeutus valtaansa on ollut hänen vahva kontaktinsa kansaan. (Cuba libre! Fidel Castron ja Ernest Hemingwayn Kuuba; toim. Laura Similä, Sammakko)

Fidelin 80-vuotispäivät

Viime vuosisadan ainoan merkittävän, elossa olevan valtiojohtajan – Fidel Castron – sairastuminen v. 2006 aiheutti maailmassa valtavan spekulatiohyökkäyksen Kuuban tulevaisuudesta. Tuolloin suomalaisen viestintäalan yksinvaltiaan lippulaisessa kehoitettiin, että "vallankumouksen museossa on korkea aika avata ovia". Painomusediktatoorin oikeistolaiset pääkirjoituskoirat syyttivät Fidel Castroa mm. maan museoimisesta vallankumouksen muistomeriksi ja yhteiskunnan kehityksen tukahduttajaksi. He esittivät Kuuban saarron olleen USA:n kannalta virhe, koska se ei kaatanutkaan Castroa. Erkon propagandakoneisto haikailikin entiseen tapaansa vastavallankumousta Kuubaan.

Kaikesta tapahtuneesta huolimatta Kuuban presidentti Fidel Castro juhli 80-vuotissyntymäpäiväänsä 13.8.2006 yhdessä Venezuelan presidentin Hugo Chávezin ja viransijaisensa Raúl Castron kanssa.

Fidelin 90-vuotispäivät

Yhdysvaltain presidentti Barack Obama vieraili 21.3.2016 ensimmäisen kerran v. 1928 jälkeen maansa presidentin asemassa Kuubassa. Samassa yhteydessä hän avasi USA:n suurlähetystön Havannassa. Hän keskusteli käyntinsä aikana maan presidentin Raúl Castron kanssa. Obama kehotti maansa kongressia kumoamaan Kuuban taloussaarron. Kuuban ja USA:n välisten suhteiden kohennettua maiden välisiä

Fidel Castro ja Che Guevara harvemmin näytetyssä yhteiskuvassa. Fidelin ohella Camillo, Che ja Fidelin veli Raul olivat kuuban vallankumouksen keskeisiä johtajia.

matkustusrajoituksia on lievennetty ja niiden välinen postiyhteys on avattu. Obaman mukaan USA ei pyri enää painostamaan Kuubaa yhteiskunnallisiin muutoksiin. Kuuban ulkoministeri Bruno Rodríguez totesi ennen vierailua kauppasaarron olevan suurin este Kuuban taloudelliselle kehitykselle ja olennainen este maiden suhteiden normalisoinnille. Toinen merkittävä este on edelleen USA:n laitton laivastotukikohta Guantánamossa. Edellisen kerran jenkit pyrkivät rantautumaan Kuubaan v. 1961 Sikojenlahdella, mutta tulivat Fidel Castron johdolla palautetuksi katkeran tappion kärsineinä takaisin kotimaahansa.

Aatos Erkkö on jo kuopattu, mutta 13.8.2016 90 vuotta täyttävä Fidel Castro on yhä elossa. Kuuba ei ole muuttunut vallankumouksellisuuden teemapuistikoksi eikä se ole myöskään taipunut USA:n painostuksen alla. Miamin viisikko on vapautettu. Tasavalta on yhä itsenäinen sosialistinen valtio, jonka kehitys etenee oman yhteiskunnallisen kehitystiensä kautta.

Miksi Kuubassa oli tehtävä vallankumous?

"Ehkäpä tärkein seikka, jonka mainitsin (Kuuban) taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta tilanteesta oli seuraavanlainen. Kansan tulevaisuus, ratkaisut sen ongelmiin, eivät voi jatkuvasti olla sidoksissa tusinan itsekkään suurliikemiehen intresseihin eikä myöskään kylmään voiton laskelmointiin, joita 10 tai 12 porhoa harjoittaa ilmastoiduissa toimistoissaan. Maa ei voi jatkaa polvillaan kerjäten ihmettä kultaista vasikalta, jonka Vanhan testamentin profeetta Mooses tuhosi vimmoissaan. Kultainen vasikka ei voi toteuttaa minkäänlaisia ihmeitä... Valtiomiehet, joiden työn sisältönä on muutumatottomuuden ylläpitäminen ja sellaisten fraasien laukominen kuten yrittämisen ehdoton vapaus, sijoitetun pääoman turvaaminen sekä kysynnän ja tarjonnan laki, eivät tule ratkaisemaan näitä ongelmia." (Fidel Castro: Moncadan johtopäätöksistä 27.6.2003 Santiago de Cuba)

Sosialistinen Kuuba

"Perustuslakiluonnosta valmisteltaessa on työskennelty tunnontarkasti. Siinä on koottu yhteen oman kansamme kokemukset ja se yleismaailmallinen kokemus, joka on kertynyt toisten kansojen ra-

kentaessa sosialismia ennen meitä. Olemme sitä mieltä, että se on tekstinä Amerikan mantereen ensimmäinen työläisten ja talonpoikien, ruumiillisen ja henkisen työn tekijöiden sosialistisen valtion arvoinen, valtion, jossa kaikki valta kuuluu reaalisesti ja tosiasiallisesti työtekeväille kansalle, pohjautuessaan tuotantovälineiden yhteisomistukseen ja tukeutuessaan työläisten ja talonpoikien lujaan liittoon, jota ohjaa työväenluokka ja sen järjestäytynyt marxilais-leniniläinen etujoukko, Kuuban kommunistinen puolue, yhteiskunnan ja valtion ylin johtava voima." (KKP:n 1. sihteeri Fidel Castro 1. edustajakokouksessa v. 1975)

Vuonna 1975 Kuuba lähetti tuhansia vapaaehtoisia Angolan (operaatio Carlota). Nämä pysäyttivät eteläafrikkalaisten ja zairelaisten sotilaiden etenemisen Luanadaan. Portugalin uusi hallitus myönsi Angolalle itsenäisyyden. Vuonna 1979 Havannassa Sitoutumattomien maiden liikkeen (NAM) VI huippukokous valitsi puheenjohtajakseen Fidel Castron.

Vuonna 1981 Ronald Reagan aloitti virkakautensa USA:n presidenttinä. Tämä merkitsi Yhdysvaltojen Kuubaan kohdistamien aggressioiden voimakasta aktivoitumista. USA:n kansallinen turvallisuusneuvosto (NSC) auttoi Bacardi-imperiumia perustamaan Amerikan kuubalaisten kansallissäätiön (CANF). Rommisuku harjoitti monipuolista yhteistoimintaa CIA:n kanssa. Sillä on ollut lisäksi vuosikymmeniä valtava poliittinen vaikutus Valkoiseen taloon. Se rahoitti ja organisoivat vastavallankumouksellista toimintaa Kuubassa. Sen suurimpia poliittisia voittoja ovat olleet Kuuban vastaiset, kauppaosastoa entisestään kiristäneet 1990-luvulla säädetyt Torricelli-Graham- ja Helms-Burton-lait.

USA:n Kuuba-politiikan saavutukset

"Minä puhun ikään kuin, jos maamme eläisi idyllisessä taivaan rauhassa, aivan kuin jos ei olisi ollut yli 40 vuotta kestänyttä raakaa kauppaosastoa, taloudellista sotaa, lukeottomia sabotaasi- ja terrori-iskuja, salamurhahankkeita sekä päätymätöntä määrää karseita toimia maattamme kohtaan, joita en toivo korostavani tässä puheessani, koska polttopisteinä ovat tämän hetken olennaiset ajatukset. Riittää, kun todetaan, että puolustukselliset tehtä-

Itsenäinen ja täysi

Kuuba on tahtonut kulkea ja kehittyä v. omaa kansallista, sosialistista tietään. Se itsenäisyytensä ja itsemääräämisoikeutensa Fidel Castro Ruz. Maan perustuslakiin kirjasu on riippumaton ja itsenäinen sosialistinen kaikkien kansalaisten hyvinvoinnin turva toiseksi tasavallaksi, jossa kansalaiset nauttivat oikeudenmukaisuudesta, yksilöllisestä ja inhimillisestä solidaarisuudesta."

vät yksistään ovat vaatineet satojen tuhansien miesten ja naisten mobilisointia ja valtavia aineellisia voimavaroja. Tämä taistelu on opettanut meidän kansaamme taistelemaan samanaikaisesti monella rintamalla tekemällä paljon vähällä ja olemaan lankeamatta esteisiin.

Ratkaiseva todiste tästä oli heidän sankarillinen käyttäytymisensä, sitkeytensä ja järkkymättömyys suhtautumisensa, kun sosialistinen leiri katosi NL:n hajoamisen myötä. Saavutus, johon he ylsivät, kun kukaan maailmassa ei olisi lyönyt vetoa vallankumouksemme säilymisestä penniäkään, menee historiaan yhtenä suurimpana saavutuksena. He tekivät sen vahingoittamatta ainuttakaan vallankumouksen eettistä tai humanistista periaatetta vihollistemme räkänauruista ja loukkauksista huolimatta." (Fidel Castro Santiago v. 1999)

Fidel arvioi Neuvostoliittoa

Gorbatšovien johtaman NKP:n aiheuttama Neuvostoliiton hajoaminen v. 1991 antoi USA:lle vapaat kädet toimia haluamallaan tavalla ja hyödyntää estottomasti Berliinin muurin murtumista, Unkarin rajojen avautumista ja solidaarisuuden voittoa Puolassa sekä jenkkin tukemaa samettivallankaappausa Tšekkoslovakiassa. Nato laajeni 28-jäseniseksi aggressiiviseksi sotilasliitoksi. Neuvostoliiton hajoamisen ja Kuuban taloussaarron yhteisvaikutuksesta Kuuba ajautui 1990-luvulla syvään taloudelliseen kriisiin, josta maa kuitenkin selviytyi neuvokkuutensa ja sitkeytensä avulla.

"Neuvostoliitossa esiintyi sellaisia historiallisia ilmiöitä, joita täällä ei ollut. Kuubassa ei ollut stalinismia eikä täällä tunnettu vallan

Uuri innoittaja: Fidel Castro 90 vuotta

Valtainen Kuuba

Valtiona vallankumouksen voiton jälkeen on halunnut säilyttää oman kansallisen ensa. Maan johdossa toimi v. 1959–2006 jättiin hänen hallintokaudellaan: "Kuuba on työläisten valtio, joka on organisoitu sen saamiseksi demokraattiseksi ja keskusjohtaviksi poliittisesta vapaudesta, yhteiskunnallisesta ja kollektiivisesta hyvinvoinnista

väärinkäyttöä, ei esiintynyt henkilökulttia eikä pystytetty patsaita. Täällä säädettiin jo aivan vallankumouksen alkuaikoina laki, jossa kiellettiin antamasta kaduille tai rakennuksille elävien ihmisten nimiä tai pystytämistä näille patsaita. Täällä ei ole virallisia muotokuvia edes julkisten virastojen seinillä. Olemme aina vastustaneet kovasti henkilökulttia, joten täällä ei ole esiintynyt minkäänlaista henkilöpalvontaa.

Ei meillä ole mitään syytä oikaista muualla tehtyjä erehdyksiä. Täällä ei myöskään ollut koskaan viljelysmaiden pakkokollektivisointia. Olemme aina lähteneet siitä periaatteesta, että sosialismia rakentavat vapaat ihmiset, jotka haluavat luoda uudenlaisen yhteiskunnan. Meillä ei ole tarvetta oikaista erehdyksiä, joita emme ole tehneet...

Absoluuttisen vallankäytön perinteiden seurauksena Neuvostoliitossa kehittyi hierarkkinen asenne, feodaalinen kulttuuri tai millä nimellä me sitä kutsummekin. Syntyi vallan väärinkäyttöön syllistynyt suuntaus, jolle oli pyrkimys pakottaa muut maat ja puolueet kuuliaisuuteen yhtä valtiota ja yhtä hegemonista puoluetta kohtaan...

Gorbatšov ei kyennyt löytämään ratkaisuja maansa valta- viin ongelmiin. Hänellä oli epäilemättä tärkeä rooli eräissä sittemmin esiintyneissä ilmiöissä ja niitä seuranneessa Neuvostoliiton luhistumisessa. Hän ei pystynyt säilyttämään maataan suurvaltana eikä estämään sen hajoamista. Päävastoin Gorbatšovin kautensa loppuvaiheessa osoittama heikkous ja hänen tekemänsä virheet myötävaikuttivat siihen aivan suoraan." (Ignacio Ramonet, Fidel Castro - Elämäni, s. 382–39)

Fidel Castro yhdessä Hugo Chavezin kanssa. Kuuballa on merkittävä asema kehittyvien ns. kolmansien maiden auttajana. Kuuba on avustanut monia Afrikan ja latinalaisen Amerikan maita monin tavoin. Näistä voi mainita mm. Angola ja Haiti.

Ihminen on kuolevainen olento

"Olen hyvin vakuuttunut siitä, että ihminen on kuolevainen, mutta en ole ollut koskaan huolestunut siitä. Tosiasiassa tämä on avaintekijä minun elämässäni. Kun kapitalinen luonteeni vei minut vallankumoustaistelija vaaroihin, kukaan ei pakottanut minua siihen. Minä tiesin myös, että minulla oli vain pienet mahdollisuudet selvitä hengissä pitkään. En ollut valtiojohtaja, mutta olin hyvin tunnettu mies. En perinyt asemaani, en ole kuningas, siksi minun ei tarvitse valmistella seuraajaa itselleni. Mitään kaoottisen siirtymäkauden traumaa ei tarvitse ehkäistä, koska ei ole tarvetta minkäänlaiseen siirtymäkauteen. Siirtyminen yhdestä yhteiskuntajärjestelmästä toiseen on kestänyt jo yli 40 vuotta. Tämä ei ole yhden miehen korvaamista toisella miehellä."

"Kun vallankumous on vaikuttanut asemansa ja kun sen aatteet ja tietoisuus ovat alkanet kantaa hedelmää, kukaan ihminen ei ole korvaamaton. Ei ole tärkeää, kuinka tärkeä hänen henkilökohtainen panoksensa on saattanut olla. Kuubassa ei ole henkilökulttia. Ette koskaan näe Kuubassa virallisia valokuvia elävistä johtajista, tai katuja, puistoja tai kouluja, jotka on nimetty heidän mukaansa.

Vastuunkanto on jaettu oikein hyvin ja työ on hajautettu usealle henkilölle. Suuri joukko nuoria ja jo kokeneita ihmisiä yhdessä pienemmän ryhmän vanhoja vallankumouksellisia ovat ne, jotka pitävät maan toimintakunnossa. Pitää ottaa myös huomioon, että meillä on puolue, joka nauttii suurta arvostusta ja moraalista arvovaltaa. Onko syytä huoleen?" (UNESCO:n pääjohtaja Federico Mayor Zaragoza haastatteli v. 1999 Fidel Castroa)

2000-luvun fidel

Vuonna 1988 yhdysvaltalainen Latinalaisen Amerikan kurinpidollisiin asioihin erikoistunut IAD-järjestö (Inter-American Dialogue) varoitteli raportissaan, että Latinalaista Amerikkaa kohtavaista uhkista suurin oli se, jos kansa ja armeija yhdistyivät jossain mantereiden maassa puolustamaan omia kansallisia etujaan. USA:n kannalta näin on tapahtunut 2000-luvulla jo liian useassa maassa.

FTAA-sopimuksen torjumi-

nen v. 2005 oli todistus sitä vastustavan yhteiskunnallisen liikkeen olemassaolosta ja Latinalaisen Amerikan uudesta geopolittisesta koostumuksesta. Tämä olennoitui sellaisten kansanhallitusten ilmaantumisenä Amerikkaan, jotka uskalsivat asettua imperiumia vastaan.

2000-luvulla Fidel Castrolla on ollut merkittävä vaikutus Latinalaisen Amerikan integraation ja omavaraisuuden syventymiseen. Hän on toiminut aktiivisesti taustavaikuttajana mm. maanosan valtioiden yhteistyöjärjestöjen kuten Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto ALBA (v. 2004), Etelä-Amerikan kansojen liitto UNASUR (v. 2008), Karibian ja Latinalaisen Amerikan valtioiden yhteisö CELAC (v. 2010), televisioasema TeleSur (v. 2005), Petrocaribe (v. 2008) ja Etelän pankki (v. 2007) perustamisessa. ALBA:n puitteissa Latinalaiseen Amerikkaan perustettiin OPEC'in kaltainen öljyalan yhteistyöorganisaatio Petroamerica. Sen alueellisia toimintahaaroja ovat Petrosur, Petrocaribe ja Petroandina. Öljytuotteiden ostajina toimivat monikansalliset öljy-yhtiöt korvattiin valtion omistamilla öljy-yhtiöillä kuten Venezuelan PVDISA, Bolivian YPFB ja Brasilian Petrobras.

Nämä valtiolliset yhteistyöjärjestöt ja instituutiot ovat uusliberalismin ja imperialismin vastaisia hankkeita. Ne perustuvat yhteistyön, vastavuoroisuuden, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja solidaarisuuden periaatteille. UNASUR'in yhtenä keskeisenä periaatteena on siihen kuuluvien kansakuntien itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden voimistaminen. Järjestön tavoitteina ovat myös UNASUR'in yhteinen parlamentti, valuutta ja passi v. 2019 mennessä.

2010-luvun fidel

Fidel Castro kirjoitti 3.7.2011 kolumnissaan "Heijastuksia": "Venezuelan presidentti (Hugo Chávez) on yksi niistä ihmisistä, joka on tehnyt eniten kansansa terveyden ja koulutuksen eteen. Vaikkakin Kuuban vallankumoukselle on kerääntynyt eniten kokemusta näistä aloista, me teemme yhteistyötä ilolla tämän sisarvaltion kanssa kummallakin elämänalueella.

Tuolta maalta ei suinkaan

ihmiset Kuubassa ja koko maailmassa arvostavat ja kunnioittavat Cast-ron työtä oikeudenmukaisen sosialistisen maailman kehittämiseksi.

puutu lääkäreitä – melkein päinvastoin. Heillä oli yllin kyllin lääkäreitä, joiden joukossa oli jopa ensiluokan ammattilaisia kuten muissakin Latinalaisen Amerikan maissa. Yhteiskunnallisesti oli ongelmallista, että parhaat lääkärit ja hienoimmat laitteet olivat yksityiskäytössä, kuten kaikkialla kapitalistisissa maissa. Usein ei käynyt näinkään, koska Venezuelan kaltaisissa kehittymättömissä kapitalistisissa maissa vauraalla yhteiskuntaluokalla oli hyvä syy käyttää USA:n ja Euroopan parhaita sairaaloita. Tämä oli ja on edelleen tavanomaista, eikä sitä voi hyväksyä.

Vieläkin pahempaa on se, että USA ja Eurooppa ovat huomioineet kunkin riistetyin kolmannen maailman maan specialistit viettämään heidät jättämään kotimaansa ja emigroitumaan kulutusyhteiskuntaan. Kehitysmaiden lääkäreiden kouluttaminen vaatii uskomattomia rahasummaa, joita miljoonilla latinalaisamerikkalaisilla ja karibialaisilla perheillä ei ole varaa maksaa. Kuubassa tilanne oli samanlainen, kunnes vallankumous haastoi sen kouluttamalla lääkäreitä ei ainoastaan oman maan tarpeeseen vaan myös Latinalaisen Amerikan, Karibian tai muun maailman tarpeita varten.

Me emme ole koskaan vastustaneet muiden kansojen siivestyneistöä. Päinvastoin Kuubassa olemme kouluttaneet kymmeniä tuhansia lääkäreitä ja muita huippuluokan ammattilaisia maksutta velvoittaen heitä työskentelemään valmisteutuaan omissa kotimaissaan.

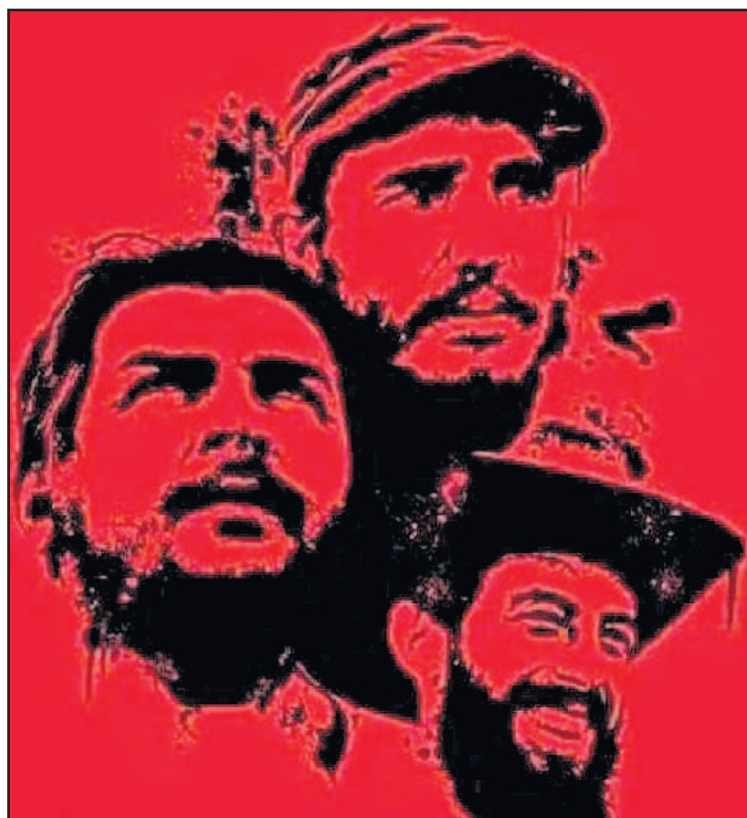
Kiitokset Bolívarin ja Mar-

tin innoittamille syvällisille vallankumouksille. Venezuela ja Kuuba ovat maita, joissa terveydenhoito ja koulutus ovat poikkeuksellisen kehittyneitä. Jokaisella kansalaisella on reaalin oikeus saada peruskoulutusta ja valmistua ammattiin maksutta. USA ei ole kyennyt takaamaan samaa kaikille asukkaalleen. Todellisuudessa maan hallitus on investoinut joka vuosi miljardeja dollareita aseisiin ja sotaseikkailuihin. USA on suurin aseiden ja kuolemanvälineiden viejä. Siellä toimivat maailman suurimmat huumemarkkinat. Kymmenet tuhannet latinalaisamerikkalaiset menettävät henkensä vuosittain huumeiden vuoksi."

Vuonna 2013 tapahtuneen presidentti Hugo Chávezin ennenaikaisen kuoleman jälkeen vasemmisto on menettänyt valtasemian Latinalaisessa Amerikassa. Yhdysvaltojen tukema oikeisto on palannut valtaan useassa maassa ja pyrkii toteuttamaan uusliberalistista yhteiskuntapolitiikkaa. Boliviassa, Ecuadorissa, Kuubassa, Nicaraguassa, Uruguayssa ja Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa maiden johdossa istuu kuitenkin yhä vasemmistolainen presidentti.

Merkittävän vallankumouksellisen ajattelijan ja valtiomiehen, Fidel Castron, elämäntyötä kunnioittaen ja arvostaen. Mieluummin kaikille oikeudenmukainen ja siedettävä elämä sekä kansan solidaarisuus kuin vain harvojen ylläily. Eteenpäin Fidel Castron viitoittamalla tiellä.

**Matti Laitinen
13.8.2016**

Irlannin pääsiäiskansannoususta 100 vuotta

Irlanti oli Britannian miehittämä maa 800 vuotta. Vuonna 1916 tasavallan kannattajat nousivat vastustamaan Britannian hyvin raakaa siirtomaapolitiikkaa. Kansannousu kukistettiin verisesti, mutta se sysäsi liikkeelle kehityksen, joka johti Irlannin itsenäistymiseen Britannian vallasta. Kansannousun sosialistiset tavoitteet painettiin Britannian suosiollisella avustuksella unholaan ja valta keskittyi irlantilaisille kapitalisteille, joilla se on edelleen.

Maanantaina 24. huhtikuuta 1916 1000 irlantilaista vapaaehtoista ja Irlannin kansalaisarmeijan jäsen-tä marssi Dubliniin ja valtasi strategisesti tärkeitä kohteita eri puolella kaupunkia. He pystyttivät päämajansa pääpostitalolle ja Patric Pearse luki Irlannin itsenäisyysjulistuksen. Itsenäisyysjulistuksen olivat allekirjoittaneet seitsemän liikkeen johtaja: **Patric Pearse, Sean Mac Diarmada, Thomas MacDonagh, Thomas Clarke, James Connolly, Eamon Ceannt ja Joseph Plunkett**. He näkivät, että Irlannin taloudellisia, sosiaalisia, kulttuurisia ja poliittisia olosuhteita voidaan parantaa vain saavuttamalla itsenäisyys ja demokratia. Kansannousun johtajista ammattiyhdistysmies James Connolly pidetään Irlannin kommunistisen liikkeen esikuvana.

Itsenäisyysliike kykeni pitämään valtaa vain tuon pääsiäisviikon. Paremminkin aseistautuneet brittiläiset imperialistit tappoivat viikon aikana satoja siviilejä ja tuhosivat Dublinin työväenluokan asuttamia alueita. Kansannousun johtajat katsoivat parhaaksi antautua 29. huhtikuuta välttääkseen siviiliuhreja.

Pääsiäiskansannousun johtajat teloitettiin piakkoin pidätyksen jälkeen. Pahoin haavoittunut Connolly ei kyennyt marssimaan teloituskomppanian eteen omin jaloin, vaan brittiläiset imperialistit joutuivat sitomaan Connollyn tuoliin, jotta teloitus voitiin toteuttaa.

Pääsiäiskansannousun kukistamisen jälkeen erityisesti eurooppalainen sosiaalidemokraattinen lehdistö kritisoi kansannousua ja sen tavoitteita pitäen sitä vähäpätöisenä mellakkana. Lenin puolusti kansannousua ja sen tavoitteita, mutta totesi kansannousun tapahtuneen sopimattomaan aikaan, jolloin Euroopan proletariaatin kapina ei vielä ollut kypsynyt. Irlannin kansannousu oli epäonnistumisesta huolimatta yksi kaikkein merkittä-

vimmistä tapahtumista Irlannin riippumattomuuden puolesta käydyssä taistelussa.

Irlanti osana Eurooppalais-ta kehitystä

Separatistinen tasavaltalaisuus ja nationalismi olivat 1900-luvun alussa keskeisiä aatteita irlantilaisten keskuudessa. Lisäksi merkittäviä vallankumouksellisia liikkeitä olivat työväenliike, ammattiyhdistysliike, feministinen naisliike, pasifistinen sodan vastainen liike, liikkeet Irlannin kielen, kulttuurin ja kirjallisuuden puolesta, osuustoimintaliike sekä gaelin urheiluliitto.

Tähän yhteyteen sijoittuu myös uuden ammattiyhdistysliikkeen nousu. Aiempi ammattikunttiin perustunut ammattiyhdistysliike oli nähnyt Irlannin osana Britannian työväenluokkaa. James Connolly korosti Irlannin ja Britannian työväenliikkeen yhteistyötä aikaisemman yhtenäisyyden sijaan.

Samaan aikaan Irlannin kapitalistiluokka halusi säilyttää Irlannin Britannialle alisteisen aseman, sillä se palveli heidän taloudellisia intressejään. Heidän tukemanaan perustettiin unionistien sotilaallinen organisaatio (Ulsterin vapaaehtoisjoukot). Joukot aseistettiin saksalaisilla, itävaltalaisilla ja italialaisilla aseilla brittien hiljaisella hyväksynnällä. 1900-luvun alussa porvarien luoma vastakkainasettelu näkyy tänäkin päivänä Pohjois-Irlannin politiikassa – tosin siitä on yritelty luoda uskontojen välistä konfliktia!

Liike kansallisen vapauden saavuttamiseksi ei ollut vain irlantilainen ilmiö, se oli osa maailmanlaajuisia liikettä kolonialismia ja imperialismia vastaan. Tuolloin Euroopassa riehui ensimmäinen maailmansota. Molemmat imperialistiset blokit, Saksa ja Britannia, harjoittivat hajota ja hallitse -politiikkaa. Eri-näisille kansakunnille annettiin katteettomia lupauksia itsenäisyydes-

tä. Blokit ruokkivat kansakuntien itsenäisyysshaaveita ”toistensa takapihoilla”.

Britit lupailivat itsenäisyyttä sekä arabeille että sionisteille (samalle alueelle!) ottomaanien valtakunnan heikentämiseksi. Britit sponsoroivat myös alistettujen kansojen kongressia, joka kokosi yhteen puolalaiset, tsekit, slovakit, kroaatit ja slovenit. Saksalaiset tukivat irlantilaisia, juutalaisia, suomalaisia ym. aiheuttaakseen ongelmia brittiläisille. Irlannissa Britit tukivat Pohjois-Irlannin unionisteja.

Taistelu kansallisen itsenäisyyden puolesta

James Connolly ymmärsi hyvin irlantilaisten tilanteen ja huomasi, että taistelu kansallisen itsenäisyyden puolesta ja taistelu sosialismin puolesta eivät ole toisilleen vastakkaisia. Kolonialismin ja imperialismiin aikakaudella taistelua kansallisen itsenäisyyden puolesta ei voida saattaa loppuun ilman, että haastetaan ja lyödään kansallinen kapitalismi ja imperialismi.

Hänen mukaansa oli selvää, että sosialismin puolesta taistele- van työväenliikkeen on oltava myös kansallisesta itsenäisyyden puolesta ja taistelu sosialismin puolesta ei voida saattaa loppuun ilman, että haastetaan ja lyödään kansallinen kapitalismi ja imperialismi. **Hänen mukaansa oli selvää, että sosialismin puolesta taistele- van työväenliikkeen on oltava myös kansallisesta itsenäisyyden puolesta** ja taistelu sosialismin puolesta ei voida saattaa loppuun ilman, että haastetaan ja lyödään kansallinen kapitalismi ja imperialismi.

Tänä päivänä monet sosialistitkaan eivät ymmärrä Connollyn taistelun luonnetta, sitä, että hän työskenteli sosialismin ja inter-

Kuvassa Irlannin Pääsiäiskapinan itsenäisyysjulistus. Pääsiäiskapina kukistettiin britti-imperialistien aseilla, kuten Suomen työväenvalta saksalaisten kapitalistien aseilla. Suomen ja Irlannin tapahtumat vahvistavat, miten kapitalistinen kansallismielisyys on aina alisteinen kansainvälisen pääoman eduille. Todellinen kansallinen itsenäisyys kytkeytyy sosialistiseen suuntaukseen.

nationalismin puolesta, mutta kuoli puolustaessaan nationalismia. Pääsiäiskansannousu lähti liikkeelle materiaalisista asioista ja kohdistui kansalliseen vapautukseen, mutta sen tarkoituksena oli luoda tietä sosialismiin siirtymiselle.

Kansannousun jälkeen Irlannin työväenliike valitsi toisen tien. Se ryhtyi tukemaan kansallista itsenäisyyttä ilman sosialistista päämäärää. Tämä oli suuri tappio Irlannin työväenluokalle.

Itsenäisyysjulistuksen luonne oli sosialistinen

Vuoden 1916 itsenäisyysjulistuksen merkittävin kohta lienee se, jossa todetaan Irlannin kansalla olevan omistusoikeuden Irlantiin sekä rajoittamaton oikeus kansakunnan kohtaloon. Keskeiset periaatteet olivat itsenäisyys, kansallinen suvereniteetti ja demokratia. Connollylle vapaa kansakunta tarkoitti tilannetta, jossa kansalaisilla on ehdoton kontrolli maan resursseista, satamista ja teollisuudesta. Tavoitteena oli, että yksityisen omistusten edut eivät saisi mennä kansakunnan etujen edelle. Eugene McCartan to-

teaa, että perimmäisiä tavoitteita ei tänäkään päivänä ole Irlannissa saavutettu. Edelleen omistavan luokan edut menevät koko kansan etujen edelle.

Itsenäistymisen kapitalistien ehdoilla

Kansannousun kukistaminen aiheutti irlantilaissa sen, että he eivät enää voineen hyväksyä osittaisen itsenäisyyden toteuttamista, ainoastaan täysi itsenäisyys tuli kyseeseen. Kansannousu seurasi itsenäisyyssotaa vuosina 1918-1919 ja sisällissotaa 1921-1922. Sisällissodassa vallan saivat vastavallankumoukselliset voimat, joita rahoitti ja aseisti Britannia. Lopulta Irlannin ja Britannian kapitalistien edut saatiin täysin yhdistettyä ja Britannia säilytti omat taloudelliset intressit Irlannin suhteen. Luokkaedut menivät kansallisen itsenäisyyden edelle. Näinhän yleensä käy. Teollistunut Pohjois-Irlanti jäi osaksi Britanniaa ja maatalousvaltainen köyhä etelä sai vapaavaltion aseman, joka sidottiin neokolonialismin sitein entiseen emämaahansa. Irlannin hallitseva luokka tajusi, että Britannian tuella he voivat lyödä vallankumouksellisen työväenluokan ja pitää hallitseva asemansa.

Tänä päivänä porvarillisessa historiankirjoituksessa pääsiäiskansannousun perimmäiset tavoitteet on unohdettu. Connollya juhlistetaan nationalistisena sankarina, mutta kansannousun sosialistiset tavoitteet unohdetaan. Kansannousun perimmäiset tavoitteet odottavat samalla tavalla toteuttamista edelleen.

Juha Kiekksi

Kirjallisuutta:

Gilmore, G. The relevance of James Connolly in Ireland to-day. Communist party of Ireland. Dublin 2016. Lenin, V.I. Itsemääräämisestä käydyin väittelyn yhteenvedo. Kootut teokset 21 ss.311-350. Petroskoi 1959. McCartan, E. The 1916 Rising. Communist Review 79. ss2-7. Metscher, T. The Marxism of James Connolly. The Communist party of Ireland. Dublin 2015.

vasemmiston ja ay-liikkeen antauduttua 80-luvulta lukien markkinaliberalismin vietaäväksi, on myös hävinnyt se punainen lanka, joka kytki sen työväestön kansallisiin, mutta myös kansainvälisiin etuihin. Globalisaation edetessä yritystasolla niin esimerkiksi Sosialistinen Internationaali menetti merkityksensä. Tuolta työväestön internationalismin ajalta on SDP:n vuoden -52 periaateohjelman lausuma: ”Itsenäinen kansa yhteistyön maailma”, joka pitää sisällään myös ajatuksen tämän päivän globalisaatio-ongelmaan. Tämä keynesiläinen ymmärrys yhteistyöstä ja maailmasta on kadonnut eurooppalaisen työväenliikkeen näköpiiristä.

Hannu Ikonen
Vastavalkea vpj.
Lljendal

Nationalismeissa on eroja

Asian materialistiselta puolelta on syytä havaita se eräänlainen näivisyys, joka sisältyy meikäläisen vasemmiston eurooppalaiseen tai globaaliin uuskeynesiläisyyteen tai niihin puheisiin suomalais-ugrilaisien kansojen sosiaalisista- ja kulttuurisista oikeuksista Venäjällä. Näillä ei ole alueellisia eikä taloudellisia edellytyksiä, koska ne ovat osia suuremmasta kokonaisuudesta, jolle ”kokonaisuudelle” on luovutettu taloudellinen päätösvalta. Muinaisesta Roomasta päiviimme on periferia tuottanut voimavarat keskuksille. Tähän ongelmaan - kansakuntien taloudellisiin edellytyksiin - ovat puuttuneet Marx, Keynes, Breton-Wods, Marshall, UKTJ ja kukaties Trump protektionistisine ajatuksineen.. Asian ymmärtämistä helpottaa kartta, joka kertoo sijaintimme Euroopassa ja suomalais-ugrilaisien kansojen si-

Tämän päivän keskustelussa itsenäisyyttä peräviien arvostelijoilta menee puurot ja vellit sekaisin. Halutaan luoda kuva, että kaikissa itsenäisyydestä puhuvissa asuu pikku natsi, pieni Hitleri. Tämä käsitys pitää sisällään, että Keynes, Marx, Roosevelt, Truman tai Gandhi muun muassa olisivat olleet ”natseja”, hitleristejä. Näkemyksessä tulisi kyetä erottamaan materialistinen ja idealistinen ”natsismi”, joka tarkoittaa sitä, että ensin mainittu pyrkii rakentamaan kansakunnan taloudelliset edellytykset kun taas jälkimmäinen on kansakunnan uhoja, paremmuutta toisiin kansakuntiin-, uskontoihin- tai rotuihin nähden.

jainnin Venäjällä.

Kehitysapu, kehitysyhteistyö, marshallapu tai meikäläisittäin ”aluepolitiikka” ovat olleet keynesiläisiä ajatuksia, jotka ovat turvanneet taloudellisia kehitysedellytyksiä, hyvinvointia alueille ja kansoille. Suomen globaalikin taloudellinen kasvu oli vahvempaa tuon keynesiläisen ajattelun aikana, joka loi alueelliset hyvinvoinnin edellytykset. Tämä toteutti markkinatalouden tärkeintä edellytystä, kilpailua. Alueet ja kansakunnat kilpailivat keskenään kilpaillen ”tuetusta” kysynnästä, joka oli luotu kehitysavulla tai aluepolitiikalla.

Protektionismi on kirosa-na markkinaliberalistien ja ”vapakauppiaiden” suissa. Sääteilyllä ja valvonnalla luodaan kuitenkin alueelliset edellytykset, alueiden ja kansakuntien elää ja voida hyvin. Alueellinen sääteily ja valvonta tuovat tai palauttavat vaaleilla valittujen päätösvalan ja takavat päätöksenteon avoimuuden, läpinäkyvyyden ja poistavat ylikansallisten yritysten ylivalan. Näin tarkasteltuna markkinaliberalismi alkaa liittämään itseensä ”natsismin” negatiivisimpia piirteitä ”pakottaesaan” kansoja ja kansakuntia poistumaan asuinseudultaan ”rakennepolitiikalla” (IMF) niitä mark-

kinoiden vaatimuksiin.

Trump on lupailut puheissaan ”reaganilaisia” verohelpotuksia ja jonkinlaisia protektionistisia toimia. Kaiketi tulevilla tullimaksuilla on tarkoitus rahoittaa verohelpotukset? Tämä tuskin syyttää liberalistien pelkäämää ”kauppasotaa”, vaikka muut maat reagoisivat samansuuntaisesti ja suojaisivat omaa tuotantoaan. Tämä olisi tervetullutta ”myrkyä” ns. vapaakaupan kehitykselle, monikansallisten yritysten ja valvomattoman finanssikapitalismin kehitykselle.

Eurooppalaisen poliittisen

Vallankaappauseatteri 25 vuotta sitten siirsi vallan Jeltsinille ja varmisti Neuvostoliiton hajottamisen

Jälleen 19.-20.8.2016 tiedotusvälineet hehkuttivat ja muistelivat tapahtumia Neuvostoliiton ”vanhan val-lan” epäonnistuneen ”vallankaappauksen” 25-vuotispäivän johdosta. Muisteltiin, miten Suomi ja maail-ma pelkäsivät uusstalinistisen diktatuurin palauttamista Neuvostoliittoon. Edelleen niin tuoreessa muis-tissa antikommunisteilla ja Neuvostoliiton vihaajilla sosialismi edelleen on, että julkinen sana jaksoi jäl-leen avoimesti iloita ”kommunistien valtaanpaluun” epäonnistumisesta. Totuutta näissä uutisvälähdyk-sissä ei kuultu nimeksikään. Myös me KTP:ssä ja Työkansan Sanomissa seurasimme silloin tarkkaan tilan-netta. Huomasimme nopeasti, että kyseessä oli täydellinen pelleily, jossa ns. ”kaappaajat” eivät alkuun-kaan olleet tehviensä tasalla ja ajoivat täysin muita asioita, kuin sosialismin palauttamista. Tämän nyt julkaistavan laajemman artikkelin teimme 10 vuotta myöhemmin. Se julkaistiin Työkansan Sanomien nu-merossa 11, 30.8.2001. Kansan äänen järjestöjen piirissä olemme päivittäneet arviotamme Neuvostoliit-on ja sosialismin taantumisen syistä. Se löytyy Kommunistien Liiton nettisivuilta (os. kirjoituksen lopus-sa). Silloiset 25 vuoden takaiset tapahtumat osoittavat arvion täysin oikeaksi ja vahvistavat sen aatteet-tomuuden tilan, johon neuvostojohdosta oli vajonnut.

Kuva: Heikki Männikkö

Kommunistit ovat edelleen 25 vuotta Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen vahva voima Venäjällä. Suomen ta-paan siellä sekä muualla maailmassa ne ovat kuitenkin jakaantuneet lukuisiin ryhmiin. Puuttuu yhteinen ka-pitalismin vastainen luokkataistelutaktiikka sekä dialektiseen materialismiin perustuva maailmankuva. Laa-ja vallankumouksellinen liike odottaa siihen saakka, kunnes tämä puute saadaan korjattua.

”Maamme yllä leijuu kuo-lettava vaara”

Neuvostoliiton ”vallankaappaus-hölmöily” alkoi maanantai- aamulla 19.8.1991 klo 04.00. Silloin varapre-sidentti Gennadi Janajevin johtama poikkeustilakomitea ilmoitti otta-vansa vallan, julisti maahan poikke-ustilan sekä komensi sotilasosastoja miehittämään keskeisimmissä kau-pungeissa tärkeimmät valtion vi-rastot, liikennesolmut, teollisuuslai-tokset ja muut yhteiskunnan toimin-nan kannalta tärkeät kohteet. Poik-keustilakomitea julisti, että ”Suuren maamme yllä leijuu kuolettava vaara”. Toimenpiteitä perusteltiin Gor-batshovin uudistuspolitiikan um-pikujalla, seksin ja väkivallan leviä-misellä ja järjestyksen löystymisellä. Gorbatshev asetettiin Krimille ko-tiarestiin, mutta Janajevin johdolla neuvotteluyhteyksiä häneen pidet-tiin avoimina.

Toivoimme sosialistisen laillisuuden palauttamista

Totta on, että rehelliset työtäte-kevät ihmiset ja kommunistit eri puolilla maailmaa toivoivat kovas-ti, että asiat Neuvostoliitossa olisi-vat normalisoituneet. Kulllessam-me 19.8.91 aamulla uutisen poik-keustilan julistamisesta maahan, oli Työkansan Sanomien numero 8/1991 juuri sinä päivänä lähdössä painoon. Pienen puhelinneuvotte-lun pidettyämme saatoimme tode-ta, että siinä vaiheessa ei vielä mi-kään osoita, millaisia asioita Janaje-vin poikkeustilakomitea ajaa. Min-käänlaisia viitteitä siitä, että tekeil-lä olisi sosialistisen laillisuuden pa-lauttaminen, ei tiedotusvälineistä ollut saatavissa. Siksipä muutimme nopeasti pääkirjoitustamme seuraa-vaan muotoon: ”Kommunistit Suo-

messa ovat huolestuneina seuran-neet, mihin kapitalismin kokeilut johtavat. Olemme useasti varoitta-neet, että gorbatshovilaisuus johtaa sosialismin murenemiseen ja kom-munistien likvidointiin. Gorbatsho-vilaisuus on myös heijastunut ko-ko maailman työväen- ja vallanku-mousliikkeeseen pirstoen sen muu-tamassa vuodessa. Nyt ei vielä voi-da varmasti sanoa, pystyykö NL:n uusi johto saamaan aikaan nopean käänteen parempaan, mutta koko maailman edistysellinen liike voi vain toivoa, että Neuvostoliittoon palautetaan sosialistinen laillisuus”.

Socialismin palauttamises-ta ei kuitenkaan ollut kyse

Saman päivän iltaan mennessä saimme huomata, että toiveet sosia-listisen kehitysprosessin palauttami-sesta Neuvostoliittoon olivat olleet turhia. Poikkeustilakomitea julkaisi maanantaina 19.8.91 vetoomuksen kansalaisille. Siinä puhuttiin isän-maan yhtenäisyydestä. Syytettiin poliittisia seikkailijoita yrityksistä ku-kistaa perustuslaillinen järjestelmä. Julistuksessa todettiin mm. : ”Me kannatamme aidosti demokraattis-ia prosesseja, johdonmukaista uu-distuspolitiikkaa, joka johtaa maam-me uudistumiseen, sen taloudelliseen ja sosiaaliseen kukoistukseen, joka antaa sille mahdollisuuden ot-taa ansaitsemansa paikka maailman kansakuntien joukossa.”

Mutta tässä pitkässä julistuk-sessa ei sanallakaan viitattu vält-tämättömyyteen palauttaa maah-an sosialistinen kehitys ja lujit-taa työläisten ja kolhoositalonpoi-kien valtaa. Kukaan tämän julistuk-sen perusteella ei voinut arvioida, miten poikkeustilakomitean tavoit-teet eroavat tähän saakka harjoite-

tusta politiikasta.

Johtopäätös: vain johdettu provokaatio

Poikkeustilakomitea ei julkaissut poliittista ohjelmaa eikä tavoitteita, joista olisi selvinnyt, mihin suuntaan maan asioita tulee kehittää. Heillä ei ollut talouspoliittisia tavoitteita. He eivät yrittäneetkään mobilisoida työpaikkojen, kaupunkien ja aluei-

den työtätekeviä ihmisiä tukemaan tavoitteitaan. Ja tähän ei olisi ol-lut edes mahdollista, koska näitä ta-voitteita ei ollut. Voimme olla täysin vakuuttuneita siitä, että tässä vai-heessa selkeästi sosialismin palaut-tamiseen tähtäävän poliittisen ja ta-loudellisen ohjelman julkaiseminen ja kehotus tehtaiden, kolhoosien, sovhoosien, varuskuntien, kaupun-kien ja alueiden työtätekeville muo-dostaa paikallisia vallankumousko-miteita olisi mobilisoinut kansan liikkeelle ja pysäyttänyt kapitalis-min valtaannousun Neuvostoliitos-sa. Koska elettäkään tähän suuntaan ei tehty, voimme tehdä vain yhden johtopäätöksen: Koko vallankaap-paushölmöily oli johdettu provo-kaatio, jonka ainoa tavoite oli lopul-lisesti murtaa sosialismin kehitys Neuvostoliitossa.

”Parhaat miehet” eivät tienneet mitä pitää tehdä

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö poikkeustilakomitea olisi kyennyt palauttamaan Neuvostoliittoa so-sialistiselle kehitysuralle, jos se olisi ollut todellinen tavoite. Poikkeusti-lakomiteaan kuuluivat Gennadi Ja-najevin lisäksi SNTL:n puolustusneu-voston ensimmäinen varapuheen-johtaja Oleg Baklanov, SNTL:n puo-lustusministeri Dmitri Jazov, KGB:n johtaja Vladimir Krjutshkov, SNTL:n pääministeri Valentin Pavlov, SNTL:n sisäministeri Boris Pugo, SNTL:n maanviljelijäliiton puheenjohtaja Vasili Staroduhtshev sekä SNTL:n valtionyhtiöiden, teollisuuden, ra-kennustoiminnan sekä liikenne- ja tiedonvälityслиiton puheenjohtaja ja Sverdlovskin puolustuslaitosten johtaja Aleksandr Tizjakov. Näillä ”herroilla” oli käsissään kaikki avain-asetat Neuvostoliitossa ja niitä he eivät kyenneet käyttämään.

Janajevin Suomen yhtey-det osoittivat hänen arvo-maailmansa suunnan

Ei ole vaikea arvata, miksi he eivät tätä asemaansa käyttäneet? Genna-di Janajev tunnettiin Suomessa jo 70- luvulla SNTL:n nuorisojärjestö-jen komitean puheenjohtajana. Jou-lukuussa 1990 Gorbatshev pani ko-

ko arvovaltansa peliin kansanedus-tajien kongressissa nostaakseen Ja-najevin varapresidentiksi, jota hän perusteli seuraavasti: ”Haluan lähel-leni miehen, johon luotan täydelli-sesti.” Janajev valittiin politbyroon jäseneksi kesällä 1990, ja hän ot-ti hoitaakseen kansainväliset asiat. Silloin hän vieraili mm. Suomessa ja tapasi Esko Ahon, Pertti Paasion, Es-ko- Juhani Tennilän ja Matti Viialai-sen. Kaikesta tästä voimme tehdä johtopäätöksen: Janajev ja hänen johtamansa poikkeustilakomitea ei-vät edustaneet sosialistisia tavoittei-ta. He halusivat korkeintaan turvata sosialismin vastaisen gorbatshovi-laisen politiikan jatkumisen, jonka he näkivät vaarantuneen.

Neuvostoliiton hajoaminen sinetöitiin

Tapahtumien ajoitus sijoittui ajan-kohtaan, jolloin olisi pitänyt allekir-joitaa Neuvostoliiton uusi liittoso-pimus, joka olisi lisännyt neuvos-totasavaltojen itsenäistä päättäntä-valtaa. Voisi olettaa, että poikkeus-tilakomitea halusi estää liittosopi-muksen allekirjoituksen. Todellisuudessa liittosopimuksen allekirjoitta-minen olisi kuitenkin vahvistanut edellytyksiä Neuvostoliiton säilymi-seksi yhtenäisenä. Vallankaappaus-hölmöily oli sysäys mm. Ukrainalle ja Baltian maille julistaa irtaantuvansa Neuvostoliitosta, joka olisi ollut vai-keampaa, jos liittosopimus olisi pääs-ty allekirjoittamaan. Vaikka Jeltsin ensimmäisen vuorokauden kules-sa vaati Gorbatshevin palauttamis-ta presidentiksi, otti hän poikkeus-tilakomitean antauduttua vallan it-selleen. Todellisuudessa poikkeusti-lakomitean toiminta varmisti Neu-vostoliiton hajoamisen ja toi Jeltsi-nin valtaan. Eikä voi olla epäilystä-kään siitä, että valtakunnan keskei-simmät johtajat olisivat muutoin toi-mineet niin harrastelijamaisen ama-töörimäisesti, ellei se olisi ollut alku-peräinen tarkoitus. Tätä osoittaa se, että poikkeustilakomitean jäsenet saivat vain pienen vankilatuomiot ja olivat jo talvella vapaalla jalalla.

Heikki Männikkö

http://media.wix.com/ugd/0716d6_9f469fac1ba488094e075fac33413d3.pdf

Pohjois-Korea ei syyllistynyt verkkohyökkäykseen

YLE uutisoi (17.6.2016) maaliskuussa Bangladeshin keskuspank-kiin kohdistuneesta hyökkäyksestä, jossa yritettiin viedä lähes mil-jardi dollaria. Tietoturvayhtiö Symantecin mukaan pankkijärjes-telmänsä kohdistuneen hyökkäyksen taustalla on Lazarus-nimellä kutsuttu verkkorikollisryhmä, joka on yhdistetty Pohjois-Koreaan. Ryhmä on liitetty muun muassa vuonna 2014 Sony Pictures Enter-tainment -yhtiöön kohdistettuihin verkkohyökkäyksiin. F-Securen tutkimusjohtajan Mikko Hyppösen mukaan pankkiverkkohyök-käyksestä löytyy linkki toiseen hyökkäykseen, joka nähtiin joulu-kuussa 2014 ja joka kohdistui Sony Pictures -elokuvestudiot vas-taan. Samaa salausavainta, jota käytettiin Sony Pictures -hyökkä-yksessä, käytettiin myös näissä SWIFT-hyökkäyksissä.

USA:n hallitus syytti tuolloin So-ny Picturesiin kohdistuneesta hyökkäyksestä KDKT:aa, tosin il-man minkäänlaisia todisteita. Tä-män USA:n syytöksen perusteel-la YLE antaa ymmärtää Bangla-deshin keskuspankkiinkin kohdis-tuneen hyökkäyksen takana ole-van KDKT:n valtion.

Sonyn vastainen kyber-hyökkäys ei ollut pohjois-korealaista käsialaa

Vuoden vaihteessa 2014 kohistiin amerikkalaisesta elokuvasta, jossa toimittajakaksikko yrittää salamur-hata KDKT:n päämiehen Kim Jong Unin sekä elokuvan tuotantoyhtiö Sonyyn kohdistuneesta tietomur-rosta. Amerikkalaisten mukaan tie-

tomurron takana olisi KDKT:n valtio ja Obaman hallinto yritti jälleen lisä-tä KDKT:n terrorismia tukevien val-tioiden listalle. KDKT:n hallitus kiis-ti osallisuutensa ja tarjosi amerikka-laisille apua sen selvittämiseksi, ku-ka hyökkäyksen takana on. Amerik-kalaiset luonnollisesti kieltäytyivät KDKT:n tarjoamasta avusta. Totuut-ta ei ollut tarpeen selvittää.

USA:lla ei ollut todisteita asiasta, itse asiassa kaikki asiantun-tijat olivat sitä mieltä, että KDKT ei ole hyökkäyksen takana. Siitä huoli-matta koko läntinen lehdistö piti yl-lä valheellista kuvaa siitä, että KDKT olisi syyllinen.

Nyt esiin noussut tapaus nou-

dattaa samaa kaavaa kuin aiem-min esimerkiksi eteläkorealai-sen sota-aluksen Cheonanin up-poaminen tai väitteet Kim Jong Unin entisen tyttöystävän teloit-tamisesta. Kaikki tapaukset on pystytty osoittamaan valheellisik-si, mutta silti ne nousevat aika-ajoin esiin länsimaaisessa lehdis-tössä osoituksena KDKT:n epäluo-tettavuudesta.

Miksi KDKT:aa koskevat valheelliset uutiset elä-vät jatkuvasti mediassa?

Yleisen mielipiteen kääntyminen KDKT:aa vastaan oikeuttaa Yhdys-valtojen vahvan sotilaallisen roo-lin Koillis-Aasiassa. Jos KDKT:n suhteet Japanin ja Etelä-Korean kans-sa normalisoituisivat, USA menet-täisi oikeuden säilyttää sotilaal-lisen läsnäolonsa näissä maissa, niin epäsuosittuja USA:n tukikoh-dat ovat. USA haluaa säilyttää so-tilaallisen läsnäolonsa Koillis-Aa-siassa ylläpitämällä KDKT:n uhkaa. Todellinen uhka KDKT ei ole. Se on hyvin USA:n, Japanin ja Etelä-Ko-rean hallitusten tiedossa.

Juha Kieksi

EU:n kyberturvallisuusesitykset ovat pelkkää harhautusta Emme tarvitse ”hybriditurvallisuus”-laitosta!

Hybridisodan käsitteestä

NATO:n silloisen pääsihteerin Jens Fogh Rasmussen puhelilaisuudessa 19.6.2014 tilaisuuden juontaja suunnasi keskustelua hybridisodan käsitteen määrittelyyn. Rasmussenin puheen jälkeen juontaja esitti: ”Yksi esiin nousseista teemoista oli ajatus, että kollektiivisen puolustuksen täytyy sopeutua sellaiseen, mitä jotkut kutsuvat epälineaariseksi uhiksi ja jotkut hybridiuhiksi. Sen mukaan se, mitä on tapahtunut Ukrainassa ja voisi tapahtua myös muualla Euroopassa merkitsee, että voimme joutua nokikkain riskitilanteiden kanssa, jotka eivät hoidu ennalta järjestetyllä perinteisellä vastarinnalla kuten vastarintaan, joka nojaa ennalta järjestettyyn sotavarusteluun tai sotaharjoitusten kaltaiseen ennalta suunniteltuun riskinhallintaan tai suoraan NATO:n sotavoimaan. Kysisinkin, mitä te kollegoidenne kanssa ajattelette tästä erityiskysymyksestä ja riskeistä, jotka tulevat ”verkkojoukkojen” taholta? Te mainitsitte kyberinformaatio, taloudellinen painostus jne. Kuinka tulemme toimeen näiden epälineaaristen riskien kanssa? Onko mitään lisää EU-NATO-yhteistyöstä tässä tilanteessa, yhtä ideaa, jota viemme eteenpäin?”

Puhutaan täyden spektrin pelottimesta

Tähän Rasmussen vastasi, että kylä tuki on. Tämä on avainkysymys ja erittäin tärkeä aihe. Me osoitamme sen myös nostettavaksi esille huippukokouksen valmistelussa. Olemme katsoneet, että voisimme kutsua sitä modernin tyyppin sodankäynniksi. Sillä on erilaisia nimiä kuten moniselitteiset hyökkäykset,

NATOn huippukokous Varsovassa 10.-11.7. 2016 antoi NATO:n ja EU:n kumppanuusjulistuksen, joka koski erityisesti ”kyberturvallisuutta” sekä Suomen kaltaisten NATOon kuulumattomien EU-maiden ”kapasiteetin kehittämistä” sotilaallisesti. Asiasta on YLE:ssä ja Helsingin sanomissa eniten virkansa puolesta lyönyt rumpua Aalto-yliopiston ”kyberturvallisuusasiantuntija” Jarno Limnell. Joidenkin tietojen mukaan olisi esitetty aloite kansainvälisen ”Hybriditurvallisuuslaitoksen” perustamiseksi Suomeen.

hybridisodankäynti jne. Miksi ikinä sitä kutsummekaan, näemme siinä piilosotilaallisten operaatioiden yhdistelmän sofistikoitujen informaatio- ja disinformaatio-operaatioiden kanssa. Siksi on äärimmäisen tärkeää, että me olemme valmiita vastamaan myös sellaisiin turvallisuushaasteisiin. Voitte myös kutsua sitä vaikkapa täyden spektrin pelottimeksi.

Suomi Venäjän kybersodankäynnin kohteena?

Näin puhui aiheesta militaristi toisille militaristeille. Suomalaisen (vähän) NATO-median toimittajapimujen sananselityksillä ei kannata yrittääkään järjellä nyrjättää. Niissä ei ainakaan ole mitään tolkkua eikä protia, vaikka ei sitä ylen määrin ole tässä originaalissakaan. Kohta Jarno Limnell kertoikin 24.9.2014 YLE:ssä, että ”Suomi on Venäjän kybersodankäynnin kohteena”. Limnell muistutti, ettei Venäjä ole ainoa maa, joka harjoittaa informaatiovaikuttamista muissa maissa. Sitä tekevät myös länsimaat. Limnellillä oli salanimellä esiintyvistä trolleista omaakin kokemusta, koska hänen tiettyihin aiheisiin liittyviin viesteihinsä ilmestyy venäjänkielisiä vastauksia, jotka pyrkivät kumoamaan Limnellin esittämät näkemykset.

Nato-asiantuntija ennakoi jo keinoälyä

Helsingin Sanomien pääkirjoituksessa 4.4.2016 Limnell kirjoitti, mi-

ten ihmistieteiden merkitys kasvaa uutta tekniikkaa kehitettäessä. ”Kehitystyössä on nykyisin ymmärrettävä ihmisten ajattelua ja käyttäytymistä. Digitalisointi, robotisointi, automatisointi sekä keinoälyn ja nanomateriaalien kehitys ovat aikamme valtasuuntauksia. Kehitykselle on tunnusomaista, että vanhasta luopuminen on vaikeaa. Toisaalta olisi tärkeää ottaa huomioon muutoksen keskellä elävien ihmisten tarpeet. Monet tutkijat ennustavat, että 20 seuraavaa vuotta muuttavat maailmaa enemmän kuin edelliset 200 vuotta. Pian kysymys ei ole enää siitä, mitä koneet ja teknologia voivat tehdä, vaan pikemminkin siitä, mitä uuden tekniikan annetaan tehdä ja mitä sen pitäisi tehdä. Ajatus ihmisestä viisaammasta ja nopeammin oppivasta tekoälystä voi tuntua vielä kaukaiselta nyt, kun alle puolet maailman ihmisistä käyttää päivittäin internetiä. Tekoälyn lopullinen läpimurto saattaa kuitenkin olla yllättävän lähellä, sillä havaittavissa on jo lukuisia hiljaisia signaaleja.”

Osoittaisivatko EU ja NATO varoja tajunnan siirtämiseksi kovalevylle?

Limnell jatkaa syvää pohdiskeluaan. ”Tekoäly Alaphgo voitti ihmiskuntaa edustaneen eteläkorealaisen mestaripelaajan Go:ssa, maailman mutkikkaimmassa lautapelissä. Kone-yhtiön valmistamien hissien ja liukuportaiden huollon tarvetta arvioi pian internetin kautta toimiva tekoäly.

Autoteollisuus pyrkii rakentamaan robottiautoja ja niiden prototyypejä kokeillaan jo muun liikenteen seassa. Kaiketi internet ja 3d-tulostimet ovat todennäköisesti pian samanlaista arkipäivää kuin älypuhelimet nykyisin. Teknologian kehittämisen tulokset määrittelevät koko ihmiskunnan tulevaisuutta. Tärkeimmät turvallisuuteen liittyvät kysymykset eivät koske teknologiaa vaan ihmisyyttä.” Nämä Aalto-yliopiston kyberturvallisuusasiantuntijan sanakäänteet antavat aiheen olettaa, että hän kannattaa sellaisia höyrähtäneitä ehdottoman epätosia tieteenvastaisia ideoita ja markkinoititemppuja kuten Googlen Roy Kurzweillin ”tekoälysingulariteetti”.

Siinä koneet ylittäisivät ihmisen ja alkaisivat kehittyä omin päin ihmiskunnasta riippumattomalla tavalla. Samaan sarjaan kuuluvat Facebookin Mark Zuckerbergin, Teknologian kehittämiskeskuksen Jyrki Kasvin sekä Turun yliopiston psykologian professori Antti Revonsuon ”tekninen telepatia” ja ”tajunnan tallentaminen kaseteille”! Revonsuo ideoi ja kehitteli tuon ”koneellisen telepatian” ideaa Tiedelehdessä v. 2007 seuraavasti: ”Aivosta kerätty data täytyy esittää kokeuksellisessa muodossa. Sen mukaan pitäisi pystyä simuloimaan tasan sama kokemusmaailma (jota kerätty data koodaa) itselle. Silloin tutkija todella näkisi tutkittavan unet ja surisi hänen murheitaan. Täl-

lainen tajunnansiirto kuulostaa huikean mielikuvitukselliselta, mutta Revonsuo on vakuuttunut, että siihen suuntaan ollaan menossa.”

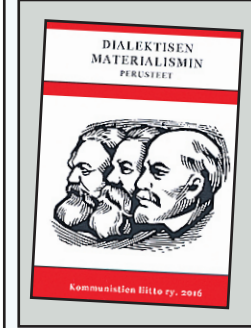
NATOn kybersodankäynnin harhautusoperaatio

Revonsuo pitää tajuntaa ilmiönä, jossa sama fyysikaalinen kokonaisuus ”edustaa samaa ajatusta”. Biologisen/fysikaalisen ainoaksi vastakohtaksi hän asettaa ”yliluonnollisen”. Teorian ongelma on, että ainoa rakenne, joka eri ihmisten aivoissa on samanlainen tai poikkeaa vain vähän ovat geenit ja niiden koodaamat yksittäiset proteiinit. Tämä johtaisi ”yksi geeni = yksi ajatus” -periaatteeseen, joka on satavarmasti epätosi.

Limnellin ”tekoälyesimerkeillä” teleteknologiasta ja peliteoriasta ei ole mitään tekemistä ihmisälyn eikä ajattelun olemuksen kanssa. Limnellin tietokoneet eivät ajattele yhtään sen enempää kuin esimerkiksi minun, Antti Revonsuon tai Barrack Obamankaan. Eivätkä tule koskaan ajattelemaankaan. Jos yhtään mitään tietää noista ”ihmistieteistä, joiden merkitys kasvaa”, niin sitten tietää tämänkin! Limnell kollegoineen nojaa uusimman oikean tieteen sijasta vanhentuneeseen NATOn ideologisen sodankäynnin materiaaliin. Tämä farsisi lieneekin itse NATOn kybersodankäynnin harhautusoperaatio! NATO on käyttänyt informaatioteknologiaa aseena vuosikymmenet niin sotilaallisessa kuin taloudellisessakin toiminnassa, missä vain on pystynyt.

Risto Koivula

Keinoälyn mahdollisuudet ja dialektinen materialismi

.....Vaikka anatomiset ominaisuudet esiintyivätkin alkuihmisillä nykyihmistä puutteellisimpina, ne kokonaisuutena antoivat alkuihmiselle mahdollisuuden alkeelliseen työnteeseen. Aistielimet kykenivät antamaan aikaisempiin lajeihin verrattuna enemmän tietoa ulkomaailmasta. Tätä tietoa aivot määrällisen rakenteensa perusteella kykenivät käsittelemään. Ruumiinrakenne teki mahdolliseksi työvälineiden alkeellisen käytön. Kieli pystyi antamaan ulkomaailman esineille, asioille ja ilmiöille nimiä, joita aivot kykenivät tunnistamaan. ”Puhekieli” syntyi kiinteässä yhteydessä kehittyvään työnteeseen antaen työmenetelmille ja työn esineille nimet.

Kielen sanoilla oli kuitenkin merkitystä vain yhteisössä, jossa yksilöiden välillä alkoi kehittyä yhteistyö välitettyjen sanojen tajuaamisen kautta. Puhekieli yhdessä työmenetelmien kanssa alkoi säilyttää tietoa sukupolvelta toiselle. Ihmisyhteisö, alkuyhteiskunta oli se alue, jossa tämä kaikki saattoi tapahtua. Puhekielen sanojen ja työmenetelmien lisääntyessä ”ih-

Tieteiskirjoissa kloonataan ihminen ja saadaa tulokseksi samat tunteet ja tiedot omaava ihminen. Tämä on yhtä mahdollista, kuin tekoälyn tuottaminen. Googlen Roy Kurzweilin ja hänen hengenheimolisensa mm. Suomessa eivät näe, että tajunta ei synny biologian, kemian ja fysiikan synteisistä, vaan on ennen kaikkea yhteiskunnan tuote. Tajunta muodostuu biologisen ja yhteiskunnallisen evoluution tuloksena siten, että samanaikaisesti kehittyi ihminen, joka tekee työtä ja varastoi tietoja. Tämä kehitys, joka voi tapahtua vain yhteisössä t. yhteiskunnassa saavuttaa lopulta laadullisen vaiheen ja syntyy nykyihminen, yhteiskunta ja rationaalinen ajattelu. Yksilön kohdalla tämä tapahtuu siten, että jokainen meistä elinäkanaan oppii ja omaksuu yhteiskunnalta ja yhteiskunnassa siihen saakka kehitetyn tiedon ja käytännön. Näin syntyy yksilölle äly ja tajunta. Se on samalla yhteiskunnallista luonteeltaan, koska kaikki tiedot ja kokemukset ovat yhteiskuntakehityksen tuote. Kone ei voi ylittää ihmisälyä ja kehittyä omin päin siksi, että tiedon kasvu edellyttää yhteiskunnassa suoritettavaa toimintaa eli työtä. Siihen ei kone kykene. Ajattelu, äly ja tieto voivat syntyä vain yhteiskuntakehityksen kautta. Oheinen kirjoitus on lainaus Kommunismien Liiton ”Dialektisen materialismin perusteet opintovihkosesta siv. 85-87. (lisätietoa kirjasesta Kommunismien Liiton sivulta: www.kommunistienliitto.com)

miskunnan” muisti ja kokonaistieto lisääntyivät.

Totesimme, että työ muuttui valintaa ohjaavaksi tekijäksi. Työ oli tähän saakka määrällisesti korkein vuorovaikutuksen muoto ympäröivän luonnon kanssa. Biologisen evoluutioteorian mukaan jossain vaiheessa saavutettiin piste, jolloin ensimmäisen alkuihmisen kyvyillä ei työnteon ja tajunnan kehityksessä päästy eteenpäin. Normaalin biologisen evoluution kautta kehityksen näyttämölle syntyi uusi alkuihmislaji, joka korvasi edellisen lajin.

Olemassaolontaistelussa syntynyt seuraava alkuihmislaji omaksui jo kaikki nämä ominaisuudet kehittyneempinä. Hänen pystyasentonsa kehittyi. Peukalo alkoi kääntyä vasten muita sormia, muodostaen näin hyvän tartuntaelimen. Leuan kärki kehittyi, johon kieli saattoi kiinnittyä, pysyen näin muodostamaan artikuloituja ääniä, puhekielen ilmaisuja.

Näiden ihmislajien fossiilissa jäännöksissä tavataan jo aivoissa puhekeskuksen alueella pullistuma, joka osoittaa puhekielen alkaneen kehittyä. Aivojen rakenne oli kyvykkäämpi muodostamaan suuremman määrän sanoja. Aistielimet olivat kehittyneempiä. Näitä edelliseen alkuihmislajiin nähden kehittyneempiä ominaisuuksia tämä uusi ihmislaji pystyi kehittämään vain vuorovaikutuksessa muiden yksilöiden kanssa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että yhteiskunta muodosti ne raamit, joiden sisällä biologinen evoluutio muokkasi ihmiskunnan kehitystä kohti nykyihmistä.

6.4. Tajunnan lopullinen muotoutuminen ja sen vaikutus biologiseen evoluutioon

Alkuyhteiskunnassa ihmisten välisen kanssakäymisen välityksellä erilaisille esineille ja asioille syntyivät enenevässä määrin sanalliset käsit-

teet. Biologisen kehityksen tuloksena aivot kykenivät yhä paremmin tajuamaan ja käsittelemään sanallisia symboleja. Voimme todeta, että ihminen kehittyi laji lajin jälkeen kohti pistettä, joka oli työ ja tajunta.

Tämän määrällisen kehityksen tuloksena saavutettiin vaihe, jolloin puhekielen sanoja oli niin paljon, että se mahdollisti rationaalisen ajattelun. Samaan aikaan myös ihmisen biologinen evoluutio oli saavuttanut asteen, jolloin aivot kykenivät käsittelemään laajentunutta käsittevarastoa tavalla, jota kutsumme tajunnaksi. Koska tämä tarkalleen tapahtui, sitä emme osaa sanoa. Tiedämme tästä kuitenkin hyvin paljon. Pystyssä käyvä ihmislaji oli jo 3-4 miljoonaa vuotta sitten levinnyt koko Afrikan mantereelle. Sen jälkeen tapasimme yhä kehittyneempiä ihmislajeja Afrikassa ja muualla maapallolla.

Varsin varhain näille alkoi kehittyä puhekieli. Monet merkit viittaavat siihen, että nykyih-

misen rinnalla elänyt Neandertalin ihminen kykeni ajattelemaan.

Nykyihmisen aivokapasiteetti on kuitenkin määrällisesti niin suuri, että tietojen kasvu ei voi rajoittaa sen toimintaa. Tämä merkitsee sitä, että aivojen ei tarvitse enää rakenteellisesti kehittyä. Voidaan sanoa, että aivojen kyky rationaaliseen ajatteluun on lähes ääretön.

Tästä seuraa merkittävä johtopäätös. Tajunta on kokonaisuus, joka syntyi yhdessä työnteon ja sitä vastaavan biologisen kehityksen kanssa. Tajunta ulkoisesta maailmasta pystyy nyt laajentumaan äärettömästi ilman ihmisen rakenteellisia muutoksia. Se merkitsee sitä, että ihminen ei enää nykyihmisestä eteenpäin kehity biologisesti. Nykyihmisen jälkeen ei ole tulossa enää uusia ihmislajeja. Kun nykyinen ihmislaji syntyi ja levisi maapallolle, siitä ei ole kasvanut enää uusia lajeja. Ihmisrotujen muotoutuminen oli viimeinen ihmisen biologisen kehityksen muoto.

Onko kehitys sitten päättynyt? Ei ole, sillä tajuavan nykyihmisen syntyminen on synnyttänyt maailmaan uuden materian liikunnan lajin, yhteiskunnallisen liikunnan. Yhteiskunta kehittyi omien lakiansa mukaan muodostaen maailman materiaalille yhä uusia ja monimutkaisempia rakenteita. Näitä asioita tutkii filosofisesti historiallinen materialismi....

Venezuelassa ei näännytä nälkään

Matti Laitinen

Venezuelalaisen historioitsijan ja kirjailijan **Luis Britto Garcian** mukaan bolivaarisen Venezuelan talouteen kohdistuu harkittua taloudellista sabotaaasia. Hänen mielestään tätä so-
taa ei voiteta teeskentelemällä, ettei sitä ole olemassakaan. ”Jopa vahvin talous ei kykene vastustamaan organisoitua ja tutkimatonta ryöstelyä. Kansallinen tilastolaitos tiedottaa, että 14 viimeisen vuoden aikana 62,5 % julkisista varoista on käytetty sosiaalisiin tarkoituksiin.” (LBC 23.9.2013)

Taistelu wc-paperista

Venezuelan bolivaarinen hallitus määräsi syyskuussa 2013 vallattavaksi maan suurimman vessapaperitehtaan Man P.A. -yhtiön, koska tehtaan ylihinnoittelu loukkasi kuluttajien oikeuksia. Kansallinen oikeudenmukaisten kustannusten ja hintojen valvontatoimisto (Sundecop) tarkasti tehtaan tuotteiden tuotantoprosessin sekä niiden jakelun ja myynnin. Se asetti uudet hinnat ja laatuvaatimukset toalettipaperille.

Työläiset ottivat haltuunsa heinäkuussa 2016 Kimberly-Clarkin kuukautissuojatehtaan. Texasilainen tuotantolaitos lopetti toimintansa varoittamatta viime heinäkuussa. Tehtaan noin 1 000 työntekijää jäi työttömiksi. Valtio kansallisti tehtaan ja luovutti sen uudelleen käynnistämiseen varoja 22 miljoonaa dollaria. Industry Gran Cacique Maracay on tuottanut uuden omistajansa palveluksessa jo yli kaksi miljoonaa terveysidettä. Tehtaassa on myös neljä uutta tuotantolinjaa, joilla valmistetaan vessapaperia. Tehtaan tuotannolla kyettään kattamaan 20 % maan vaippon, kuukautissuojien ja vessaperin tarpeesta. Tuotanto toimitetaan kohtuuhintaan kansalaisten koteihin paikallisten jakelu- ja tuotantokomiteoiden (CLAP) kautta.

Venezuelassa toimiville kaikille saniteettialan toimijoille ei ole tärkeintä kansalaisten paikkojen puhtaina pysyminen. Heille tärkeintä ovat halpa työvoima ja mehevä liikevoitto.

Öljy talouden perustana

Venezuelan talous on pyörinyt lähes 100 vuoden ajan öljyn ympärillä, joka on vastannut valtaosasta maan ulkomaan tuloista. Öljytuloilla katetaan 95 % kansallisesta budjetista. 1930-luvulta alkaen suuntautuminen öljyteollisuuden pariin on merkinnyt vastaavasti kaikkoamista maatalouden parista. Sekä valtiollinen että yksityinen pääoma vetäytyivät maaseudulta, jonka seurauksena talonpojat ja maataloustyöläiset eivät kyenneet enää elättämään itseään. Venezuela on nykyisin yksi urbanisoituneimmista maista Latinalaisessa Amerikassa. Sen väestöstä asuu 90 % kaupungeissa. Siitä tuli ensimmäinen valtio maanosassaan, joka toi pääosan elintarvikkeistaan ulkomailta, koska öljydollareilla ostettu ravinto oli halvempaa kuin itse tuotettu. Edellisen johdosta maahan kehittyi vahva kansallisten ja kansainvälisten monialayritysten hallitsema elintarvikkeiden tuonnin ja niiden jakelun keskittymä.

Öljyn hinta laski kesällä 2014 110 dollaria barrelilta vuoden 2015 alussa 50 dollariin Saudi-Arabian ja

Kansainvälisissä tiedotusvälineissä on mekastettu viime vuosina Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa vallitsevasta lääkkeiden sekä elin- ja saniteettitarvikkeiden pulasta. Toki vessapaperia ja terveysiteitä on saanut koko ajan yksityiskaupoista, mutta kiskurihintaan. Valtio on kyennyt kuitenkin mustasta pörssistä huolimatta takaamaan pienituloisille kansalaisille kohtuuhintaan oman jakelukunsa kautta jokapäiväisen leivän ja henkilökohtaisen hygienian ylläpitämiseen tarvittavat perustuotteet. Tästäkin huolimatta Helsingin Sanomissa ja YLE:n kanavilla maan vasemmistolaisista hallitusta on luonnehdittu julkisesti koko sen eliniän ajan saamattomaksi ja kelvottomaksi kansan nälkävyyden kiristäjäksi. Yhdysvaltalaisen Food First -järjestön (The Institute for Food and Development Policy) työntekijöiden **Christina Schiavonin** ja **William Camacaron** paikan päällä tekemän selvityksen mukaan Venezuelassa ei ole yleistä ruokapulaa, vaan ruokaa on runsaasti, mutta ongelman ytimenä on sen jakelu kansalaisille. Todellinen syy Venezuelan bolivaarisen tasavallan mustamaalaamiseen ja sen yhteiskunnallisten saavutusten mitätöimiseen on sen valitsema vaihtoehtoinen yhteiskunnallinen tie – 21. vuosisadan sosialismi. Kansainvälinen kapitalismi ei siedä oman tiensä kulkijoita.

Paikalliset ja kansalliset myyjät myyvät vihanneksia ja hedelmiä einekseen festareilla Caracasissa. Kansa on ottanut ruuan tuotantoa omiin käsiinsä. Ruuan tuotantoa alettiin uudistaa Chavezin aikana. Sitä ennen oli isoja plantaaseja, joissa tuotettiin tuotteita vientiin ja elintarvikkeet tuotiin ulkomailta.

sen naapurivaltioiden alkaessa myydä öljyään polkuhintaan. Raakaöljyn maailmanmarkkinahinnan romahduttaminen kohdistui tuhoisasti etenkin sellaisen suuren öljyntuottajamaan kansantalouteen, joka satsasi tulojaan kansalaistensa sosiaalihuoltoon, terveydenhoitoon, koulutukseen ja asuntorakentamiseen.

Venezuelan kriisissä on kysymys ruokapulan sijasta taistelusta yhteiskunnallisesta vallasta ja maan luonnonvarojen hallinnasta. Kannattaa pohtia, kuka hyötyy vallanvaihdosta, kenellä on tilaisuus toteuttaa se ja millä keinolla vallankaappausyritys toteutetaan. Öljyn hinnan ollessa alhainen hallituksen taloudellinen ja yhteiskunnallinen valta kapenee.

Bolivaariset maareformit

Vuoden 2001 maareformissa valtion omistamaa maata luovutettiin talonpojille ja maatalousosuuskunnille. Kansallisen maainstituutin (INTI) tehtävänä on valvoa maanjakoa ja sen käyttöä. Kansallisen maatalouden kehittämisinstituutin (INDER) vastuualueena on tekniikkaan ja infrastruktuuriin liittyvä apu. Venezuelan maatalousyhdistys (CVA) vastasi maataloustuotteiden markkinoinnista.

Vuonna 2003 Venezuelan hallitus kiihdytti maareformiprosessia käynnistämällä **Ezequiel Zamora -suunnitelman**. Ohjelman tavoitteena oli tukea kestävään kehitykseen perustuvaa maataloutta. Maanjaon periaatteina olivat tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus. Se kohdistettiin pienviljelijöille ja keskisuurille maataloustuottajille. Suunnitelma oli hallituksen avain maan ruokaomavaraisuuden saavuttamiselle, taloudelliselle itsenäisyydelle ja tuontitavaroista riippumattomuudelle. Hankkeen aikana v. 2003–04 jaettiin 1,5 miljoonaa hehtaaria maata 130 000

pientilallisten ja maattomien perheiden sekä osuustoimintatilojen käyttöön. Toimenpiteistä lasketaan hyötynneen yhteensä n. 650 000 kansalaista. Vuoden 2004 loppuun mennessä valtion maata oli jaettu jo yhteensä 2,2 miljoonaa hehtaaria. Perhekohtainen tilakoko asettui keskiarvoon 11,5 ha.

Vuoden 2005 maareformi nimettiin **Mission Zamoraksi**. Laki määritteli maatilojen maksimikooksi 5 000 ha, viljelemätön maa pantiin verolle, sekä suurtiloilta pakko-lunastettiin viljelemätöntä maata ja joutomaata pantiin uudelleenjaetavaksi. Pakkolunastukset korvattiin käypään markkinahintaan. Kansallinen maainstituutti myönsi kaikille halukkaille 18–25-vuotiaille venezuelalaisille väliaikaisen käyttöoikeuden omaan maapalstaan. Maanluovutus vahvistettiin lahjoituskirjalla (carta agraria), josta ilmeni uuden tilallisen maantarve sekä myös hänen motivaationsa työskennellä omalla maallaan. Tavoitteeksi otettiin kahden miljoonan lisähehtaarin jakaminen, joista yksityisiä maita oli 1,5 miljoonaa hehtaaria. Hallitus nimitti väliintulotoimikunnan tarkastamaan, että luovutetut maat ovat todella tuotannossa ja että ne ovat laillisesti hankittuja. Viljelijä sai laillisen omistusoikeuden hänelle luovutettuun maahan vasta kolmen tuotantovuoden jälkeen. Hänellä ei ole kuitenkaan tämän jälkeenkään oikeutta myydä maataan.

Lääkkeet ja elintarvikkeet ovat keskittyneet harvojen käsiin

Venezuelan elintarvikkeiden ja lääkkeiden kauppa on tällä hetkellä 20 yhtiön valvonnassa. Esimerkiksi Polar-yhtiö on vastuussa Venezuelan maatalousministeriön mukaan kahdeksasta kohteesta maan perusruokakorissa. Yhtiön osuus arepa-leivissä käytettävien esikypsytytettujen

maissijauhojen myynnistä on 62 %. Sitä, mitä kaivataan supermarketien hyllyiltä, ovat erityisen keskeisiä kohteita, kun taas muuta tavaraa on saatavilla runsaasti. Maidosta on puutetta, kun taas meijerituotteita kuten jogurttia ja juustoja on tarjolla riittävästi. Jokapäiväisiin arepoihin tarvittavasta maissijauhosta on puutetta, kun vastaavasti puuroihin käytettävää maissijauhoa löytyy kauppojen hyllyiltä. Kahvin saanti on tiukalla, mutta kaakaota ja teetä on tarjolla kaikille. Valmistaa kahvia on pulasta huolimatta myynnissä jokaisen kadun kulmassa ja kahviloissa. Katukaupassa on myös tarjolla arepoita.

Vallitseeko Venezuelassa nälänhätä?

YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) totesi v. 2015 Venezuelan hävittäneen yhteiskunnastaan lähes täysin nälän näkemisen. Samaan aikaan maa oli kansainvälisten delegaatioiden ja vaihtoehtoisten tiedotusvälineiden kohteena sen ruokaomavaraisuuskokeilun vuoksi, joka käsitti maareformin, ravinnon jakeluohjelman ja kansalaisten suoran osallistumisen ravinnontuotantojärjestelmään.

Valtion ruokajakeluketjun kautta kansalaiset voivat hankkia kohtuuhintaisia elintarvikkeita. Valtion ruokakauppaketuilla MERCAL:illa (päivittäistavara) ja PDVAL:illa (maito- ja lihatuotteet) oli v. 2015 myymälöitä 20 osavaltiossa. Niissä työskenteli 85 000 ihmistä. Myyntipisteitä kertyi yli 20 000. Niiden osuus maan elintarvikejakelusta oli 40 %. Valtion kaupoista voi ostaa elintarvikkeita puolet halvemmalla kuin yksityiskaupoista. Ne takaavat, että kaikki kansalaiset saavat ruokaa. Kauppaketit hankkivat peruselintarvikkeita paikallisilta maatiloilta ja osuuskunnilta.

Venezuelassa vahvistettiin osuuskuntalaki v. 2001. Osuuskunnat toimivat v. 2006 neljällä pääsektorilla: **1)** kaupat, hotellit ja ravintolat (31 %), **2)** kuljetus, varastointi ja viestintä (29 %), **3)** maatalous, metsästäys ja kalastus (18 %) ja **4)** tehdasteollisuus (8,3 %). Valtaosa osuuskunnista oli henkilökunniltaan pieniä yrityksiä. Vuonna 2013 maassa oli rekisteröity yhteensä 306 000 laillista osuuskuntaa. Kansallinen osuuskuntatoimisto (**SUNACOP**) hallinnoi niiden perustamista ja ra-

hoitusta. Osuuskunnissa työskenteli kaksi miljoonaa työntekijää. Heistä 200 000 henkilöä osallistui päätöksentekoon työpaikallaan. Osa osuuskunnista oli yhteiskunnan ja työntekijöiden yhteisomistuksessa. Osuuskunnat koetaan Venezuelassa tärkeänä vaihtoehtona kapitalistisille yksityisomistukseen perustuville yrityksille.

Christina Schiavonin ja William Camacaron arvion mukaan Venezuelassa ei ole puutetta elintarvikkeista ja muista päivittäin tarvittavista perustuotteista, joten maassa ei vallitse myöskään nälänhätä. Venezuelalaiset kuluttivat v. 2015 lopulla tilastojen mukaan ravintoa päivittäin keskimäärin 3 092 kcal, joka on reilusti yli FAO:n suosituksen 2 720 kcal/päivä. Heidän mukaansa Venezuela on laajasti omavarainen hedelmien, vihannesten ja juuresten suhteen, joita tuotetaan pienillä ja keskisuurilla maatiloilla. Näiden tuotteiden myynti tapahtuu hajautettujen verkostojen kautta katukaupassa kautta maan. Kasvava kysyntä yhdessä inflaation ja keinottelun kanssa nostavat elintarvikkeiden hintatasoa kaupoissa ja katukaupassa. Tästä kärsivät kaikki venezuelalaiset.

Miksi joistain tuotteista on pulaa?

Jakeluyhtiöiden kaksi pääargumenttia päivittäistavaroiden puutteeseen ovat:

1. Hallituksen sääntelemät hinnat tuotteiden saannin varmistamiseksi ovat liian alhaiset ja muodostavat näin esteen niiden jake-
lulle.
2. Öljyn hinnan romahtamisen vuoksi riittämättömiä dollareita saa vain välttämättömien perusmateriaalien tuontia varten.

Venezuelalainen ekonomisti ja Simon Bolívarin yliopiston professori Pasqualina Curcio testasi nämä väitteet tutkimalla maan nykyistä taloudellista tilannetta. Hänen mukaansa useita hyllyiltä puuttuvia tuotteita ei ole säännöstelty v. 2010 alkaen. Säännösteltyjen tuotteiden kohdalla useiden niiden hintojen on nostettu hallituksen toimesta useasti kauppiaiden kannustamiseksi, mutta tämä ei

Jatkuu sivulla 16

Kuvassa on jakelu- ja tuotantokomitean (CLAP) ruokapaketti, joita jaetaan koteihin kohtuuhintaan. Valtio korvaa ulkomaisia jakelu- ja valmistusketjuja, joille voittojen kerääminen kulkee ihmisten tarpeista huolehtimisen edellä. Ruokapaketti sisältää mm. riisiä, öljyä ja papuja.

Venäjällä äänestetään syyskuussa

Venäjällä on vaalikuume. Venäjän kommunistien Kamtsatkan alueen "Kamtsatkan Pravdan" vaalinumero on ilmestynyt.

Venäjän Federaation kommunistien puolue VFKP on asettanut 225 ehdokasta yhden edustajan vaalipiireissä ja 400 ehdokasta puoluelistoille. Puoluetta on arvosteltu vasemmalta laidalta siitä, että puoluelistan ehdokkaissa on 37 liikemies tai sellaisia, jotka ovat lähtöisin liike-elämästä.

Vaaleihin osallistuu myös todellisenä oppositiopuolueena esiintyvä Venäjän kommunistit. Se on vuonna 2009 VFKP:n nuorisoliiton pohjalle perustettu järjestö joka muutettiin puolueeksi vuonna 2012. Puheenjohtaja Maksim Surajkinin mukaan puolue asetti vaaleihin 225 ehdokasta yhden edustajan vaalipiireissä, mutta keskusvaalilautakunta hylkäsi seitsemän ehdokkuuden. Lisäksi puolue on asettanut lähes 400 ehdokasta puoluelistoille.

Surajkinin mielestä jopa puollet vasemmistolaisesti ajattelevista äänestäjistä on valmiita äänestämään vaihtoehdoisen kommunistipuolueen ehdokkaita. – Koko maassa meidän on mahdollista saada noin 15 prosenttia äänistä, Surajkin arvelee. Päävastustajikseen

Venäjällä järjestetään parlamentin alahuoneen Duuman vaalit 18. syyskuuta uuden vaalitavan mukaisesti. Duuman 450 edustajasta puolet tullaan valitsemaan puoluelistoilta ja puolet yhden edustajan vaalipiireistä. Venäjän Federaation keskusvaalilautakunnan ilmoituksen mukaan vaaleihin esitettiin 8071 ehdokasta 20 puolueesta. Ehdokkaiksi rekisteröitiin 6545, 14 puolueesta. Heistä puoluelistoilta valittavissa vaaleissa on ehdokkaana 4467 ehdokasta ja yhden edustajan vaalipiireissä 2078 ehdokasta.

hän näkee nykyiset valtapuolueet ja liberaalit.

Väärinkäytöksiä aluevaaleihin valmistautumisessa

Samana päivänä Duuman vaalien kanssa maassa järjestetään myös runsaasti alue- ja paikallisvaaleja. Venäjän yhtyneen työväenrintaman Rot Frontin edustajat ovat kertoneet väärinkäytöksistä aluevaaleihin valmistautumisessa. Esimerkiksi Tjumenin alueduuma lyhensi perustuslain vastaisesti parlamentin ulkopuolisten puolueiden tarvitsemien kannatusilmoitusten keräysaika. Tjumenin alueen Rot Frontin edustajat syyttävät paikallisdummaa kansalaisten perustuslaillisten oikeuksien rikkomisesta.

Kirovin alueen Rot Frontin mukaan aluevaalilautakunta on evännyt sen osallistumisen paikallisvaaleihin. Syyksi tähän on ilmoitettu kannatusilmoitusten suuri hylkäysprosentti niissä väitettyjen epäselvyyksien takia. Rot Frontin mielestä vallan saaminen vaalien kautta on vaikeaa, jopa mahdotonta. Mutta vaalikampanja on työväenpuolueelle puhujalava samoin kuin parlamentti, jos sinne saadaan yksikin edustaja. Porvarivalta pelkää tätä ja haluaa sen vuoksi estää Rot Frontin pääsyn vaaleihin.

Rot Front on rekisteröity puolueeksi vuonna 2012 ja sen tavoitteena on koota työläisiä todelliseen taisteluun etujensa puolesta liittäen yhteen edistyskellisiä järjestöjä ja riippumattomia ammattiliittoja. Si-

hen kuuluu muun muassa Venäjän kommunistinen työväenpuolue ja Venäjän kommunistinen nuorisoliitto (bolsekivit) ja sen keskuskomitean ensimmäinen sihteeri tällä hetkellä on Viktor Tjulkkin.

VFKP vaatii kansaa maan isännäksi ja taloudellisesti itsenäistä Venäjää

VFKP:n edustajakokous hyväksyi keuhalla "10 askelta kohti arvokasta elämää" -vaaliohjelman, jossa vaaditaan kansaa maan isännäksi ja taloudellisesti itsenäistä Venäjää. Puolue esittää öljy- ja kaasuteollisuuden, tärkeimpien pankkien, sähkövoimatalouden, rautateiden, posti- ja tietoliikennejärjestelmän ja tehtaiden kansallistamista. Puolueen mielestä tämä mahdollistaa suuren valtiollisen talussektorin luomisen ja lisää Venäjän riippumattomuutta ulkomaisesta pääomasta.

Nykyään ulkomaisten yritysten osuus metallintuotannossa, rautateillä ja sähkövoimatalouden koneenrakennuksessa ylittää jo 75 prosenttia. Ulkomaisen pääoman osuus maan taloudessa on kasvanut pakotteista huolimatta. Puolue esittää Venäjän eroa Maailman kauppajärjestö WTO:sta ja vaatii pankkijärjestelmän ja valuuttaoperaatioiden valtiollista valvontaa. Niistä on tullut valtion tuhoamisen ja kansalaisten riihtämisen välineitä. Jymmenessä vuodessa maa on menettänyt ulkomaille 40 triloonaa ruplaa villien valuuttaoperaatioiden seurauksena, se vastaa suuruudel-

Venäjän Kommunistien Pietarin Kirovin alueen rakennusopiskelijoiden organisoima vaalilaisuus

taan kolmea vuosibudjettia.

Puolueen mielestä Venäjä tarvitsee uusimpiin keksintöihin ja teknologiaan perustuvaa suurteollisuutta. Venäjän tiedeakatemian hävittämistä se kutsuu rikokseksi maan tulevaisuutta kohtaan ja vaatii näennäisuudistusten lopettamista sekä tieteellisen tutkimustyön rahoituksen parantamista. Bruttokansantuotteesta on ohjattava 7 prosenttia tieteeseen, koulutukseen ja terveydenhoitoon.

Venäjälle tuodaan nykyään puolet elintarvikkeista ulkomailta samaan aikaan kun kolmannes kynnöksistä kasvaa rikkaruohoa ja monet maatalouden alat ovat kriisissä. VFKP sanoo tilanteen vaarantavan kansallisen turvallisuuden ja vaatii suurmaatalouden uudelleen luomista maahan ja talonpoikien markkinoille pääsyä estävän jälleenmyyjien verkoston purkamista. Maataloudelle ja siihen liittyvälle teollisuudelle on suunnattava tukea 10 prosenttia federaation budjettimenoista ja tuettava aktiivisesti talonpoikaistalouksia ja luotava maahan suuria yhteistalouksia ja osuuskuntia. Alueiden liikeluotot on muutettava Venäjän Federaation budjetista maksettaviksi tuiksi ja subventioiksi.

Välttämättömyystuotteiden hinnat kontrolliin, verotusjärjestelmä remonttiin

Viime vuonna elintarvikkeiden hinnat nousivat Venäjällä yli 20 prosen-

tilla ja tästä syystä väestön reaalitytulot ovat laskeneet. Puolue vaatii välttämättömyystavaroiden, sähkön, polttoainien ja lääkkeiden hintojen valtion valvontaan. Asumismenot eivät saa ylittää 10 prosenttia perheen menoista.

Venäjällä muodostunut nurinkurinen verotusjärjestelmä palvelee ökyrikkaita ja virkamiehiä. VFKP esittää arvonlisäveron

asteittaista poistamista, koska se nostaa kotimaisten tuotteiden hintoja ja heikentää niiden hintakilpailukykyä ja lisää inflaatiota. Tällaista veroa ei ollut Neuvostoliitossa, puolue muistuttaa. Tarvitaan progressiivista tuloveroa. Vähätlolisilta sitä voidaan alentaa ja kaikkien köyhimmiltä poistaa kokonaan. Puolue vaatii alkoholijuomien tuotannon ja kaupan valtionmonopolia, tämä toisi valtion budjettiin yli 3 triloonaa ruplaa lisää rahaa vuosittain.

Lisäksi ohjelmassa kiinnitetään huomio tasokkaan koulutuksen ja ensimmäisen työpaikan takaamiseen nuorille, valtiollisen asutustuotanto- ja remonttijärjestelmän käyttöönottoon, riittävään maanpuolustukseen, rikollisuuden ja korruption kitkemiseen ja kulttuurin kehittämiseen.

Venäjän kommunistien vastaavan ohjelman nimi on "10 stalinilaista iskua kapitalismia ja amerikkalaista imperialismia vastaan". Ohjelma on samansisältöinen VFKP:n ohjelman kanssa ja erot ovat pääasiassa retorisia. Nostetakoon siitä kuitenkin esille puolueen vaatimus uudesta työlaista, joka takaisi kansalaisten oikeuden rehelliseen työhön, riittävään palkkaan, palkalliseen lomaan ja vuosittaisiin terveystarkastuksiin. Puolue vaatii 70 000 ruplan minimipalkkaa ja 40 000 euron työeläkettä vuosittaisella indeksikorotuksella.

Asko Julkunen

Venezuelassa ei näännytä nälkään ...

Jatkoa sivulta 15

ole johtanut niiden saatavuuden kasvuun. Elintarvikepula alkoi vasta v. 2013 eli jo ennen öljyn hinnan romahtamista. Kerran jopa öljyn hinnan pudotessa ja dollarin saannin vähetessä hallitus ensisijaisesti dollarin käytön elintarvikkeiden tuontiin. Venezuelan suurimmat elintarvikeyhtiöt ovat pysyneet vakaina. Ne ovat jopa laajentuneet. Professori Curcio havaitsi jopa vastaavuuksia elintarvikepulan jäätävyyden ja poliittisesti tärkeiden tapahtumien kuten vaalien kanssa.

Voisiko olla niin, että pulat olisivatkin tehtaittuja? Useat ruokaomavaraisuusaktivistit näkevät, ettei ole mikään sattuma, että maan suurin ruokajätti Empresas Polar SA on itse vastuussa hyllyjensä tyhjistä paikoista. Yhtiön menestystuotteita ovat mm. Polar-oluet, virvoitusjuomat, maissijauhot, pastat, ketsuppi, majoneesi ja saippua. Sen toimitusjohtaja on tunnettu oikeisto-opposition edustaja **Lorenzo Mendoza**.

Kuinka bolivaarinen hallitus turvaa kansan hyvinvoinnin?

Venezuelan hallitus ja sitä tukevat kansalaisyhteisöt (yhteisöneuvostot ja kommuunit) ottavat nykyisen poliittisen tilanteen vakavasti. Venezuelaan on perustettu viime kuukausien aikana maankattavasti CLAP-komiteita. Ne ovat paikallisia jakelu- ja tuotantokomiteoita, jotka toimittavat peruselintarvikkeita koteihin kohtuuhintaan. Ne toimivat yhteistyössä ruohonjuuritason organisaatioiden ja hallituksen kanssa luodakseen vaihtoehtoisen elintarvikkeiden jakelujärjestelmän maan 24 osavaltioon. Niiden toiminnalla on kaksi tarkoitusta. Ensinnäkin ne taistelevat keinoteltua ja elintarvikepulia vastaan toimittamalla elintarvikkeita suoraan ilman välikäsiä kansalaisille. Toiseksi hallitus hankkii tuotteita suoraan sekä yksityis- että valtionyrityksistä, jotka CLAP-komiteat jakavat taloilta yhteisön väestölaskennan perustalta.

Hanke näyttää Christina Schiavonin ja William Camacaron mielestä väliaikaiselta hätäratkaisulta ns. elintarvikepulaan. Se aut-

taa haavoittumislaitteita viidesosa kansasta. Pitemmällä aikavälillä CLAP-toiminta johtaa paikalliseen elintarviketuotantoon ja -jalostukseen. Samanaikaisesti tähtäimessä on myös kaupunkialueiden maatalouden kehittäminen Urbaanimaa-talouden ministeriön tukemana. Parhaillaan on meneillään 100-päiväinen istutuskampanja, johon liittyy 29 000 tuotantopals-tan perustaminen ympäri maata tuottamaan paikallisesti tuoretuotteita kuten kananmunia, kalaa ja eläinproteiineja. Näitä pyrkimyksiä täydennetään lisäksi maaseudun uudistetulla tuotannolla.

Bolivaarisen Venezuelan tulevaisuus on yhteisöneuvostoissa

Vuonna 2006 Venezuelan vallankumousprosessia aikaisemmin menestyksellä puolustaneet bolivaariset piirit korvattiin 16 000 yhteisöneuvostolla. Yhteisöneuvostot ovat bolivaarisen sosialismin vallan- ja vastuunjaon perusyksiköitä. Ne ovat 150–400 perheen muodostamia paikallisuusneuvostoja. Ne vastaavat asuinalueensa kehityshankkeista. Valtion rahoittamat projektit kohdistuvat kunnallistekniikkaan, maa-

talouteen, asumiseen, koulutukseen, terveydenhoitoon, kulttuuriin, urheiluun ja sosiaalisiin ongelmiin.

Vuonna 2014 Venezuelassa oli yli 40 000 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöeliminä 778 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valittiin paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuului- vat laajempien projektien rahoitus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaalisiin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Kommuunit perustettiin presidentti **Nicolas Maduron** toimesta. Niiden pitäisi kattaa v. 2019 68 % maan väestöstä. Ne ovat bolivaarisen sosialismin peruspilareita etenkin maaseudulla. Tavoitteena on vuorovaikutukseen perustuvan yhteistyön saavuttaminen kommuunien puheenjohtajien ja paikallishallinnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa.

Vallankumous on vietävä loppuun

Presidentti **Hugo Chávez** siteerasi usein **Rosa Luxemburgin** ajatuksia. Tämä ilmaisi kirjassaan "Reformismi vai vallankumous?" mm. seuraavia

viisaita mietteitä:

"Niin kauan kuin on ollut olemassa luokkayhteiskuntia ja luokkataistelua on ollut niiden historian olennaisin sisältö, niin kauan on poliittisen vallan valtaaminen ollut kaikkien nousevien luokkien päämäärä ja samalla myös kunkin historiallisen vaiheen lähtökohta ja päätepiste."

"Siksi se, joka puhuu laillisen uudistuksen puolesta poliittisen vallan valtaamisen ja järjestelmän kumoamisen sijasta ja vastakohtana, ei itse asiassa valitse rauhallista, varmaa, hitaampaa tietä samaan päämäärään, vaan sen sijaan toisen päämäärän, nimittäin uuden yhteiskuntajärjestyksen sijasta pelkästään epäolennaisia muutoksia vanhassa."

Matti Laitinen

Lähteet: Special report: Hunger in Venezuela? A look beyond the spin: Christina Schiavoni ja William Camacaro, Venezuelanalisis 14.7.2016; Matti Laitisen omat Venezuela-artikkelit v. 2001–2016; Ewan Robertson 23.9.2013, Lucas Koerner 10.8.2016, Venezuealanalys.

Erdogan-ystävyyden uusi kierre

Venäläiset eivät luota Erdoganiin

Erdogan korosti myöskin, että Ankara arvostaa suuresti sitä tosiasiaa, että Venäjän johto ilmoitti ensimmäisenä solidaarisuudestaan Erdoganille epäonnistuneen sotilasvallankaappausyrityksen johdosta. Spekuloiden tällä uutisella Putinia myötäilevä lehdistö alkoi välittömästi liioitella myyttejä siitä, että Venäjä muka pelasti Erdoganin hengen varoittamalla häntä hänen vastaisesta vallankaappausyrityksestä.

Kädyt neuvottelut ja konsultaatiot ovat tuottaneet tulosta. On jo poistettu kielto venäläisten turistien järjestäytyneelle matkailulle Turkkiin, on sovittu periaatteellisesti eräiden turkkilaistavaroiden vientikiellon kumoamisesta Venäjälle yms. Käydään keskusteluja Venäjän ja Turkin välisen maakaasujohdon ja ydinvoimallisen rakennustöiden jatkamisesta.

Venäjän ulkopoliitiikan jyrkkiin käänteisiin tottunut väestö ei ole osoittanut erikoisempaa haltiotuneisuuttaan tapahtumien nykyisestä muutoksesta. Internetin reaktioista päätellen melko suuri määrä venäläisistä ei luota Erdoganiin, jota vielä eilen virallinen propaganda (osittain myös aiheellisesti) haukkui helvetin sikiöksi.

Erdogan ei ole antautunut

Tästä huolimatta Putinin trollit toistavat rohkeasti ajatusta siitä, että heidän johtajansa onnistuu jälleen huiputtamaan kaikkia. He selittävät samoin, miksi Erdogan myös taipui (suora lainaus). Selityksiä esitetään vaikka minkälaisia - täysin järkipöyryistä (Erdogan oli kuulemma joutunut ulkopoliittiseen paitsioon, hänen selvä islamistien tukisuunnitelma epäonnistui ja hänen oli peräännyttävä) aina täysin perättömiin väitteisiin (Erdogan muka oli vakuutunut EU:n hajoamisen väistämättömyydestä! ja tajusi tietenkin, että ei ole olemassa muuta vaihtoehtoa kuin orientoitua Venäjän suuntaan).

Kaikesta tästä voitaisiin keskustella, ellei olisi eräs mutta - Erdogan ei ole taipunut eikä antautunut. Hän ei ole pyytänyt anteeksi Pu-

Venäjän viranomaiset kertoivat kesäkuun lopulla Turkin presidentin Erdoganin lähettäneen Putinille kirjeen, jossa hän esitti anteeksipyyntönsä marraskuun välikohtauksesta alasammutun venäläislentokoneen vuoksi, sekä esitti toiveen kahdenkeskisten suhteiden palauttamisesta entiselle tasolle. Heti kohta kyseiset herrat kävivät puhelinkeskustelun, jonka jälkeen Putin antoi toimeksiannon Turkin vastaisten sanktioiden peruuttamisesta. Elokuussa herrat tapasivat henkilökohtaisesti ja tapaamisessa Erdogan nimitti Putinia ”rakkaaksi ystäväkseen”.

tinilta, vaan on esittänyt ainoastaan välittelynä (suora käännös turkista - ”vahinko, että näin kävi”) sanomalla uudestaan, että turkkilaiset muka eivät tienneet sen olleen venäläisen lentokone, koska siinä tapauksessa eivät olisi ampuneet sitä alas. Erdogan pyysi anteeksi vain tuhoutuneen koneen lentäjän omaisilta, mutta ei henkilökohtaisesti toteamalla vain ”antakaa meille anteeksi”.

Tämän ajatuksen turkkilaiset johtajat ovat toistaneet jo monta kertaa ja erilaisissa versioissa, kun tajusivat muutaman päivän kulluttua välikohtauksen jälkeen, että eivät saa NATO:lta tukea ja alkoivat väittää, että oli tapahtunut traaginen yhteensattuma eivätkä he ole tahtoneet, eivätkä tahdo pilata suhteitaan Venäjään.

Sanktiopäätöksen spontaani peruutus

Aikanaan herra Putin muotoili ehdot sovinnolle Turkin kanssa - Turkin on pyydettävä virallisesti anteeksi, maksettava hyvitys tuhoutuneen lentäjän omaisille sekä korvaus alasammutusta lentokoneesta ja viimein vedettävä aseistetut joukkonsa Syyrian alueelta. Kuten olemme jo todenneet, Ankara ei ole esittänyt anteeksipyyntöään selkkauksesta. Korvausta koneesta, josta muka alettiin puhua heti anteeksipyyntönsä jälkeen, Turkin viranomaiset viime kädessä kieltäytyivät maksamasta. Aseistettujen joukkojen vetämisestä Syyrian alueelta ei ole edes keskusteltu. On vain luvattu maksaa hyvitys tuhoutuneen lentäjän omaisille, josta nämä ovat kuitenkin kiireen vilkkaa kieltäytyneet.

Kokonaisuudessaan Putinin asettamista ehdoista on täytetty vain yksi eikä sekään mikään oleellisin. Ja missä viipyy se Erdoganin ”taipuminen”? Tosiasiaa nykyinen sovinto ei liity mitenkään Turkin johdon asennemuutokseen. Venäjän johto päätti vain yllättäen tarkastella

asiaa toisesta näkökulmasta. Spontaanisti tehty sanktiopäätös vedettiin yhtä spontaanista pois.

Turkinvastaiset sanktiot kurittivat liiaksi Venäjää

Voidaan tietenkin aprikoida, mistä syystä Kreml toimi juuri tällä tavoin, mutta kaikki tämä muistuttaa enustamista kahvinporoilla. Venäjän johdollahän ei ole olemassa mitään ulkopoliittista strategiaa ja päätökset tehdään vain hetkellisten mielteiden perusteella. Tällä tavalla lähdettiin liikkeelle uudesta tilanteesta ja tässä yhteydessä kiinnittäisin huomiotanne kahteen asiaan.

Ensiksi se, että tehty virhe voidaan ja tulee korjata. Ja Turkin vastaisia sanktioita siinä mittasuhteessa kun ne hyväksyttiin, voidaan luokitella virheeksi. Onneksi nämä sanktiot eivät olleet niin harkitsemattomia kuin EU:n ja muiden vastaiset vastasanktiot, jotka muuten eivät iskenneet ensisijaisesti venäläisvihaajia vastaan. Vastaavasti myös turkinvastaisen sanktioiden tuottama vahinko Venäjän taloudelle ei ollut suuri, mutta se oli kuitenkin.

Alasammutun lentokoneen jälkeen ei tietenkään voitu teeskennellä, ettei mitään olisi tapahtunut. Kuten olen jo todennut mainittuina päivinä sanktioita tarvittiin, mutta ne eivät saaneet aiheuttaa vahinkoa Venäjän eduille. Valitettavasti pääsi tapahtumaan juuri näin.

Nyt, kun suhteet ovat palautusmassa ennalleen, ei saa tehdä toista äärimmäistä virhettä eli palauttaa perusteettomasti kaikki entiset yhteistyömuodot. Kuten olen jo monta kertaa toistanut, Erdogan ei ole koskaan ollut eikä tule olemaan Venäjän ystävä.

Uskonnolliset fanaatikot eivät ole yhteistyökumppaneitamme

Niin, tänään hän on paljon suostuvaisempi, koska hän on joutunut to-

della kinkkiseen tilanteeseen oman toimintansa tuloksena. Puhumattaakaan suhteiden pilaamisesta USAn ja EU:n kanssa hänen hyvin vakavana ongelmana on Venäjällä kielletty ISIS.

Tässä Erdogan on toistamassa amerikkalaisten tekemää vanhaa virhettä, jotka ensin neuvostovastaisten mielialojen vaikutuksesta näyttelivät tärkeätä osaa Al Gaidan perustamisessa ja myöhemmin jouituivat itse sen uhriksi. Sama on tapahtunut myös Erdoganille, joka erilaisten mutta ennen kaikkea uskonnollisten syiden vaikutuksesta omakäisesti perusti ISISin, joka nyt on poistunut hänen valvonnastaan ja käy terroristista taistelua Turkin valtiota vastaan.

Uskonnollisia fanaatikkoja on mahdotonta kauan ja tiiviisti valvoa riippumatta siitä, että itse kuuluisi heidän joukkoonsa. Heidän kanssaan on mahdotonta olla rehellisessä yhteistyössä. Paitsi oman lahkonsa jäseniä kaikki muut ovat heille uskottomia, joita voidaan ja myös pitää pettää. Olen jo maininnut Al Qaidasta ja ISISistä, mutta myös itse Erdogan ei ole mikään synnityn pulmunen. Ilmeisesti hän ei ole täydellinen uskonnollinen fanaatikko, mutta asianomaisen suhteen elementtejä on hänessä havaittavissa jopa nytkin. Riittänee mainita, kun Turkin edustajat ensin sanovat, että Turkki maksaa hyvityksen alasammutusta lentokoneesta, mutta jo seuraavana päivänä lupovat lupauksestaan. Ensin lupasivat sijoittaa venäläisiä lentokoneita ilmavoimien Indirlikin tukikohtaan, mutta sitten heti selittivät, että se oli väärinkäsitys.

Epäedulliset sopimukset tulee arvioida uudelleen

Erdoganin suhteen on oltava tarkkana, eikä saa varmasti suostua suhteiden palauttamisen nimissä mihinkään taloudellisiin etuoikeuksiin, joita ehdotetaan vilpittömille ystäville ja liittolaisille. Suhteiden palauttaminen äskeisen riidan jälkeen saattaa vaatia Venäjälle selvästi epäedullisten sopimusten uudelleenarviointia. Olisi päättäväisesti uudelleenarvioitavia ehdot ydinvoimallan rakentamiseksi, jotka ovat Venäjälle kerrassaan orjuuttavat. Myös Venäjän ja Turkin välinen maakaasujohdo, joka on jo alustavasti Venäjälle vähemmän edullinen verrattuna ”monarkin oikusta” torpattuun Eteläiseen kaasujohdossa, kannattaa arvioida kolmasti.

Valitettavasti syntyy vaikutelma, että tästä kaikesta ei tule yhtään mitään. Pyrkimyksessään löytää ulospääsy poliittisesta ahdingosta, Venäjän johto on valmis toistamaan uudestaan saman virheen. Mutta Turkki joko yliarvioi tai ni-

Sergei Skvortsov

menomaisesti oikein arvioi venäläis-turkkilaisten suhteiden palauttamisen merkityksen Putinille ja yrittää nyt tiukentaa kantaansa. Esimerkiksi Erdogan sanoi hiljattain, että muka suuren ystävyyyden nimissä Turkki on valmis maksamaan itse puolet kuluista, jotka liittyvät Venäjän ja Turkin välisen kaasujohdon sen osan rakentamiseen, joka tulee kulkemaan sen alueella. Mutta ongelmana onkin se, että entisen sopimuksen mukaan Turkin osapuoli on velvollinen maksamaan koko summan sataprosenttisesti. Sellainen on ”ystävyyden” ja selästä on ”antautuminen”!

Turkilla ei ole uutta suuntaa

Luulen, että ne ovat väärässä, jotka täysin vakavasti alkoivat puhua Turkin uudesta suunnasta Venäjään, Turkin eroamisesta NATOsta yms. Turkilla ei ole mitään erikoisempia ristiriitoja NATOn kanssa ja yleensä Turkin siirtyminen Venäjän puolelle (jos Venäjää ja NATOa voidaan yleensä pitää todellisina kilpailijoina), joka on NATOa huomattavasti heikompi sekä sotilaallisesti että taloudellisesti, ei ole Turkille edullista.

Toistaiseksi Erdoganin kaikki keskustelut ystävyysten Venäjän kanssa muistuttavat yhä enemmän yrityksiä kiristää USAta ja EUta. Todellisuudessa venäläis-turkkilaiset suhteet eivät ole vielä saavuttaneet sitä tasoa, jolla ne olivat ennen venäläiskoneen alas ampumisen välikohtausta. Ei saa myöskään unohtaa jatkuvia vakavia erimielisyyksiä Syyrian kysymyksestä, kun Turkin viranomaiset tukevat edelleenkin Asadia vastustavia maltillisia islamisteja.

Venäjän tulisi laatia ulkopoliittinen strategia

Eriskummalliset törmäilyt Turkin suhteen korostavat vielä kerran sitä, että Venäjän johdon olisi jo korkea aika laatia viimein ulkopoliittinen strategiansa ja noudattaa sitä ehdottomasti, minimoimalla samaan aikaan kaikki extempore-toimensa. Jatkuvat poukkoilut laidasta laitaan ärsyttävät jo muitakin kuin vain ulkomaisia yhteistyökumppaneita ja virallinen propaganda ampuu kovilla vakuuttamalla yllättyneitä maanmiehiään siitä, että ”Putin huiputti jälleen kaikkia”. Sitä paitsi on päivän selvää, että se, jolla on joka asiassa oma strategiansa, saa valtavan etumatkan verrattuna siihen, joka vain yksinkertaisesti reagoi päiväkohtaisiin ongelmiin.

Sergei Skvortsov NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri 21.08.2016

-toimituksen väliotsikointi-

Niille, jotka fanittavat Trumpia

USA:n vaaleissa on realistiset mahdollisuudet omaavien ehdokkaiden osalta vain huonoja vaihtoehtoja. USA:n kansa häviää joka tapauksessa. Koska monet tapahtumia seuranneet ovat hurautaneet Donald Trumpin kannattajaksi, niin esitämme heille tässä pari kommenttia.

Trump on kuulemma lopettamassa käynnissä olevan uuden kylmän sodan. Jos on tarkasti kuunnellut Trumpin lausuntoja, niin hän on itse asiassa vaatinut Naton (=USA:n) painopisteen siirtämistä nykyisestä toiminnasta terrorismin vastaiseen sotaan. Mitä on sitten terrorismin vastainen sota USA:n näkökulmasta? Ensimmäisen sellaisen julisti Reaganin hallinto 1980-luvulla. Se merkitsi armoitonta sodankäyntiä Latinalaisen Amerikan demokraattista ja vasemmistolaisista kehitystä vastaan. Se merkitsi siellä vaalien sabotointia, pelottelukampanjoita sekä ihan oikeata sodankäyntiä. Toisen terro-

rismin vastaisen sodan julisti George W. Bush syyskuun 11. iskujen jälkeen. Se merkitsi hyökkäystä Afganistaniin sekä valheellisin perustein aloitettua tuhoisaa hyökkäystä Irakiin v. 2003. Onko nyt siis kolmannen terrorismin vastaisen sodan aika, jonka julistaa mahdollinen presidentti Donald Trump? Kaikki mainitut kolme presidenttiä ovat muuten republikaanisesta puolueesta.

Trump on hyökännyt muslimia vastaan ja vaatinut heidän pääsyn estämistä Yhdysvaltoihin. Hän on ilmoittanut muurin rakentamisesta Meksikon rajalle - Meksikon kustannuksella. Sisäpolitiikassa Trump on mm. luvannut lakkauttaa Obamacaren (terveydenhuoltouudistus), erään Barack Obaman harvalukuisista myönteisiksi laskettavista saavutuksista, mikäli tulee valituksi.

Republikaanit vastustivat Obamacarea, koska se oli heidän mukaansa ”sosialismia”. Tuo kuvastaa USA:n toivotonta sisäpoliittista tilannetta. Republikaanit eivät ole

ajaneet sosiaalisesti oikeudenmukaista uudistusta itse. Vastustaessaan Obamaa he kannattivat entisen todella epäoikeudenmukaisen systeemin jatkamista.

Ei USA mihinkään vetäytyä maailmalta, mikäli Trump tulee valituksi. Toistasataa sotilas-tukikohtaa ympäri maailmaa ja valtavat bisnes-intressit estävät tällaisen mahdollisuuden. Eivät USA:n kapitalistit sitä hyväksyisi. Todennäköisesti mikään ei muutuisi Trumpin valinnan myötä - aivan kuten ei muuttunut Obamankaan valinnan myötä. Muutosta ei ole luvassa niin kauan kuin kaksi pääpuoluetta dominoivat USA:n politiikassa. Muutos USA:ssakin voi tapahtua vain laajan kapitalismin vastaisen joukkoliikkeen kautta.

Ehdolla USA:n vaaleissa on myös pienen Workers World -puolueen Monica Moorehead. Käsi pystyyyn, kuka tiesi asiasta? (**KÄ/toim.**)

Väärä kohde

Vallankaappausyritys vaaleilla valittua presidenttiä kohtaan Turkissa on laajalti tuomittu.

Timo Soinikin katolisena ministerinä anonee paavilta Erdoganin pyhimyksi julistamista. Ukrainassa han presidentin syrjäyttäminen oli

demokratian riemuvoitto, kun taas epäonnistuneet yritykset syrjäyttää väkivalloin Valko-Venäjän presidentti ovat aiheuttaneet monessa maassa miltei maansurun.

Pauli Eskelinen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Johdonmukaisuutta pakotteisiin

Krimin valtauksessa käytetään useita nimityksiä. Mikä niistä on se oikea, ei ole minun määrittävissä. Itse käytän nimitystä alueen palaaminen emovaltion huomaan. Liittyminen Venäjään tapahtui ilman verenvuodatusta ja äänestäen. Kyseessä oli lähinnä Jämsänkoskellakin käyneen Nikita Sergejevitsin virheen korjaaminen.

EU ja Yhdysvallat eivät luonnollisesti hyväksyneet vaalin tulosta, eihän se ollut heille mieluinen ja siksi se oli väärä vaalitulokset. EU ja Yhdysvallat asettivat Venäjälle erilaisia pakotteita ja Venäjä vuorostaan vastapakotteita. Nämä ovat olleet voimassa pari vuotta, eikä Venäjän talous ole romahtanut, vaikka Yle siitä toivottaa joka päivä. Pienen Suomenkin pitää olla pakotteissa mukana,

koska meillä ei ole itsenäistä ulko- eikä muutakaan politiikkaa. Etenkin Suomen maatalous kärsii pakotteista, eikä osattomaksi ole jäänyt teollisuuskantaan.

Presidentti Putin ilmoitti selväsanaisesti, ettei Krimistä neuvotella koskaan. Jatkuvatko pakotteet siis hamaan tulevaisuuteen? En usko, koska Euroopan maanviljelijät sekä teollisuuslaitoksetkin kärsivät niin suuria tappioita, etteivät ne enää kauan suostu moiseen. Ymmärrän EU:lla olevan tarvetta kasvojen pelastamiseen, mutta sen voisi tehdä asettamalla pakotteita kaikille miehittäjille ja rajojen siirtäjille. Kuten osaa Kyprosta miehittävälle Turkille, Länsirantaa ja Golanin miehittävälle Israelille, Kuubassa Guantanamon lomakeskusta pitävälle Yhdysvalloille jne.

Läntistä demokratiaa olen aina ihmetellyt, etenkin sitä kuinka maailmassa voi olla hyviä ja huonoja pahiksia. Saddam Hussein ja Muammar Gaddafi olivat hyviä pahiksia niin kauan kun he eivät alkaneet esittää omia mielipiteitään ja suunnitelmiaan. Kun he tähän kardinaalivirheeseen sortuivat, alkoikin aseman- ja hengenlähtölaskenta.

Demokratian vienti kehitysmaihin ei tule koskaan onnistumaan ohjuksilla ja lentopommeilla. Sitä kuitenkin yritetään toistuvasti, koska amerikkalainen aseteollisuus tarvitsee sotia, mellakoita ja aseitten ostajia. Ydinsodalta maailman pelastaa tietoisuus, ettei sen jälkeen ole Amerikan aseitten ostajia tyrkyllä.

**Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsä/ Jämsänkoski**

Rauhanpuolustajia

Porvarilliset tiedotusvälineet eivät juuri perustele uutisiaan ja lukijalle jää tehtäväksi itse selvittää, mitä uutisissältö oikeastaan tarkoittaa.

Otetaan esimerkiksi rauha. Lenin kirjoitti dekreetissä lähes sata vuotta sitten, että rauha tarkoittaa rauhanomaista rinnakkaineloa. Stalin täsmensi määritelmää, että sosialismissa luokkataistelu kiihtyy. Siis sosialismi pitää myös rakentaa eikä vain julistaa. Onko kukaan soveltanut rauhanomaista rinnakkaineloa käytännössä? Mielestäni sen puolesta oli kommunikoinnissa aikoinaan maininta, että ”keskusteltiin molempia osapuolia koskevista kysymyksistä”.

Nyky-Suomen edustajat kertovat keskusteleveransa venäläisten kanssa EU:ia kiinnostavista kysymyksistä. Jyri Häkämies täsmensi määritelmän, että hänellä on vain yksi probleema Venäjä, Venäjä, Venäjä, mutta totesi kuitenkin samalla, että Venäjä ei ole suurvalta. Lienee tarkoittanut, että venäläisillä ei ole sananvuoroa. Hän esitti myös, että olisi lahjoitettu vanhempi vuosikerta rynnäkkökivääreitä

Afganistanin haamuarmeijalle, joka huomattavalla osin on vain paperilla. Kuitenkin niitä olisi voinut sitten myydä eteenpäin.

Timo Soini kuten muutkin kellokkaat sanovat, että Suomen tulee olla mukana, missä päätöksiä tehdään. Hän ei eikä kukaan muukaan ole sanonut, että ei pidä istua ”siellä, missä pilkkajaajat istuvat”. Esimerkkinä voi mainita Waffen SS, siellä oli suomalaisia ainakin 2 000 miestä. Englantilainen kirjailija, joka kirjoitti kirjan ”Venäjä sodassa”, haastatteli valkovenäläistä mummoa, jonka mukaan suomalaiset SS-miehet olivat kaikkein raaimpia. Oliko siinä kysymys siitä, että suomalaiset olivat vaikuttamassa päätösten tekoon? Kuitenkin porvarillisten tiedotusvälineiden mukaan Waffen SS oli suurin rauhanjärjestö, jossa jäseniä lienee ollut 700 000.

Aivopesu oli tehokasta. Tietooni ei ole tullut kuin neljä suomalaista, jotka pettivät Hitlerille tekemänsä valan. Heidän nimensä on Varsovan Gestapon vankilan kuoleman sellissä. Minulle tunnetuin SS-mies oli ”rauhanasiantuntija” kenraali Lauri L. Koho. Hän sanoi 1955 varusmiehille, että Suomen asioita

ei saada kuntoon, jos ei oteta pitkiä seinältä ja marssita kaupungille. Silloin oli amiraali Videla syössyt Peronin vallasta Argentiinassa. Yksi Jehovan todistaja, joka oli ollut Karvian varavankilassa, kertoi, että vankeja perustettiin 1936 sotilaskarkureita ja kommunisteja varten. Hän mainitsi, että entinen sotaministeri Pentti olisi ollut mukana SS:ssä.

Ruotsalainen SS-mies kertoi televisiossa, että Hitler oli vasemmostajohtaja ja EU ajaa samaa linjaa tänäkin päivänä. Tietysti EU on uudelleen päivitetty Hitlerin Eurooppa.

Suomen historia on monelle tuntematon, erikoisesti Suomen itsenäistyminen. Tampereen puoluekokouksessa 1905 esitti kiviyö-mies Pietikäinen puoluetoverinsa kanssa Suomen työläisten kantana vaatimuksen Suomen itsenäisyydestä Leninille. Hän myönsi jo silloin itsenäisyyden Suomen tasavallalle. Siis juridisesti ”itsenäisyys” on EU-liitännän myötä laitton. Minä kuten muutkin isänmaalliset ihmiset vaadin Suomen itsenäisyyden palauttamista.

**Wäinö Pietikäinen
Sodan ja fasismin vastainen työry:n jäsen**

Vaaleanpunaista

Osallistuin 2-3.7. kuluvaan vuot-ta Kaavin Luikonlahdessa SKP:n Joensuun ja Kuopion piirijärjestöjen perinteisille kesäpäiville. Nä-mä kesäpäivät kuten talvisin lisalmen työväentalolla järjestettävät Kansantaloutta tasan kaikille -tilaisuudet ovat väritään hennon vaaleanpunaista.

Kaavin tilaisuudessa neljä naista kertoi, miten nykyinen hallitus kurittaa naisia ja lapsia. Seuraavana aamuna keskustelimme reilun tunnin SKP:n puolueohjelman uudistamisesta. Oli surkuhupaisaa kuunnella samoja naisia, jotka koko edellisen päivän kertoivat kokemuksiin porvarihallituksen heihin kohdistamasta väkivallasta. Kun puolueohjelma keskustelussa sanoin ruman sanan väkivaltainen vallankumous, nousi äläkä: Ei väkivaltaa! Eikö sitten porvarihallituksen työväenluokan naisiin ja lapsiin kohdistama taloudellinen ja muu sorto ole väkivaltaa heitä kohtaan. Näitä keskusteluja kuunnellussa tulee mieleen Karl Marxin kirjoitus ”Luokkataistelut Ranskassa vuosia 1848 – 1850”

”Päänsiokseen nuori tasaval-

Sananparsia ja virsiä

Suomenkieli on monilla tavoin rikasta ja kaunista. Sananparsissa on viisautta vuosien ja vuosikymmentenkin takaa. Sananparret ovat edelleen ajankohtaisia, mutta eivät ole opettaneet mitään ainakaan eräille poliitikoille ja kenraaleille.

Venäjän suuntaan uhotaan aitoon 1930-luvun malliin. Tulisivatko Villin Lännen ratsumiehet apuun tiukan paikan tullen? Sitä epäilen. Nyt paljastui jo vuosisatoja sitten tiedetyn Suomen kurjuus vuonna 2016. Eräs ystäväni antoi vihjeen tutkia vanhan virsikirjan virsi numero 440. Sitten vaan oitis etsimään arkistosta mumovainaan virsikirja, joka on painettu Helsingissä 1941. Virsirunoilija on ollut ruotsalainen Haqvin Spegel, joka on elänyt 1645-1714.

Kaikki säkeistöt ovat asiaa, mutta lainaan tähän ensimmäisen ja toisen säkeistön: Jo vääryys vallan

ta katsoi sen, ettei se ketään pelotaisi, vaan olisi ennemminkin itse alituisen pelon vallassa ja pehmeällä myöntävyisyydellä ja vastarinnattomuudella turvaksi olemassaolonsa ja tekisi vastustajansa aseettomaksi.” Työväenluokan johdolla toteutettava sosialistinen vallankumous on väkivaltaa porvariluokan etuoikeutettua osaa kohtaan. Valta ei vaihdu porvarillisten lakien mukaan vaaleissa äänestämällä. Valta vaihtuu vain joukkovoimalla. Väkivallan muoto riippuu voimasuhteista.

On kuvaavaa mihin tilaan eurooppalaiset kommunistiset puolueet ovat itsensä saattaneet mielistellessään porvaristoa. Porvaristo ei edes hyökkää niitä vastaan tiedotusvälineissään. Ne ovat täysin harmittomia porvariston kannalta. Mutta porvariston ideologit eivät suotta parjaa Stalinia ja hänen johdollaan suurvallaksi luotua Neuvostoliittoa. Se oli vaarallinen kilpailija kapitalismille. Parjaus on ennakkoivaa edunvalvontaa mahdollisten tulevien vallankumousten varalta.

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti**

saapi, Se huutaa taivaaseen. Se turmaa ennustaapi, Vie kansat kurjuuteen. Ken Herran oikeutta Nyt täällä julistaa, Ja ken vanhurskautta Nyt tahtois puolustaa? Toinen säkeistö: Nyt viekas vilppi täällä On noussut kunniaan, On valhe vallan päällä Ja vääryys voimassaan. Ei kuulla kurjan ääntä, Ja köyhää sorretaan, Ja lainkin rikkaat vääntää Vääryyttä puoltamaan.

Eipä ole maailma paljon muuttanut kolmessa sadassa vuodessa. SOS hallitus jatkaa ”kolmen ossan” aloittamalla tuhon tiellä. Jokaisen suomalaisen tulisi toivoa nykyhallitukselle pikaista loppua, niin jotain olisi vielä pelastettavissa. Hallituksen yksi lempinimi on Suuri Suomalainen Sirkus. Valitettavasti sirkustempuilla ei nosta suosta.

**Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta**

”Poliisi on fasisti”, yhteiskuntatiedettä vai ostariteinien kapinahuuto?

Tänä kesänä olemme saaneet lukea useammasta eri poliisiväkivaltatilanteesta jenkeissä. Hesari ot-sikoi: ”Poliisi ampui Yhdysvalloissa jälleen mustan miehen – tyttöystävä videoi jatkotapahtumat Facebookiin”. Uutisessa todetaan myös: ”Tyttöystävä kertoo, että mies yritti tavoitella ajokorttiaan, kun konstaapeli avasi tulen. The Washington Postin mukaan poliisi on ampunut tänä vuonna kuoliaaksi 123 mustaa amerikkalaista, joista joka kymmenes oli aseeton.”

”Jälleen” tarkoittaa lyhyessä ajassa tapahtunutta kahta poliisin väkivallantekoa. Edellisessä blogitekstissäni pohdin muusikko Mustan Barbaarin tapaus-ta. Kyse oli etnisestä profiloinnista hänen sukulaisiin kohdistuneessa poliisin ulkomaalaisvalvonnassa. Tämä tapahtui Suomessa.

Ampumiset USA:ssa

Hesari kertoo myös seuraavaa: ”Yhdysvalloissa jopa puolella poliisin

Helsingin Sanomien jenkkien poliisiväkivallasta kertovan kesäisen uutisen (21.7.2016) otsikko kertoo seuraavaa: ”Poliisi tulitti Floridas-a aseistautumatonta mustaa miestä – mies liikkui autistisen potilaan kanssa”. Otin somessa asiaan kantaa seuraavasti: ”Länsimaista arvoyhteisöä, freedomia eli vapautta ja ”demokratiaa” jenkeissä. ‘Siksikin west!’ sanovat USA-mieliset. Miettikää mikä haloo olisi noussut, jos tämä olisi tapahtunut Venäjällä.”

ampumista ihmisistä oli vamma tai mielenterveysongelma, yhdysvaltalaisäätiön tuore raportti kertoo.”

Kuinka kauan omasta mielestään kunnan kansalaiset kehtaat puolustella poliisia, kun poliisi lahtaa erilaisia marginaaliryhmiä armotta länsimaisen liberaalidemokratian ja freedomin hengessä? ”Demokratian”, joka on todellisuudessa näennäisdemokraattista rikkaan yläluokan valtaa. Kuinka kauan luokkavihollisen juoksupojan eli poliisin mielivalta saa jatkua? Väittäisin, että poliisin korrekti-us sekä henkiläisissä elokuvissa että suomalaisessa tv-ohjelmassa Poliisit on aika ulkukullattua propagandaa.

Kapinalliset nuoret saattavat

sanoa ostarilla, että ”poliisi on fasisti”. Mielestäni tuossa lauseessa on aika paljon perääkin. Se pätee myös Suomessa, jossa maamme turvallisuuspoliisi oli aikanaan jopa yhteistyössä natsi-Saksan Gestapo-poliisin kanssa. Mielestäni suomalaisen poliisin yhteistyö äärioikeistolaisen hirmuhallinnon kanssa on paljon vakavampi juttu kuin vaikkapa kuokka-, kiakko- ja luokkavierasjuhliissa melakoitsijoiden aiheuttama ajoittain jopa harkitsematon tuho.

Luettavia kirjoja

Kirjalukuvinkki: Oula Silvennoinen, ”Salaiset aseveljet”, Otava 2008. Silvennoisen väitöstutkimus ”Salaiset aseveljet: Suomen ja Saksan tur-

vallisuuspoliisiyhteistyö 1933-1944” perustuu etsivän keskuspoliisin ja valtiollisen poliisin arkiston analyysille.

Annan toisen hyvän kirjalukuvinkin: Tiedekustantaja Vastapainon kustantama ”Kuokkavieraiden pidot”. Kirja kertoo erilaisista marginaaliryhmistä kuten köyhistä, työttömistä, prostituoiduista, nuorisohuligaaneista, mielenterveysongelmaisista, vammaisista ja venäläisistä maassamme sekä näihin ryhmiin kohdistuvasta vihapuheesta ja luokkasorrosta.

Sana ”kuokkavieras” on mielenkiintoinen. Se kertoo jo nimen perusteella yhteiskunnan marginaalista. 1990-luvulla järjestettiin kuokkavierasjuhlia linnan juhlien yhteydessä. Ne paisuivat jopa yhteenot-toihin poliisin kanssa. Myös Suomessa on ollut oikeustapauksia poliisin mielivallasta. Tosin väittäisin, että enimmäkseen kanteluiden muodossa. Myös laittomat kotietsinnät Suomessa ovat puhutta-

neet. Niistä on tehty kanteluita sekä valituksia ja niitä on käsitelty jopa ihmisoikeustuomioistuimessa. Tutustuminen oikeuskäytäntöön avartaa.

Millainen poliisi?

Smash ASEM -mielenosoitus (2006) herätti mielenkiintoisen kysymyksen, onko suomalainen poliisi enää ”humaani, demokraattinen ja pohjoismainen” vai onko se historiamme valossa koskaan edes ollutkaan? Tapaus johti kymmeniin kanteluihin oikeusasiamiehelle, joka totesi poliisin toimineen väärin. Lue lisää.

Tulen seuraavaan analyytiseen johtopäätökseen. Ostariteinien kapinahuuto ”poliisi on fasisti” on enemmän yhteiskuntakriittistä vakavasti otettavaa yhteiskuntatiedettä kuin ”huonon kotikasvatuksen” saaneiden teinien kapinahuuto.

Henri Autero

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 60 e, Heikki Männikkö 33 e, Kai Kontturi 50 e, Paavo Junttila 200 e, Esko Rintala 30 e, Kalevi Wahrman 50 e, Kaija Siippainen 44 e, Juhani Tanski 213,20 e, Paavo Heikkinen 122 e, Heikki Ervasti 60 e, Tarja Männikkö 33 e, Eira Kärki 25 e, Jaakko Ahvola 30 e ja Leipäpappi 15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2016/396

Demokraatit ja publikaanit

Venäjä on kutsunut Nato-maita yhdessä Suomen ja Ruotsin kanssa Moskovaan neuvottelemaan Itämeren alueen turvallisuudesta. Itämeren alueen sotilaallinen turvallisuus paranisi kyllä ihan itsestään, kun isäntämaa veisi sotatyökalunsa omalle mantereelleen. Suomi päättää ihan itsenäisesti kysyä Naton isäntämaalta USA:ltä onko Suomen soveliasta matkustaa Moskovaan.

Suomalaisilla on nyt ongelmana keneltä kysyä neuvoa suhtautumisessa USA:n tuleviin presidentinvaaleihin. Ehdokkaina on kaksi toistaan hurskaampaa kristittyä. Hillary Rodham Clinton ilmaisi kristilliset tunteensa hihkuksaan riemusta, kun Libyan johtaja Muammar Gaddafi tapettiin vuonna 2011 televisiokameroiden edessä.

Tasavaltalaispuolueen ehdokas Donald Trump aiheuttaa Suomen publikaanien puolueessa-

kokouksessa epä tietoisuutta keneltä kysyä ihan itsenäisesti neuvoa presidentin vaaleissa, kun oman veljespuolueen itsenäisen ehdokas julistaa omaa kristillisyttään kieltämällä muslimien tulon demokratian kotimaahan USA:han ja uhkaamalla rakentaa läpipääsemättömän muurin Meksikon rajalle.

USA:lla, joka on kovin huolissaan Krimin niemimaan liittymisestä Venäjään, on omakohtaisia kokemusta alueiden liittymisestä hallintaansa. Panaman kanava-alueen siirtyminen takaisin USA:n komentoon ei ole vuosisatojen takainen tapahtuma. "Kansainvälinen yhteisö" ei ollut asiasta moksiskaan. Vanhempaa perua on New Mexico. Vähemmällä aitariu'illa Trump selviäsi siirtämällä rajan Meksikon eteläpuolelle. Ja lisäämällä sanan "Vielä uudempi Meksiko".

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 3.8.2016

Larmo Lehtola in memoriam

Larmo Lehtola syntyi 19.9.1953 Helsingissä ja kuoli 1.8.2016 Helsingissä, kun hänen sydämensä petti. Käytyään koulunsa hän työskenteli pitkään Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen VTT Graafisessa laboratoriossa GRA. Samassa talossa oli myös Teknillisen korkeakoulun TKK Graafisen tekniikan laboratorio PKG.

VTT/GRA:n ja TKK PKG:n henkilökunnasta järjesti 1970-luvulla pikujouluja, kesäkauden avajaisia ja lopettajaisia sekä sieniretkiä. Larmo ja muutamat muut tekivät moniin tilaisuuksiin mainioita sketsejä ja muuta hauskaa ohjelmaa. Taval-

lisina työpäivinä Larmolla oli aina jotain hauskaa tai myönteistä sanottavaa päivän piristykseksi. Hänen ja muiden työntekijöiden välille kehittyi lämmin ystävyys.

Larmo oli tekemässä Graafisen Tutkimuslaitoksen (VTT/GRA ja TKK/PKG) henkilökunnan lehteä GRAmofoni, jonka nimen hän keksi. Lehti oli 1980-luvun alussa ulkonäöltään vaatimaton. Mikrotietokoneiden, taitto- ja julkaisuohjelmien kehittyessä Larmo teki typografisesti tyylikkääntä kansia ja hienoa taittoa lehtiin ja muihin julkaisuihin.

Laboratorioiden soitto- ja laulutaitoiset työntekijät perustivat yhtyeen Logout, jossa Larmo (kitara ja laulu) oli mukana. Larmo sanoitti ja sävelsi lauluja. Bändi harjoitteli työpajassa. Jäähyväiskonsertti eläkkeelle siirtyvälle siivoojalle oli liikuttava. Hän sai tilaisuuden tallennettuna C-kasetille. YouTubeen on tallennettu Logoutin 1988 soittamia kappaleita videoituna. Ne löytyvät hakusanoilla Lar-

mo Lehtola tai Teuvo Leppänen. VTT irtisanoi 1990-luvun laman aikana kymmeniä työntekijöitään, siinä luvussa oli Larmo. Hän oli "uudelleen sijoitettavien" joukossa ja työskenteli jonkin aikaa VTT:n päärakennuksessa. Sitten Larmo pääsi Helsingin kauppakorkeakoulun AV-keskukseen mielekkääseen työhön. Valitettavasti sairauskohtauksen jälkeen Larmo joutui jäämään pitkälle sairauslomalle ja sitten sairauseläkkeelle.

Kävin silloin tällöin tapaa massa Larmoa hänen kotonaan. Meillä oli tapana käsitellä Suomen tilannetta kriittisesti ja laittaa Suomen asiat kuntoon. Sen jälkeen pohdimme maailman tilaa. Usein sattui vierailun aikana tulemaan televisiosta huippu-urheilua, jota seurasimme taustalla. Ihmettelin välillä, jos mielestäni sattui kummallista jossain pelissä. Larmo selitti heti, mistä tapaus tai tilanne johtui. Hän hallitsi kaikkien pelien säännöt.

Larmo oli yhteiskunnallisesti tietoinen. Hän ymmärsi työn ja pääoman välisen ristiriidan. Hän käsitti selvästi, kuinka Suomen hallitukset huononsivat työväen asemaa. Tekninen avustaja Larmo Lehtola kannatti Suomen Työväenpuoluetta STP ja tuki säännöllisesti taloudellisesti Kansan ääni lehtiä. Hän oli STP:n ehdokkaana eduskunta-, kunta- ja HOK-Elanon edustajiston vaaleissa vuosina 2007-2015. Larmo oli Suomi-Korea-Seuran jäsen.

Larmo, lepää rauhassa!
Hannu Kautto

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00.

Kokoonnumme seuraavan kerran su. 9.10.2016. Keväällä saimme valmiiksi dialektista materialismia käsittelevän vihikosen ensimmäisen painoksen. Käsittelemme myös edelleen historiallista materialismia. Nyt syksyn ja loppuvuoden aikana jatkamme historiallisen materialismin käsittelyä ja syvennämme historiallisen materialismin opintoaineiston tuottamiseen liittyviä tietoja. Tarkoitus on saada se valmiiksi v. 2017 alkuun mennessä. Syyskauden ensimmäisessä opin-toi-llassa aiheesta "Kapitalistinen luokkayhteiskunta ja sen dialektinen kehitys" alustaa Juha Kieksi. Tämän jälkeen kokoonnumme loppuvuoden aikana seuraavasti: su. 23.10.-16, su. 6.11.-16, su 20.11.-16 ja su. 11.12.-16

Sopivia perusteoksia historiallisen materialismin ja tämän aiheen opiskeluun ovat mm. seuraavat teokset: Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: Filosofian alkeet (Progress, 1976); siv. 182-217; Marxilais-Leniniläisen filosofian perusteet (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Pelttonen: Kansantaloustiede.

Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

Yhteistyöseminaari

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät.

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 la. 1.10.2016 alk. klo 12.00

Järj. STP:n ja Kansan äänen järjestöt; tervetuloa

Suomen Työväenpuolueen jatkoliittokokous

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki: la. 1.10.2016, klo 11.00
Esillä järjestäytyminen ja talousasiat, Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>

Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheaate.com

juche.aate@saunalahti.fi

puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 3.10.2016 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 17.00. Kokouksessa käsitellään syksyn toimintaa sekä poliittista ja järjestöllistä tilannetta. Käsitellään mm. tes-tilanne, SOS hallituksenpolitiikka ja arvioidaan EU-politiikan vastaisen yhteistyön kehittämistä.

Kouksen yhteydessä käsitellään myös Kansan äänen marras-joulukuun numeron (5/16) valmisteluun liittyviä kysymyksiä. Kokoukseen ovat tervetulleita EVKR:n johtokunnan ja KÄ:n toimituskunnan jäsenten ohella kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

Syyskauden ensimmäinen opintoilta ma 12.9 KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11A 3 krs. klo 17.00. Käsitellään Suomen vanhan työväenliikkeen historiaa vanhan Sosialidemokraattisen puolueen Oulussa 1906 pidetyn puoluekokouksen jälkeen. Opastus paikalle: Timo Nieminen, puh. 050 359 0109

Äänioikeusuudistus 110 vuotta – tapahtuma la 1.10 Lahdessa kaupungin pääkirjaston tiloissa. Juna-aikatauluista ja tarkemmasta ohjelmasta tullaan tiedottamaan lähempänä tapahtumaa.

Tiedustelut: Timo Kangasmaa, timo.kangasmaa@hotmail.com

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Viikingit Suomen Hämeessä

Historia on mielenkiintoinen ala. Seurailen mielelläni menneitä tapahtumia ja katselen historiallisia paikkoja ja esineitä kiinnostuksella. Niinpä kävin Gävlen Pyhän kolminaisuuden kirkossa katsomassa sen pääoven sisäpuolella olevaa riimukiveä. Kun luin tekstiä, niin hämmästyin, sillä siinä mainittiin Häme. Riimukivet pystytettiin kaatuneille viikinkien päälliköille ja omaisille. Näin oli tämänkin tekstin laita. Se kertoi viikinkien Hämeen matkasta vapaasti käännettynä: Brusi pystytti tämän kiven veljelleen Ilhipille. Ilhip kuoli Hämeessä (Tafaisteland). Hän oli matkustanut Frögerin kanssa. Auttakoon Jumala ja Äiti-jumala hänen sieluaan. Sven ja Asmund kaiversivat riimut. Brusilla oli maan johto veljensä jälkeen.

Asmundista tiedetään, että hän oli Ruotsin ensimmäinen taiteellisen tason riimimestari. Häneltä on jäänyt useampi riimukivi. Kolme niistä on Valbossa. Asmund Käresson oli maassa viikinkikuningas Emund Vanhan aikana ja kuoli Englannissa luostarissa 1070.

Ryöstöretki Hämeeseen

Ilhip oli siis kaatunut Hämeessä ja oli ollut ruotsalainen viikinkipäällikkö. Oliko kyseinen henkilö mukana viikinkien viimeisessä suuressa ryöstöretkessä, joka suuntautui Hämeeseen vuonna 1050? Tietojen mukaan suuri viikinkilaivasto tuli Hämeeseen 200 aluksen ja 2000 miehen voimalla. Tarkoituksena oli ryöstää hämäläisten soopelinnahkavarastot ja saada Häme Ruotsin valan alle.

Koko matkan päällikkönä oli yllämainittu Fröger, jonka nimestä on eri muunnoksia kuten Freygeir, jota Suomessa käytetään. Hänestä on olemassa ainakin kuusi riimukiveä. Brusi oli varapäällikkö ja kolmas päällikkö oli Egil. Freygeirilä oli 40-50 miehen lohikäärmealaiva, jota muut alukset seurasivat.

Mukana oli tanskalaisia ja

Suomessa joukkoihin liittyi ahvenanmaalaisia, rantaruotsalaisia ja hämäläisiäkin. Alukset nousivat Kokemäenjokea pitkin. Nokialla pienempien uiskojen avulla yllätettiin hämäläiset vartijat ja saalis vietiin mukana. Saalis oli arvokas, sillä yhdellä soopelinnahalla pystyi ostamaan ison tilan ja ratsun itselleen. Laivat pakenivat Pyhäjärvelle Odinin korppilippujen liehuessa. Hämäläisten vastarinta oli aluksi vähäistä, sillä asukkaita ei ollut paljoakaan Hämeessä, ehkä 20 000 asukasta. Mutta se ei estänyt hämäläisiä jahtamasta viikinkejä. Kaikki kynnelle kykenevät lähtivät huonosti aseistautuneina ajamaan heitä takaa.

Viikingit tunsivat hyvin Hämeen kauppa- ja vesitiet, sillä rauhallista kauppaa oli tehty jo pitkänkin aikaa. Mutta Freygeir teki virheen jakamalla joukkonsa kahteen ryhmään. Toista ryhmää johtivat Brusi ja Egil. Viikingit havittelivat Tourunmäen turkisvarastoja.

Ansa viikingeille

Kyllönkoskella olevalle koskelle tekivät hämäläiset loukun. Veteen asetettiin teräviä seipäitä, vedettiin niiniköysiä joen yli ja kuusia kaadettiin

Kuva: Esa Salomaa

Gävlen Pyhän kolminaisuuden kirkossa säilytettävä riimukivi, jossa kerrotaan viikinkien Hämeen sotaretkestä vuonna 1050

esteeksi. Viikingit osasivat odottaa sitä. He tiesivät, että siitä paikasta oli mentävä nopeasti läpi, mutta alukset jumittuivat esteisiin. Päällikkö Egil hyppäsi raivoissaan rantaan ja sai karhukeihään mahaansa ja menehtyi. Hämäläiset heittivät palavia esineitä laivoihin, jotka tervattuina syttyivät helposti.

Brusi päätti perääntyä, vaikka hämäläisiä oli viitisenkymmentä ja tuhatkunta viikinkiä veneissä. Tukeva kettinki esti etenemisen. Brusi sai joukot Haaksivalkamaan, mutta jäi siellä pussiin. Siellä oli kovat taistelut, sillä mistään Hämeestä ei ole löytynyt niin paljon taisteluihin liittyvää materiaalia. Brusi sai avukseen naissotilaan, Brynhildin. Hänen avullaan viikingit pääsivät Suolijärvelle.

Freygeirin matka oli yhtä epäonnistunut. Turkisvarastot pysyivät hämäläisten hallussa. Viikingit pakenivat Hämeenlinnan kautta Porvooseen tuhoten asumuksia matkallaan ja sieltä Suomenlahdelle. Heitä ajettiin koko ajan takaa. Freygeir sai nuolen jalkaansa ja menehtyi vammaansa Saarenmaalla. Hämeen valloittaminen siirtyi sadaksi vuodeksi eteenpäin ja viimeinen suuri viikinkiretki Suomeen oli ohi.

Gävlen lähistöllä on toinen riimukivi, jossa lukee: Egil kuoli Hämeen kapeikossa. Senkin kiven pystytti Brusi. Nämä riimukivet ovat vanhimpia kirjoitettuja mainintoja Hämeestä. Ken on kiinnostunut koko tarinasta, voi katsoa tekstiä seuraavasta osoitteesta: <http://blog.kansanperinne.net/2011/11/viikinkien-sotaretki-hameeseen-vuonna.html>. Siitä olen lainannut aineistoa.

Esa Salomaa

Kuva: Heikki Männikkö

Valloittajat ovat käyneet Hämeessä muulloinkin. Kuvassa Alvettulan vanha silta. Se ylittää Ilmoilanselältä Hauhonselälle laskevan joen. Tästä 10 km pohjoiseen Laitikkalan kylän lävitse virtaa Kyllönkoski, jonne hämäläiset laittoivat viikingeille ansan. Kuvan väylän viikingit joutuivat ohittamaan paetessaan Hauhonselän, Roineen ja Pyhäjärven kautta Tuuloksen Suolijärvelle, jossa Haaksivalkamassa käytiin iso taistelu. Lähes 900 vuotta myöhemmin sillan itäpäässä (oik.) saksalaiset valloittajat pidättelivät konekivääriensä turvin punaisia. Sillan länsipuolelle oli pakkautunut 5000 siviilipakolaista, jotka pyrkivät turvaan Venäjälle. Saksalaisten konekivääritulen johdosta punaiset eivät päässeet ylittämään siltaa, kunnes paikalle saapui punaisten Valkeakosken naiskomppania, joka suojatulen turvin ylitti sillan (Katso KÄ3/13). Tänäpä on vaarassa, että tämä historiallinen muistomerkki puretaan, kun SOS-hallituksella ei löydy varoja sen kunnostukseen.

Viikinkiaika ja historiallinen materialismi

Tanskan valtio muodostui v. 850-1050. Riben tuomiokirkko rakennettiin noin v. 1000. Silloin työstä syntyi sen verran lisätuotetta, että alueen talonpoikien selkänahasta voitiin kiskoa varat kirkon rakentamiseen ja valtiollisten laitosten ulottamiseen alueelle. Rikkaimmat talonpojat ja ylimykset eivät tyytyneet tuotantovoimien hitaaseen kehitykseen, vaan käyttivät kasaamaansa omaisuutta varustamalla venekuntia ryöstely- ja kauppatarkoituksiin. Näin alkoivat viikinkiretket ensin Tanskasta käsin. Ruotsissa tuotantovoimien

kehitys ylsi 100-200 vuotta myöhemmin tähän vaiheeseen. Tanskan tapaan myös Ruotsista lähdettiin kesäisin ryöstely- ja kauppatarkoituksiin. Ruotsiin syntyi kolme ”kuningaskuntaa”, Swea, Göta ja Tala, jotka myöhemmin yhdistyivät Ruotsin valtioksi. Samoin tapahtumat etenivät vähän myöhemmin Norjassa. Kehityksen eriaikaisuus Tanskassa, Ruotsissa ja Norjassa johtui niiden erilaisesta maantieteellisestä mahdollisuudesta tuottaa lisätuotetta. Suomessa se oli vaikeinta ja siksi Suomi jäi Ruotsin ”jalkoihin”. Suomessa oli kehityksessä kaksi aluetta, Varsinais-Suomi ja Häme, joihin olisi voinut kasvaa hal-

linnolliset keskuskeskukset. Hämäläisten vastarinta Frögerin johtamille Swean viikingeille osoittaa alueen väestön kyenneen organisoimaan laajalla alueella vastarintaa. Orastava valtiollinen kehitys ja työn lisätuotteen syntyminen olivat täälläkin alullaan. Aika ei kuitenkaan riittänyt. Historian tutkiminen perustuu marxilaisilla historiallisen materialismin soveltamiseen. Tämä on pohjana myös nykypäivän johtopäätöksille. Tätä opiskelemme syksyn kuluessa marxilaisessa pyhäkoulussa. Seuraava tapaaminen 9.10.-16 klo 17.00 Hermannin kerholla.

Kapitalistinen Eurooppa sai kolauksen

Eurooppa on kapitalistinen. Kapitalismin edunvalvojina toimii erilaisia oikeistolaisia puolueita joilla on sama tavoite – ylläpitää järjestelmää. Ihmisiä harhauttaakseen oikeistoon on synnytetty puolueita eri variaatioin – on muka tarjolla vaihtoehtoja. Oikeisto on ollut niskan päällä Euroopan unionissa melko kauan – valta on sokaissut. Varsinkin kun sosialidemokraatit ovat myötäilleet vallassaolijoita.

Työttömyys kansojen keskuudessa on kasvanut, se on pantu merkille vallan kammareissa. Rajua työttömyyttä, köyhyyden lisääntymistä, eriarvoisuuden kasvamista ja muita tavallisiin ihmisiin kohdistuvia toimia on ollut vaikea selittää. Mitä siis tehdä, ettei kapitalistisen järjestelmän uskottavuus kansojen keskuudessa leviäisi ja olkapään takana kummitteleva sosialismin haamu ei nostaisi päätään?

Tarjotaan järjestelmän sisällä rakenteellisia korjausliikkeitä. Ihmiset saavat valita minkälaisia muutoksia he haluavat. Vaihtoehtoja tarjoavat maltillinen oikeisto, keskustaoikeisto, ääri-oikeisto. Ero eurosta, ero koko EU:sta, pysyä EU:ssa tai eron myötä yhteistyökuviot EU:n kanssa. Vielä kun EU:n sisältä kerrotaan kuinka on tehty virheitä ja ne aiotaan korjata ja toimia enemmän EU:n kansalaiset huomioiden, niin vaihtoehtoja onkin yllin kyllin. Näin hieno ja upea on kapitalistinen järjestelmä, se kykenee tarvittaessa tekemään korjausliikkeitä ja uusiintumaan.

Englannin äänestyksellä eroamisesta EU:sta haluttiin näyttää, että Euroopan unioni ei ole vankila tai pakkovalta. Järjestettiin oikeistopuolueiden jäsentenväliset kisat, ei suinkaan äänestetty kapitalistisen järjestelmän uskottavuudesta. Vaalituloksen selvittyä, oikeisto vielä hämmensi tilannetta, kun osa katsoi muka kansan äänestäneen väärin ja osa taas kertoi, kuinka upeasti demokratia Euroopassa toimii.

Hienoa oli kuinka ihmiset uskalsivat uhmata vallassaolijoita, vaikka todellisuudessa he eivät äänestäneet muutoksesta murtaa kapitalistinen järjestelmä ja halun luoda uutta. Haluan kuitenkin uskoa, että Englannin äänestyksellä kylvettiin vallankumouksen siemen Eurooppaan.

Euroopan vasemmiston on tässä ja nyt kerrottava kansalaisille ympäri Eurooppaa, että kapitalistinen järjestelmä huojuu jo. Euroopan vasemmiston tehtävä ei suinkaan ole asetella tukipilaria kapitalistisen järjestelmän ympärille vaan huojuttaa lisää niin, että saadaan se kokonaan romahduttua.

Kapitalistisen järjestelmän romahdusta ei varmaan tehdä kertarysäyksellä, eikä ole viisastakaan. Vanha valta on murrettava mahdollisimman vähin vaurioin – kuitenkin kapitalistiset kahleet katkomalla. Kuinka se toteutetaan käytännössä, siinä sitä eurooppalaisella vasemmistolla riittää työsarkaa.

Hannu Tiainen
30.6.2016

Kuka rankaisee sotarikollisia?

Jartsev on seurannut Kansan äänen kirjoittelua nyt joitain vuosia. Siellä on pitkiäkin kirjoituksia, joita kaikki eivät ehkä kykene lukemaan ja saattavat siksi myös niitä kritisoida. Kuitenkin tarvitaan myös tällaisia asian tuntijoiden kirjoituksia, joissa asiat selvitetään perin pohjin. Yksi todella hyviä kirjoitussarjoja oli dosentti Pertti Multasen Lähi-idän tapahtumia ja niiden syitä selvittelevä kirjoitus. Se oli todella selventävä, jota voi suositella kaikille. Sen avulla voi hyvin peilata vaikkapa Libyan tapahtumia.

Seurasimme äsken uutisia taisteluista Sirtessä Välimeren rannalla. Nyt vuosia Gaddafin ja Libyan tuhoamisen jälkeen - joka oli rauhallinen afrikkalainen hyvinvointivaltio - maahan ei ole saatu järjestystä. Muistamme pilkan, jonka tiedotusvälineet viisi vuotta sitten kohdistivat Gaddafiin, kun hän väitti Al-Qaidaa Libyan levottomuuksien aiheuttajaksi. Nyt voimme ky-

syä oliko Gaddafi sittenkään väärässä? Käyttivätkö lännen rikolliset Al-Gaidaa välikappaleenaan?

Rikollisia tulee rangaista. Kuka rankaisee Libyan tuhoajia ja Gaddafin murhaajia, jotka saattoivat afrikkalaisen hyvinvointivaltion tuhon partaalle? EU oli Libyan tuhon takana, kun YK:n päätös ”lentokiellosta” muuttui operaatioksi Libyan hallinnon syrjäyttämiseksi. Meidän YLE tuki operaatiota. Jartsev seurasi silloin Pekka Haaviston haastattelua, jossa hän selvitti, miten paha ihminen Gaddafi on. Tällä disinformaatiolla oikeutettiin Gaddafin tuhoamista.

Katsokaa uutinen Kansan äänen (6/15) takapalkista. Sama Pekka Haavisto tuki Libyan tuhoamista eikä Suomen hallitus asiaa vastustanut. Kuka tuomitsee joskus Suomen hallituksen ja ne monet yksityiset päättäjät, kuten Pekka Haavisto, Libyan tuhoamisesta ja satojen tuhansien ihmishenkien menettämisestä? Sitä kysymme.

Jartsev

DIALEKTISEN
MATERIALISMIN
PERUSTEET

Opintoaineisto tilattavissa mm. Juha Kleksin kautta (juha.kleks@sau-nalahti.fi). Lisätietoja: <http://www.kommunistienliitto.com/>